

Hayata Yenibir Başlangıç

Mucize Mühendisi

Münevver Olcaysoy

Armoni
YAYINLARI

Mucize Mühendisi

©2004, Endölüjans İçerik Hizmetleri

Türkiye'deki tüm yayın hakları, anlaşmalı olarak Armoni Yayıncılık'a ve Endölüs İçerik Hizmetleri'ne aittir. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir. İzinsiz olarak çoğaltılamaz, basılamaz.

MUCİZE MUHENDİSİ

Münevver Olcaysoy

Yayın Yönetmeni: Sadettin Bayrak

Editör : Adem Özbay

Redaksiyon : Fatma Işık

Kapak Tasarım : Gökhan Koç

Film-Grafik : Mat Grafik

Baskı-Cilt : Bilge Matbaacılık

Genel Yapım : Endölüjans İçerik Hizmetleri

1. Baskı : Kasım 2004 İstanbul

ISBN : 975-8523-45-7

Armoni bir İstanbul Dağıtım A.Ş. yayın grubudur.

ARMONİ YAYINCILIK

Çatalçeşme Sokak No: 50 34410 Çağaloğlu - İstanbul

Tel. 511 25 04 - 511 25 62 Fax. 519 27 09

www.armoniyayincilik.com

Mucize Mühendisi

Münevver Olcaysoy

Armoni
G E L İ R İ M

Kızım İdil'e ve yolu sevgiden geçen herkese...

Mucize Mühendisi

1966 İzmit'te doğdum. İlköğrenimimi İstanbul, orta öğrenimimi Kıbrıs- Magosa Canbulat Lisesinde tamamladım.

1987 yılında Yıldız Üniversitesi, Kocaeli Mühendislik Fakültesi Makine Mühendisliği Bölümünden mezun oldum. Halen, uluslararası bir firmada satış teknik destek mühendisi olarak çalışmaktayım.

İçinde bulunduğumuz dönemde, mesleklerimizin yanında yan özelliklerimizi geliştirmenin gerekli olduğu inancı, sürekli gelişim ve değişim konuları üzerine çalışmalar yapmamı sağladı.

Çalışmalarına paralel olarak, paylaşma ve fayda sağlama arzusu ile seminerler düzenlemekteyim.

Hepimizin birer "Mucize Mühendisi" olabileceği inancı, bana bu yolculuğa çıkma cesareti verdi.

Yolculuğumuza katılmak isteyenlerle seminerlerimizde ve web-sitemizde buluşuyoruz.

Sevgi ile kalın....

Münevver Olcaysoy

www.mucizemuhendisi.com

bilgi@mucizemuhendisi.com

Yeni bir başlangıç	9
İlk dersim yoga	11
Yaratıcı inceleme Oyunu	15
Spor Salonunda ilk gün	19
Arayış	21
Işık Dükkan	21
“Miş” gibi davranırım öyle olurum	25
Nişantaşı’lı taksi şoförü	27
Hiç kendinizden sıkıldınız mı?	29
İyimserler Kulübü ilk toplantısı	31
İçe Dönük Konuşmalarım, kararlarım	35
Dostum Sıkılmış	38
Bir Şekilde Kendimi İspat Etmek İstiyordum	39
Tavrım Her Konuda Belirleyici Olacak	41
İlahi Çelişkiler	42
Güçlü bir başlangıç için	42
Bizim Kulüp	45
Kızımdaki Sihir	47
Kendine Yeni Bir Yaşam Kurmak	49
Düşünce Gücünün Büyüsü	52
Güzel Bir İnsan Daha Jermen	52
Şimdi’nin Gücü	53
Bir Bereket Not Defterim Var	55
Yolculukta Yanımızda Bulunması Gerekenler	55
Figen İle Randevu	58
Eski Bir İbrabice Deyiş	60
İş Geliştirme Semineri	62
İlginç Bir Tanışma	65
Yüreğin Sesi	67
Sağduyumla Önemli Bir Toplantı	69

Bay Rich İle Buluşma	75
İyimserler Kulübü İle Toplantı	81
Kıbrıs Seyehati	83
Tatil Dönüşü	89
Koçluk Eğitimi İle Tanışma	91
Bir Seminer Bir Düş	94
İkinci Bir Seminer Öncesi	97
Değişimler ve Sezgiler	99
Sürekli Gelişme ve Mutluluk	101
Aslında Dibe Vurmak Güzeldir!	103
Kadın Olmak Yada Kadın Gibi Olmak!	105
Çocuk Kadın	107
Yaşam Çoşkusu	109
Bir Seminer Büyüsü	111
Değişimin Büyüsü	113
Sezgi	121
Evrende Bütünlük	123
Arasına Sıkılmak Güzeldir	125
Bir Hafta Sonu Yürüyüşü	127
Sağduyumla Sohbet	129
Beden Dili, Gizli İtiraflar	131
Kızımın Sohbet	133
Bir Gün Yalnız Kalırsam	135
Her şey olması gerektiği gibi oluyor	137
Tutum Seçmek	141
Tutkuyu Keşfetmek	144
İtalya'dan Bir Meslektaşımın Öyküsü	146
İyimserler Kulübü İle Toplantı	151
Düşlerinizin Peşinden Gitmekten Asla Vazgeçmeyin!	152
Asla Vazgeçmeyin	154
Bitirken	156

ÖNSÖZ

Bu kitapta gerçek hayattan bazı bölümler olmakla beraber, geleceğe projekte edilmiş tasarımlarda bulunmaktadır.

Kimbilir belki bazı sahneleri, birlikte gelecekte bizzat yaşayarak da paylaşacağız.

Burada meleklerle işbirliği yapan, evrenin sırrını keşfeden insanların hayat yolculuğundaki paylaşımlarına tanık olacağız. Kitabım üzerinde çalışırken, birilerinin size güvenmesinin, seni destekliyoruz demesinin önemini bir kez daha anladım.

Editörüm Adem Özbay'ın değerli katkılarından dolayı kendisine çok teşekkür ederim.

Yolu sevgiden geçen, hayatı bir öğrenci heyecanı ile yaşayan yol arkadaşlarımla verdiğini olumlu enerji, hayat yolculuğunu bir gelişim ve değişim macerasına çevirdi.

Değiştikçe, geliştikçe yeni bir ben olmanın farkındalığını yaşarken, evrende bütünlüğü fark ediyorsunuz.

Mucize Mühendisi olabilmek için, öncelikle düşünmeyi yeniden öğrenmek gerekiyor. Bu öğrenme süreci ise başlı başına keyifli bir serüven.

Ben çocuklarımızın içinde bulunduğumuz dönem ve gelecek için öncelikle mucize mühendisi olmasını diliyorum. Sececeği meslek dalı her ne olursa olsun, güzel bir yaşam için mucize mühendisi olma potansiyelini mutlaka değerlendirmesini diliyorum.

İnsanlar mucize bekler dururlar, aslında hayatın kendisi mucizedir; bakmayı, görmeyi, fark etmeyi yeniden öğrenerek pek çok mucizeye tanık olabilirsiniz.

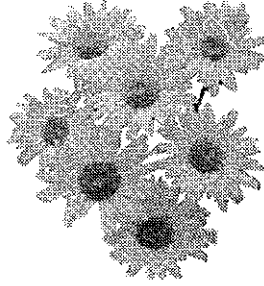
Yeni bir başlangıç yapmam gerektiği günlerde, bilerek yada bilmeyerek bana destek olan herkese çok teşekkür ederim.

Bol mucizeli, keyifli yolculuklar dilerim

MUCİZE MÜHENDİSİ

Mucizeler çoktur;
ancak hiç biri insan kadar olağanüstü değildir.

Sophokles

YENİ BİR BAŞLANGIÇ

Bir gün hayatımızda her şey beklentimizin dışında gelişebilir. Bu beklenmedik durum pek çok 'kılıkta' karşımıza çıkar.

Hayatın boyumuzu aştığını düşündüğümüzde, mucizelerin peşine düşeriz. Gerçekte mucize dediğimiz şey evrensel kurallarla işler. Bizler bu basit ama gizemli evrenin kurallarını bilemediğimiz için her gün yaşadığımız küçük mucizeleri göz ardı ettiğimiz gibi içimizdeki gücüde inkar ederek kurban rolünü kolaylıkla kabulleniriz.

Sorgulamalar, keşifler ve mistik beklentilerin ardından yeni bir başlangıç için bir şeylere karar vermek gerekir. Her şeyi olduğu gibi bırakıp, önümüze gelen mönüye razımı olacağız yoksa evrensel kuralları öğrenip, mucizelerimizi gerçekleştirerek hayatımızın efendisi mi olacağız?

Ben birincisini seçtim, bu yolculuk hem çok eğlenceli hem de gelişmek için harika bir fırsat!

Yolculuk esnasında çok farklı ortamlara girip, çok özel insanlar tanıyacağız, yaşamın farklı kesitlerinde farklı rollerimiz olacak, birlikte eğlenip, birlikte hüznleneceğiz, bazen güleceğiz bazen ilham alacağız.

En önemlisi insan olmanın o güzel hazzını yaşayacağız...

Yeni bir başlangıç belirlenmiş daha iyi bir hedef için bir yola çıkış olacaksa güzel bir serüven olabilir, bir ömre pek çok hayatlar sığdırabilirsiniz! Hiçbir şey için geç değil, yaşanmış onca tecrübeniz genellikle neleri yapmamanız gerektiği konusunda olduğu için yapmamanız gerekenleri bilmeniz, ne yapmanız gerektiği konusunda sizi fazlası ile aydınlatmış hatta bilgelik düzeyine getirmiştir.

Yolculuk öncesi iç sesinizi çok iyi dinleyip, sezgilerinize kulak vermeniz size yepyeni kapılar açacaktır. Bu kapılar açıldığında, sağduyunuzla sığınagınızda çok özel görüşmeler yaparak kendinizi keşfetme yolculuğunuzun pek çoğunu tamamlamış olursunuz.

Ben hayatıma yeni bir düzen getirmeye çalışırken, tarafıma yapılan tavsiyeler genellikle yeni bir eş bulup, özellikle kendimi maddi güvence altına almam yönünde idi. Tabii ki bu kabul edilebilir bir şey değildi, manen bağımlılığı kabul edemez durumda iken maddi güvence nedeniyle bağımlılık olacak iş değildi.

Yolculuğu unut, kendini unut, karşı tarafın istediği gibi ol!. Neyse ki, bana ve yolculuğuma, inanan kimselerde vardı. O kimseler yaşamımda ki özel yerlerini daima koruyacaklar.... En zor dönemlerimde dahi "Bana güven" diyenlerden derhal uzaklaştım,"Kendine güven" diyenleri hep yanımda görmek istedim. Nedense?!

Hayatımın efendisi olup, kişisel efsanemi yaratmak üzere nihayet yolculuğuma başlıyorum.

YAŞAMAK en önemli işimiz olmalı.

Yaşam ilkesi:

Eğer bir gün yolunuzu kaybederseniz,

Bir çocuğun gözlerinin içine bakın;

Öğreteceği üç şey vardır:

- 1- Nedensiz yere mutlu olmak
- 2- Her zaman meşgul olabilecek bir şeyler bulmak
- 3- Elde etmek istediği şey için var gücüyle dayatmak.

Paulo Coelho

İLK DERSİM YOGA

Kafamda bir çok soru işareti olduğu halde, son günlerde çok moda olan, bana da tavsiye edilen, yoga dersine gitmeye karar verdim.

Anadolu yakasında şubesi yeni açılan bir yoga kursu idi. Yerlerde mumlar, minderler resimler olan bir dairede para falan talep edilmeyen bir kurs!?

Rehaveti kıskırtan bir ortam yaratılmaya çalışmış ve yeterince başarı sağlanmıştı... Nedense sezgilerim devreye girdi, burası olsa olsa bir kendini kaybetme ve başka bir şeylere bağımlı kılma ortamı olabilirdi.

Yoganın bir çok çeşidinin olduğunu biliyordum. Benim burada 'yeni beni' bulmam söz konusu olamazdı. Benim istediğim yoga dersini burası veremeyecekti. Çok güzel yoga öğretilerinin olduğuna eminim ancak burası orası değildi... İlk dersin yarısında orayı terk ettim. Umarım bir gün gerçek bir yoga kursuna gideceğim.

Ancak bu arada bir karar daha almıştım, benim gevşemeye değil canlanmaya ihtiyacım vardı. Bir şeyler üretmeye başlamam gerekiyordu.

O gün çocuklara kazandırılması gereken dini eğitimin gerekli olduğunu bir kez daha öğrenmiştim. Bir gün ne yapacağınızı bilemediğiniz durumda kaldığınızda, bir çıkış yolu aradığınızda şayet inançlı iseniz, asla sizin gibi bir insanogluna bağımlılığını kabul etmez, siz bir şeyler yapmadıkça kimsenin sizin için bir şey yapamayacağını bilir, emek vereceğiniz ve hak edeceğiniz bir şeylerin peşine düşersiniz...

Günah olarak öğretilen pek çok şey aslında insanoğlunun direkt olarak kendisine zararlı olan şeylerdi. Küçük beyinlere, tüm bunları yaratıcı ve melekleri çerçevesinde anlattığınız zaman bilinçaltı yeterince inançlı ve yoldan çıkmaz olacaktır... Bırakın daha sonra kendisi gerekli analizleri yapsın...

Dini öğretilerin pek çoğunun bilimsel açıklamalarını buldum. Gerçekten bir ilim, hepsinin bilimsel açıklamaları var, inceleme-ye değer.

O günlerde tek dayanağımın işim olduğunu düşünüyordum. Ona gereken saygıyı ve çabayı göstermeyi birinci vazife edinmiş-tim. Birkaç olumsuzluğa rağmen bir çok şeyi göz ardı etmeye çalışıyordum. Adeta, kendimce bir oyun kurmuştum. Mesleki alanda sanki bir bilgi bankası oluşturma çabasında idim. Müşterilerimle de nedense özel bir gönül bağı kurmuştum.

Yine sezgilerim, onların memnuniyeti ile benim başarılı bulunmamın doğru orantılı olduğunu fısıldıyordu. Soru işaretleri dönüp dolaşıp ünlem yaratırken benim içimi sürekli bir şeyler kemiriyordu. Bir şeyler yapmalıydım!!.

İkinci adresim, çok sevdiğim halamın tavsiye ettiği meditasyon öğretmeni Oya hanım olmuştu.

Oya Özgül kapıyı açtığı zaman, işte burası olabilir demiştim. Tasavvuf'ta bilinen Sufi yöntemi ile eğitim veriyordu. Herhangi bir mantra kullanılmıyordu.

Ön bilgi ve uygulama ile toplam 7 ders esnasında ilk kez kendimle yüzleşmeyi -akışa uymayı- şimdiye odaklanmayı öğrenmiş-tim. İlk yoga deneyiminin ardından burada aldığım enerji, insanların ve ortamların gerçekten bir enerji yaydığını hissetmemi sağlamıştı.

Şu ikili ilişkiler nasıl şeymiş ki, yeni bir başlangıç yapmaya karar verdiğinizde baktığınız ama göremediğiniz pek çok şeyi görmeye başlayıp, “Merhaba Dünya” diyecek duruma geliyorsunuz...Belki de sağlıklı ilişkilerde, yolculuğu birlikte yapabiliyorsunuz, “Merhaba Dünya” demeye gerek kalmadan yaşıyorsunuz.

Neden olmasın? Richard Bach'ın" Sonsuza Uzanan Köprü "adlı kitabındaki gibi.

Birlikte büyüyüp, gelişebilen, aynı zamanda aynı şeyleri deneyimlemek isteyen kimseler iki kişilik sığ bir hayatı paylaşmak, birbirlerini kontrol etmek yada sınırlamak zorunda da kalmayacaklardır. Güven, paylaşma, birbirini tamamlama ve tabii spontane gelişen ve büyüyen bir ilişki, fazla mistik değil mi? Masalımsı ama son kullanma tarihine kadar geçerliliği olabilir, 5 yıl mı 6 yıl mı, kim bilir?!. Belki de son kullanma tarihi çok uzatılabiliyordur!? Yada yeni bir boyut yakalanabiliyordur!

Bu bölümde konumuz Oya hanım ve meditasyon dersimdi. Nedense beni bu kapıları çaldıran nedenle ilgili bir şeyler anlatma ihtiyacı hissettim.

Her ne ise, işte güzel bir rol model, bence harika insanlardan biri. Ben orada meditasyon dersinden başka şeylerde öğrenmiştim. Baskısız, yönlendirmesiz, sadece aklınızda bir kapı açarak buradan geçebilirsiniz demişti, konuşmaksızın. Sekiz dakikada nerede ise tüm hayat hikayesini anlatan ben, çok az konuşarak gereken pek çok şeyi söylemenin mümkün olduğunu öğrenmiştim.

Tabii, bakmıyor, görebiliyorsanız, mesajlar almaya başlamışsanız farkındalığı yaşıyorsunuz.

Bilirsiniz, siz öğrenci heyecanı ile yolculuğa çıkmışsanız sizin gücünüzü, yeteneğinizi ortaya çıkaracak mesajları alırsınız...

Zaten yeterince iyi olan sezgilerim, daha da çok artarsa nasıl olurdu acaba?

İyi olacağını düşünmeye karar verdim ve sık sık yüreğimin sesine kulak verdim.

Kızım Büyürken....

Hayatın bana verdiği en güzel Armağan'ın kızım İdil olduğuna inanıyorum. Popüler optimist kişiliğim ve çocuk ruhumla tek başıma bir çocuk büyütebileceğimi hiç düşünmemiştim.

İlk baş başa kaldığımızda kızım 8 yaşında idi. Bu gün ise 12 yaşında nerede ise bir genç kız. Aslında bazen birlikte büyüdüğümüzü hissetmiyor değilim.

12 yaşındaki kızımın benden öğrendiği temel olarak iki şey vardı. Kendi ayaklarının üzerinde durabilmesi ve bir titrinin olmasının gerektiği...Sanırım bana da çok önceleri öğretilen iki temel şey bunlardı.

Diğer yaşamsal öğretileri birlikte öğrenecektik. Kendinin en iyisi olma yolculuğunu ben 35 yaşında keşfetmiş iken, kızım 12 yaşında bana refakat ederek tanıyor, yaşıyordu.

Zaman zaman, kendisi ile konuşurken ona ilham verecek sözler söylerken, söylemem gereken bir sonraki cümleyi kızımın ağzından duymak beni çok mutlu ediyor." İşte tamam, kızım hayatın sırlarını öğreniyor...." diyorum.

Çocuklarımız düzenli bir hayat yaşamamız için harika bir armağan. Biliyorum ki, onun nasıl davranmasını istiyorsam öyle davranmam gerekiyor. Nasihat ve sözler değil, bizim yaptıklarımızdır onlar için esas olan.

Bizler de öyle değil miyiz...Hiç kimse nasihati sevmez. İlk yalnız kaldığımız zamanlarda, kendimce model olmaya çalışırken kızımdaki istemediğim davranışları değiştirebilmek için ona erdem yüklemesi yaptım, görmek istediğim güzel özelliklerin kendisinin sahip olduğunu sürekli hatırlattım.

Bilirsiniz, bir insana kırk defa neyi söylerseniz o olurmuş! Güzel sözler, telkinler ve ona olan inancımızı bilmesi kızımı olumlu yönde fazlası ile geliştirdi.

Çocuklarımızın, hayatı, insanları ve yaptığı işi çok seven kendine saygılı bir birey olarak yetişmesi en büyük dileğim...

BİR YARATICI İMGELEME OYUNU

Bu oyunu küçük bir çocukken keşfettim. Çok güzel bir oyundur, tavsiye ederim. O zamanlar ben ona “hayal kurma oyunu” derdim.

Yıllar sonra bu oyun karşıma “yaratıcı imgeleme” diye çıktı.

Ancak, bunun gerçekleşmesinin bilimsel yada psikolojik yönüne çok fazla değinmeden, bir oyun gibi oynamak adeta bir sihir etkisi yapıyor. Bu da sürekli mucizelerle yaşamınıza neden oluyor. Evet mucize, bir çok insanın çok fazla para ile elde edemeyeceği deneyimlere sahip oluyor, zengin bir hayat sürüyorsunuz. Pek çok yere çok fazla para harcamadan (imkanım olmadığı halde) değişik nedenlerle gidip, benim için tanımam gereken insanlarla tanıştım.

Bu arada, masumca içinizden geçirdiğiniz dileklere çok dikkat etmelisiniz. Kim bilir, hıznırca bir şeylerin sınanmasına yada kayıp gitmesine neden olacak bir şeyi içinizden yoğun bir şekilde geçirebilirsiniz.

Semavi alemden hadi bir yardım edelim derlerse ve de hayatınızın baş rolünü paylaşanlar, içerden yada dışardan dahil olan figüranlar senaryoyu en güzel şekilde oynayalım derlerse... Kozmik yönetmenin nezrinde sizde provasız olarak bu filme dahil oluyorsunuz. Evet! Provasız... Bir taraftan da böyle bir şey olsa ne olurdu demiştim, yada hissetmiştim diyorsunuz! Düşüncelerini ze çok ama çok dikkat edin!

Evet, hayatım karmakarışık, iyi sayılabilecek bir işim ve bir kızmım var. Geleceğe yönelik hiçbir yatırımım yok. Tek dayanağım işimdi ve herkes piyasaların ne kadar kötü olduğunu söyleyip duruyordu. Bense, iki nokta arasında gidip gelirken gelecek için artık çok fazla şey düşünemez olmuşum. İlk zamanlar yoğun bir

sığınma ve danışma ihtiyacı içinde idim. İçinde bulunduğum durumdan kurtulmak için; çocukluğum da oynadığım bir oyun geldi aklıma, kendime düşlediğim gibi bir sığınak yarattım, o sığınakta da sonsuz güven duyduğum melek misali bir sağduyum olacaktı.

Ve ben, sığınağımı zihnimde yarattım. Zihinde bir şeyleri yaratarak, vücudunuzun kimyasını değiştirebiliyorsunuz, bu ne muhteşem bir oluşum değil mi?

Burası göl kenarında yeşillikler arasında bir yer, güneş ışığı yapraklar arasında süzülüyor, gölün üzerinde geniş ahşap bir iskele var, bu iskele aynı zamanda evin balkonunu oluşturuyor. Gölde nilüferler, kuğular var. Kuş sesleri melodi gibi. Evden dünyayı en güzel melodileri yayılıyor. Tabii ki bu yazlık bir sığınak!.

Ağacın altındaki masaya oturdum, karşımda yüzüne gün ışığı vuran sakallı ve biraz uzun saçlı nur yüzlü, ışık gözlü bir adam belirdi.

(Sağsuyum) - İstersen ismimi sorma, bana kendince bir sıfat belirleyebilirsin. Ben senin arayıpda bulamadığın şeyleri sana vermek için, ihtiyacın olduğunda rehberin olmak için buradayım. Hani maddi olmayan, cinsel olmayan bir zamanlar yalnızca bir kişide bulduğun o özellik vardı ya onun için buradayım.

(Ben) - Çok acı çekiyorum, içim sızlıyor, bu aslında aşk acısı da değil sanki. Kendime çok kızıyorum, nasıl bu kadar bağımlı ve kendine güvensiz olup çıkmışım.

Ellerini ellerimin arasına aldı, gözlerindeki ışık çok güçlü idi, elleri ise sıcacık.

(Sağduyum) - Sen hep korundun, aslında bunu sende biliyor olmalısın, bir düşünsene pek çok şey sana teğet geçti, hatta senin fark edemediğin pek çok şey, çünkü sen bize yakın yaşayanlardansın.

(Ben) - O nasıl oluyor!

(Sağduyum) - Farklı özelliklerinden dolayı, her şeyin artı yönünü bulup, onlara odaklanıp basamaklar oluşturdun.

(Ben) - Nasıl yani?

(Sağduyum) - Hiç senden daha çok şeye sahip insanları kıskandın mı?

(Ben) - Hayır.

(Sağduyum) - Şimdiye kadar ihtiyaçlarının ötesinde şeyler istedin mi, birileri ile dargın kalabildin mi, seni üzenlere kin duyabildin mi, birileri için kötü şey dileyebildin mi, sen söylemesende biliyorum ki hayır, asla!

(Ben) - Bu meziyetler bana hiçbir şey kazandırmadı. Ama ben bu özelliklerimi çok seviyorum.

(Sağduyum) - Ben de, onun için hep yanında olacağım!

Yeterince, somut, matematiksel verilere dayalı bir işin var, bu yoğun sorumluluğun içinde anı yaşamayı unutmuş önümüzdeki beş yıl için planlar yapıyorsun. Anı yaşamaktan zevk almaz bir haldesin, işinin dışında “şimdi” ye bir türlü konsantre olamıyorsun.

(Ben) - Farkındayım, ayrıca da itici oldum çıktım.

(Sağduyum) - Biliyormusun eğlence çok faydalı bir şeydir, melekler bile oyunu sever.

(Ben) - Bilmezmiyim, ama nasıl bir eğlence; benim için zaman çok önemli, zaman fakiriyim diyebilirim. Ona ayıracak vaktim yok gibi. Maalesef ki, sanki bir yanımda popüler optimist diğer yarım ise melankolik iken bu gibi şeyler daha güç.

(Sağduyum) - Senin yaşamın sürekli öğrenmeye adanmış, hep bu moddasın. Biraz melek misali davransan, aslında buna müsaitsin, hafife al her şeyi böylece enerji alış verişlerde daha güzel olur. Hepimiz aslında moleküler hareketli yapıya sahibiz. Düşüncelerimizi konuşmadan birbirimize akıtabiliyoruz. Buna da beden dili diyoruz. Aslında bu enerjinin de dili.

(Ben) - Ne yapmalı?

(Sağduyum) - Şu iki kişilik dünyandan bir çıksan. Kendinden çık, etrafınla çok ilgilen. Biliyor musun, bu senin seçimin... Halbuki çevren çok güzel.

(Ben) - Evet, eski kocamın kardeşinin eski karısını da eğlence

dünyanın olmadığını söyledi.

(Sağduyum) - Selin değil mi? O ve sen birbirinizin değişik konulardaki öğretmenlerisiniz. Neyse, her şey gelip geçiyor, hayat da bir çeşit film. Madem ki bu hayatın başrol oyuncusu sensin, yönetmenliğini de ben üstleniyorum. Herkesin kozmik evrenden bir yönetmeni olmaz. Kıymetini bil! Yapımcılığı da ikimiz üstleniyoruz. Başrolleri kimlerle paylaşacağın ve figüranlar sana kalmış. İşin, evin, kızın, yakın çevren temel materyallerimiz.

Bu filmdeki kadın artık kendi öncelik ve ihtiyaçlarına önem veriyor ve bunları sağlıyor. Sonra, sözlüğümüzde olumsuz ve kötü sözcükler ifadeler yok. Özel ilişkilerimiz yada yaptıklarımız yalnızca bizi yada filmimizin içeriğini ilgilendiriyor. Sonra, bu senaryoda her şey istediğimiz gibi geliyor. İlahi güç melekler ve tabii küçük mucizeler var ki, bizi büyük resimdeki hedefe ulaştırıyor. Bu film oscar'lık olmalı!

(Ben) - Dalga geçiyoruz ama, neden olmasın.

(Sağduyum) - En azından farklı şeyler yapmış ve denemiş olacağız.

Dışa dönük olmak için sıra ile farklı denemelerde bulundum, kimi komik kimi ilginç tecrübelerdi, yeni denemelerde kendini bulmanın farklı boyutlarını yaşıyordum.

SPOR SALONUNDA İLK GÜN

Son yıllarda hiç yapmadığım bir şey yapmış olmak ve forma girmek için spor salonuna yazılmıştım.

Evet, ilk gün için kıyafetlerimi hazırlamam gerekiyordu. Doğru dürüst bir eşofmanım yoktu, ancak yaz günü şort ve askılı bluz daha iyi olacaktı.

Seçtiğim bluz ve tayt biraz dardı ama olsun herkes mayo - tayt falan giyyordu herhalde... Bayanları pek göremedim ama... Yaşıma göre hiç de kötü görünmüyordum, garip durmayacaktı. Ben zaten salona zindelik kazanmak ve form da olmak için gidiyordum.

Seçtiğim salon hiç de fena değildi. Sürekli kendi kendimi telkin ediyordum. Çok uzun zamandır ilk defa kendim için, keyif için bir şeyler yapmaktaydım. Kendimce farklı bir şey yapıyordum... Salonun kafeterya bölümünde, gruptaki bayanların gelmesini bekliyordum. Aletli jimnastik bölümünün çoğu beylerden oluşuyordu.

Biz camekanlı diğer bölümde yer hareketleri ve jimnastik yapacaktık. Meyve suyumı içerken bizim bayanlar geldi. Hepsi eşofmanlarını giyip gelmişti, üzerlerinden hiçbir şeylerini çıkarmadan spor yapacakları kesindi.

Ben biraz aykırı kalmıştım sanki!!...Dar body askılı bluzum ve kısa taytımla.

Neyse, yerimize geçtik, dersi veren öğretmen kısa bluzu ile benim farklılık duygumu biraz azaltmış ise de ampul gibi sırtımtan bir türlü kurtulamıyordum. Salondaki camekanlı yerimizi aldık ve çalışmaya başladık.

Çalışmaya başladıktan kısa bir süre sonra, antrenörümüzün

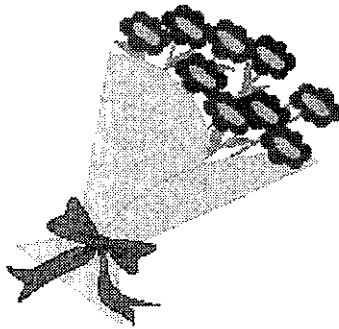
dikkati dağılmıştı. Arkamızı döndüğümüzde cama yapışmış bir grup bey bizi izliyordu. Diğer hanımlarsa, yan gözle bana bakıyordu. Çalışma odasının ışığını kapatıp, loş ışıktaki çalışmayı tamamladık. Orada minik bir parodi sergilemişim. Oyunun adı "mahcup spor". Hem sağımı solumu saklamaya (eğilirken daha az eğilmek, herkes bacağını 90 derece kaldırırken benim 60 derece kaldırmak gibi) çalışmakta, hem de olanları kendime mal etmemeye çalışmakta hayli zorlanmışım.

Üç - dört seferden sonra salona gitmeyi bıraktım. Yapacak bir çok işim vardı, yani gitmemek için bir çok nedenim vardı. Yine her zamanki gibi görüntümden önce ruhumu tamir etmek, beslemek istiyordum. Komik bir anı ve buna bağlı bir tecrübeyi sırt çantama atmışım. Hatırladıkça gülüyorum.

Neymiş? Salonu iyi tanımakta fayda varmış!

O an çok utanmış olsam da; gülmeye ihtiyacınız olduğu zamanlarda böylesi olaylar bir hayli işe yarıyor.

Yeni deneyimlerim bol bol kendimle dalga geçmemi sağlayıp, tedavi edici etki yaptı.

ARAYIŞ

İnsanoğlunun üç türlü kişiliği varmış; birincisi sizin zannettiğiniz kişiliğiniz, ikincisi başkalarının sizin olduğunuz zannettiği kişiliğiniz, üçüncüsü bambaşka olayların ortaya çıkardığı, kendinizin dahi hiç bilmediği kişiliğiniz.

Benim yeni durumumla ilgili kişiliğimin ortaya çıkıp, eski bana kendini kabul ettirmesi bir hayli sancılı oldu. En sonunda bana “çelişkilerinde ilahi” olduğunu kanıtladı. Neyse, yeni benle de tanıştığımıza memnun oldum. Değiştim ve geliştım, ancak halen büyüyünce yapacağım şeyler var!

Yeni durumumda en çok zevk aldığım şeyin yeni bir şeyler öğrenmek olduğunu fark etmişim. Bu istek 90 yaşına gelsem de bitmeyecekti.

İşimin dışında kızımın, evimle ilgilenmenin yanında fırsat buldukça kitapçevlerine gidiyordum. Her seferinde raflardan beni çağıran bir yada iki kitap buluyordum. Büyük bir heyecanla eve dönüp, ilk fırsatta onları okuyordum. Hatta, gün içinde “İçe dönük konuşmanın gücü” adlı kitaptan uygulamalar dahi yapıyordum. Hal böyle olunca, biraz bulunduğın ortamın fazla dışında yaşıyormuş gibi oluyorsun ama olsun, özgür ruhum başka türlü-sünü kaldıramıyordu.

Çok uzun sorgulamalarımın sonunda bulduğum en makul ve kabul edilebilir gerçek “Bir hayatın başka hayatlar üzerindeki etkisinin dışında hiçbir anlamı olmadığı” idi.

Her beni çağıran kitabı, okudukça işte benim gibi düşünen birileri varmış diyor ve mutlu olup, umutlanıyordum. Umut çok önemli bir iksir...

Sevgi, inanç, umut üç sac ayağı; insan sevgisi, paylaşma hazzı, güzel müzik sevgisi, çocuk sevgisi vb. pek çok sevgi çeşidi olabilir.

İnanç; bilginize, kendinize ve içinizdeki güce inanmak, umut; evrenin, yaratıcının gücüne inanmak...

Ve EN BÜYÜK GÜÇ SİZE İNANANLAR...

Ancak, siz kendinize ne kadar inanırsanız başkaları da o kadar inanıyor!

Yavaş yavaş artık bir şeyler yapmak eyleme geçmek gerekiyordu. Ama ne için?

Hedef belirlemek gerekiyordu. Meleklerim kulağıma fısıldadı "bilet nereye olsun?"

Yalnızca hedef değil hedefe giden yolun kendisi de keyifli olmalıydı. Ne yapabilirdim ki bu istek de genetik bir şey olsa gerek.

Meleklerim beni hiç rahat bırakmıyordu. Sürekli hedefin ne, nereye diye seslenip duruyorlardı. Nihayet haritamı oluşturmuştum, aslında yeterince içselleştirmiştim bile.

Hedefime ulaşmak için + ve - özelliklerim, bunların avantajları ve dezavantajlarının neler olduğunu çok iyi analiz etmem ve doğru insanlarla tanışmam gerekiyordu.

Tüm bunları düşünürken, Kişisel Gelişim Dergisi aracılığı ile Sn. Münir Arıkan ile tanışmıştım. Münir bey ile yapmış olduğumuz görüşme esnasında işletmelerde proje yönetiminde kullanılmakta olan SWOT analizini Kişisel Gelişim için NLP eğitimcilerinin nasıl kullandığını öğrendim. O günden sonra bol bol swot analizi yapıyordum.

Münir bey, düşüncelerimin güzel, yolumun açık olduğunu söylüyordu.

Hedefi netleştirmem, bir an önce eyleme geçmem gerekiyordu.

Yaptığım görüşme sonucunda bulduğum formül

Hedef + İnanç + Yoğunlaştırılmış Çaba = MUCİZE idi.

IŞIK DÜKKAN

Her gün iş dönüşü, adeta benim sihir dükkanım gibi olan Nursel’ciğimin dükkanına Köksal Medical Parfümeri’ye uğruyordum.

Günün gerginliğini mutlaka atmam, olumlu güzel bir iki söz duymam gerekiyordu. Benim gibi oraya tiryaki olmuş birkaç kişi ile de dost olmuştuk.

Yaklaşık on yıldır, iş hayatına atılmış işini adeta bir oyun haline getirerek adanmışlık sergileyerek sürdürmekte...

Bu iş yerinin en büyük sermayesi sevgi ve olumlu enerji idi. İçeriye giren herkes “sen önemlisin! “mesajını alıyor. Sadece bu enerjiyi almak için uğrayıp, aklınıza ihtiyacınız olan şeyler gelecek alışverişinizi yapıyorsunuz.

Ne güzel şey değil mi?

Dükkana giren herkes o kadar önemli ki ihtiyacı olan şey o an yok ise , mutlaka not alınıp temin edilmesi sağlanıyor. Temizlik ve ışıltı çok önemli...

Benim arkadaşım, emeğini yüreğini koyduğu bu dükkanda kişisel efsanesini yaratmıştı. Onu her görüşümde, işim konusunda alabildiğim kadar onu rol model almaya bir kez daha karar veriyordum. Kaygan zeminde kayarak dolaşırcasına çalıştığım işimde sevgi ve iyi niyetli çaba ile düşmemeye çalışıyordum.

Son birkaç yıldır en iyi dostum olan Nursel’cim, ‘sen önemlisin’i hissettirirken öyle güzel empati kurup, karşısındakinin ihtiyacını anlayabiliyordu ki.

Işık Dükkan aynı zamanda benim yaşam antrenörüm olmuştu. Kendimi motive etmek için bir çok ilham verici kitap okuyordum. O kitapların canlı örneği de Işık dükkanda sergileniyordu.

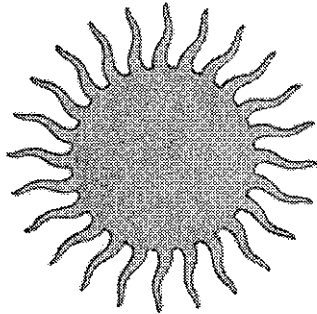
Bak işte oluyor diyerek, kendi çapımda işimde bazı şeyleri uygulayabiliyordum.

Her ne kadar kitaplarda yazılanları, gerçek hayatta görmek pek mümkün olmasa da ben yazılanları yaşayarak, paylaşarak bir mucizeyi yaşıyordum.

Hayat gerçekten de bir ayna gibi, siz ne verirsiniz onu alıyorsunuz. Ne mutlu ki, o da benden bir şeyler bulabilmişti.

Dostum bir aylık Amerika yolculuğuna çıkarken, vedalaştığımız halde tekrar telefon ederek, “Ben hava alanındayım, yarım saat sonra uçağım kalkıyor, beni hep sağ omzunda hisset!” dedi.

Benim cevabımsa sadece peki, iyi yolculuklar, kendine iyi bak olabilişti ama o an ben onu sağ omzuma değil yüreğime koyuvermiştim. Nursel’cim bir ay sonra dükkanına döndü, ışığını dağıtmaya devam ediyor....

“MİŞ” GİBİ DAVRANIRIM, ÖYLE OLURUM

İşim ve kızım nerede ise en büyük servetim. Bu durumda yüreğim kırılgan dahi olsa, canlılığımı kazanıp kendime ve çevreme faydalı olmam gerekiyor.

Hayat iniş çıkışlarla sürüp gidiyor. İniş dönemlerinde esas olan başımıza gelenden ziyade bu durum karşısında gösterdiğimiz tavrıdır.

Bu durumda tavrın değeri paha biçilmez!

Bana göre hayat bir çeşit tiyatro sahnesi oyunlar esnasında ruhsal büyümede yaşıyorsunuz.

“MİŞ GİBİ DAVRANIRIM ÖYLE OLURUM” oyunu denenmiş olup, bence etkisini kanıtlamıştır.

MİŞ gibi olurken ince çizgiye dikkat etmeli, sağlam analizler yapmış, akılcı hedefler koymuş olmalıyız.

Evet, bu sabah etrafımdaki pek çok kişi uyku mahmurluğunda ve asık yüzlü olsa dahi ben öyle olmayacağım. Bu insanlar en az iki saat önce uyanmış olmalı, peki hala neden bu yüzler uykudan zorla uyandırılmış, iterek sokağa atılmış gibi ki?!

Oysa güler yüzle dolaşmak için herkesin en az üç nedeni olabilir.

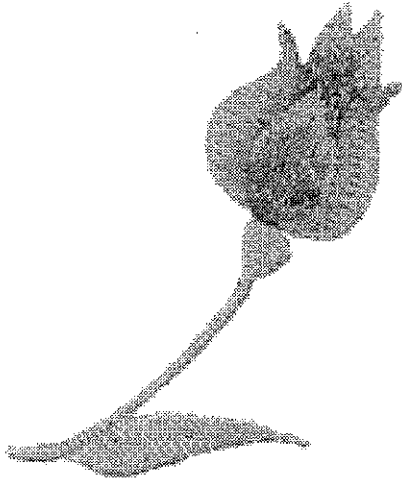
Ben kendimce saydığım nedenlerden dolayı mutluyum. Tüm bunların verdiği güç ile, yapabileceklerimi düşünüp onları varsayıp mutlu oldukça onlarda gerçekleşmeye başlıyor. “HAYAT AYNA GİBİDİR, SİZ GÜLERSENİZ O DA SİZE GÜLER, ASLINDA MUCİZELERİ GETİREN SİZİN MUCİZEVİ TAVIR SEÇİCİ OLUŞUNUZ İLE İLGİLİDİR.”

Ben ne üretebilirim, sınırim nedir diye sorgularken sürekli mesajlar alıyordum.

Yoğun kendini ifade atme açlığının ardından, sağ duyum” Yeter artık, dinleme moduna geç, artık insanları dinlemek için çok önemli, nedenlerin var! Hayatını zenginleştirmek istiyorsan dinle! Bak neler olacak, diyordu.

Şu ara en çok istediğim şey, “İYİ BİR DİNLEYİCİ OLMAK”

Bir şeyi kırk defa söylersen olurmuş derler... Deneyelim bakalım ne olacak?

NIŞANTAŞILI TAKSİ ŞÖFÖRÜ

Bu sabah servisi kaçırmıştım, taksiye bindiğimde hafif uyku mahmurluğu ve yorgunluğum da vardı. İyi ki böyle bir durumda idim ki, adamcağız konuştu ben de sözlerini bölmeden dinledim. Zira dinlemesini öğrenme eğitimime yeni başlamıştım.

Anlattıkça anlatıyordu, öylesine içten, keyifli ve inançlı idi ki...

(Taksi şöförü) - Ben karşı tarafın taksi şöförüyüm, bu tarafı bilmem siz tarif edin ablacım.

(Ben) - Dudullu Organize Sanayi Bölgesi.

Yandık, umarım beni çok uğraştırmaz demiştim.

(Taksi şöförü) - Biz üç nesildir, Nişantaşılıyız ve taksi şöförüyüz. Ne mutlu bana bu şehrin o güzel günlerini de gördüm. İşimi öyle seviyorum ki, bazen gece boğazda arabamı çeker harika manzaranın karşısında çayımı içerim.

Hem para kazanıyorum hem de bu şehrin keyfini yaşıyorum. Benim eşim Eskişehirli, bazı semtleri görünce "İstanbul bu mu?" diyor.

Olsun İstanbul'ı da Nişantaş'ı da çok seviyorum. Biliyor musunuz şu önde giden AUDI var ya, benim arabam ondan daha değerli çünkü ben semtimizin çocuklarını taşıdım. Çocuklarımızın değeri nedir, onlara paha biçilir mi? Bence hepsi birer servet, onlarla gidip gelirken her şeye daha fazla dikkat ediyordum, kullandığım kelimeler dahil olmak üzere.

Dinledikçe ne uyku mahmurluğum, ne de yorgunluğum kalmıştı, canlanmıştım ne mutlu benim yaşam sahnemde olmasını düşlediğim insanlardan biri ile karşılaşmıştım. Sanki rüya gibi idi. Canlanmama rağmen konuşmadan dinleyebiliyordum.

Geçenlerde eski Nişantaş'lı Abilerimiz ve Ablalarımızın da

bulunacağı bir klüp kurduk. Onlarla görüştüm, onları görecem diye en yeni kıyafetlerimi giydim! (Tüm bunları söylerken, gözlerindeki ışıık dikiz aynasından arka koltuğa kadar geliyordu.)

Öyle güzel günler yaşadık ki, ben böyle konuştuğça belki bu adam saf mıdır, nedir diyeceksiniz. Zor günlerimizde oldu olmadı değil ama o günlerde beni içimdeki sevgi ayakta tuttu.

Hayat işte, güzellikleri düşündükçe daha da güzelleşiyor....

Evet! İşe gelmiştik.

(Taksi şoförü) - İyi günler...

(Ben) - Size de! diyebildim. (Bir gün bir yerde tekrar onunla yada onun gibilerle tekrar karşılaşmak dileği ile...)

Bazen, aslında çok daha fazla şey söylemek isterken, söyleyemiyorsunuz. Bu da ilahi bir çelişki.

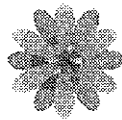
HELAL OLSUN SANA!

SANA VE AİLENE MUTLULUKLAR DİLERİM

Bu karşılaşma benim yaşamdan aldığım en güzel mesajları oluştuyordu. O gün işime başlarken, bana verdiği enerji müthiş idi.

Aslında unvanınızdan çok, işe kattığınız değer sizi değerli kılıyor

BU DA HEPİMİZ İÇİN KAPAK OLABİLİR.

HİÇ KENDİNİZDEN SIKILDINIZ MI?

Kendimi ifade etme çılgınlığımdan vazgeçme zamanı gelmişti. Daha fazla boğulmadan iyi bir gözlemci ve dinleyici olmaya karar vermiştim. Uzun bir dönem masumca olsa da saçmalamıştım.

Ön yargılardan, beklentilerden vazgeçmek, işi oyun edinmek ve belki de hayat oyununu kuralları ile benimseyerek oynama zamanı gelmişti.

Artık hiçbir şeyi eleştirmiyor yalnızca, demek ki böyle yapmamak gerekiyor diyordum.

Etrafımdakilerin ihtiyaçları ile de ilgileniyordum, elimden geldiğince...

Bir yaratıcı imgeleme grubu kurduk. Grubumuzun adı “İyimserler kulübü”

Grup üyeleri; Deniz, Kaan, Erol, Nihal ve tabii ben. Haftada bir kere mutlaka toplanıyor, o hafta başımıza gelen ilginç ve hoş olayları anlatıyorduk, zaman zaman düşlerimizi ve hedeflerimize yönelik attığımız adımları anlatıyorduk.

Bu toplantılarda gördük ki herkes kendi hayatının baş rol oyuncusu...

İlk toplantının sonunda ne kadar iyi bir gözlemci ve dinleyici olduğumu düşünerek seviniyordum. Ancak, sonradan fark ettim ki hayli dinlemeye ve incelemeye değer kimseleri etrafıma toplamışım, maharetin büyük bir kısmı onlarda imiş! Yine de bu yolda iyi olmaya kararlıydım.

Ben onları dinlerken, onlarda benim yanımda birinin olması gerektiği konusunda sürekli bana telkinde bulunuyorlardı.

Oysa benim en büyük arzum tutkumu keşfetmek ve büyük bir başarının hazzını yakalamak, kızıma güzel bir gelecek verebilmektir.

Aynı dili konuşabilmek öyle önemli idi ki. Huzurlu ve mutlu çalışıp kazanmak....

Neyse, yürekten istediğim şey için kapılar açılacak, gerekli kişiler karşıma çıkacaktı. Biliyordum.

Erol ile tanışmamız bir hayli ilginç idi. Bir yemekde yanımda oturmuştu, tanıştırdıktan bir süre sonra,

- Evlenmeyi düşünüyor musunuz?

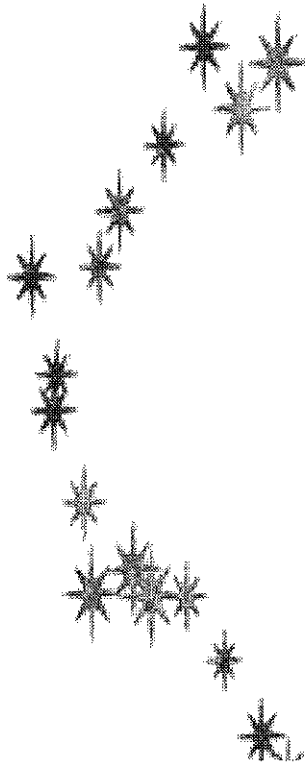
- Hayır.

- Gerçekten mi, Emin misiniz?

- Hayır! Nikah memuru musunuz? Bu sözümün ardından müt-hiş bir kahkaha attı ve tabii benim diğer yanımda oturan beyde.

Onların kahkahasının ardından benim gerginliğimde ortadan kalkmıştı.

Sonra, neyse ki hoş bir muhabbet ve dostluk başladı.

İYİMSERLER KULÜBÜ İLK TOPLANTISI

Onlar için hazırlamış olduğum güzel sofrayı süslerken bir taraftan da gelmelerini bekliyordum.

Güzel bir müzik eşliğinde misafirlerimi karşıladım. Karşılama müziğim "WALTZ OF THE BUTTERFLY"dı. Bu parça benim makine mühendisleri odasında verdiğim ilk seminerimin açılış ve kapanış müziği idi.

Seçtiğim parçanın bulunduğu CD, Seminer sonunda bana hediye edilmiş olduğu için, özel bir yeri vardı. Her neyse ilk gelen, Kaan ve Deniz oldu.

Ardından Erol ve Nihal geldiler. Herkes gülümsemesi, neşesi ile ve de büyük bir hevesle gelmişti.

Yemeğimizin ardından şarabımızı yudumlarken, herkes sırası ile hayallerinden bahsetmeye başladı.

Deniz - Şans önemli bir faktör, şanslı iseniz her şey daha kolay.

(Ben) - Ben bazen şansı kendimizin de yarattığına inanıyorum.

Deniz - Nasıl yani?

(Ben) - Bence bazı insanlar başların da beyaz haleler ile doğmuyor. Farklı davranıp, farklı bir şeyler yapıyorlar ve en azından hayallerinin bir kısmını gerçekleştirebiliyorlar.

Erol - Mesela nasıl şeyler yapıyorlar?

(Ben) - Mesela, en çok hayal ettiğim bazı şeyleri elde edebildim, farkında olmadan yaptığım bazı olumlu şeyler sayesinde ancak yine bilinçsizce yaptığım hatalar da olmuştur.

Sonunda bazı şeyleri bilinçli olarak uygulayarak belki daha şanslı olabileceğimizi fark ettim.

Nihal - Peki şanslı olabilmek için neler yapılması gerektiğinin

bir reçetesi var mıdır?

Ben - Evet, nerede ise bir reçete çıkardım sayılır. Tabii bu konuda okuduklarım ve de yaşadıklarımın katkısı ile.

Aslında yaptığımız her şey kendimizi iyi hissetmek içindir. Bu durumda, iyilik yapmak, fayda sağlamak size kendinizi iyi hissettiriyorsa harika bir sermayeniz var demektir. Şanslı insanların en büyük şansı kendilerini şanslı görebilmeleridir.

1 - Tesadüflere bağlı fırsatları çoğaltmak için güçlü bir “Şans ağı” kurulabilir.

2 - Hayata daha esnek ve sakin bakmak, daha fazla şeyi fark edebilmeyi sağlayacaktır.

3 - Yeni deneyimlere açık olmak yeni keşifler demektir.

Bir diğer önemli faktör, sezgileri dinlemek!

1- Sezgilerinizi iç sesinizi dinleyin. Sığınaktaki bilge adamı ziyaret edin.

2- Meditasyon yapın, iç sesinizi dinleyin.

3- İyi şeyler beklemek iyiyi getirir.

4- Kötü şansın iyi tarafını görmeli. Çöpteki hazineyi görebilmek bize şans getirir.

5- Farklı şeyler yapmalı, her zaman aynı şeyler yaparak farklı sonuçlar beklemekten vazgeçmeli, yeni stratejiler denemeli.

Nihal - Sen bunların hepsini denedin mi?

(Ben) - Kısmen, daha düzgün uygulamayı istiyorum.

Erol - Bence sana halen çok faydası olmamış.

(Ben) - Neden?

(Ben) - Baksana hayatında olması gereken önemli bir şey yok.

(Ben) - Ne gibi?

(Ben) - Bir sevgili gibi.

(Ben) - Onun olmasını henüz istemedim.

(Ben) - Neden?!

(Ben) - Şayet duymak istediğin bu ise olabilecek herhangi bir kimse çıkmadı. Yalnızca birisi olsun diye kimse ile olup, enerjimi ona harcayamam. Varsın yalnız olayım. Sanki yapmam gereken başka şeyler var ve ben onların peşindeyim. Sizler bana yetiyorsunuz, iyi ki varsınız. Haydi benden bu kadar siz anlatın artık ben dinlemek istiyorum.

Kaan, insanlara nasıl hemen 10 puan verdiğini bundan sonra böyle yapmayacağını anlatmaya başladı.

Laf aramızda aslında yine öyle yapıyor. Neyse, bu onun yapmak istediği ve etrafa anlatırken de kendini ikna etmeye çalıştığı bir şey eninde sonunda uygulamaya başlayacak.

Deniz, sevgilisinden yeni ayrılmış, hemen yeni birini bulmayı umut ediyor.

Yazık yeni birini bulup, onu hayatının odak noktası yapmak için sabırsızlanıyor. Gerçekten yürekli kız. Aynı şeyleri tekrar yaşamayı göze almak büyük cesaret. Ama ben gene de bu cesareti kutlamıyorum.

Yalnızca yüreğindeki boşluğu önce kendisinin doldurabileceği bir tutkuyu keşfetmesini bu yolculuk esnasında aynı yolda yürüten, birlikte büyüyüp gelişebileceği bir yol arkadaşı ile karşılaşmasını diliyorum!.

Bu dilek tüm sevdiklerim için geçerli. İnsan önce kendisi ile mutlu olmalı.

Kendinle mutlu olmadan, kendini tanıyıp sevmeden, sevebilmen mutlu etmen mümkün değil ki. Aksi halde, kendini de, karşıdakini de aldatır durursun, eninde sonunda her şey ortaya dökülür ve istenmeyen son ile yüzleşilir.

Erol - Ben senin reçeteyi uygulayacağım bakalım nasıl olacak?

(Ben) - Çok sevinirim, ama önce hedefini belirle, çok net bir hayalin olsun. Hayalin gözünün önünde olabildiğince renkli olmalı. Hatta bu hayalle ilgili resimlerden oluşan bir köşe bile hazırlayabilirsin.

Deniz - Bende uygulayacağım!

(Ben) - Harika, Nihal'de acaba denemek ister mi?

(Ben) - Nihal- Ben varım, bu bizim oyunumuz olsun,

(Ben) - Evet, herkes istiyor:

(Ben) - Önümüzdeki toplantıya kadar kendi iç sesimizi çok iyi dinleyip, yürekten en çok neyi yada neleri istediğimizi belirleyelim.

(Ben) - Evet, Bu fikrin sahibi ev sahibimiz Filiz, başkan ve danışman onu seçiyoruz.

(Ben) - Bir dakika bu büyük bir sorumluluk, lütfen en büyük gücün kendinizde olduğunu bilin, her şey size bağlı ben yalnızca bir danışman olarak bu görevi kabul edebilirim.

(Ben) - Gün içinde birbirimizi arayıp, güzel motive edici şeyler söyleyeceğiz. Kimin bu sözleri duymaya ihtiyacı var ise o arayacak, karşı taraf durumu anlayıp hemen ihtiyaç duyulan sözleri söyleyecek, yalnız önümüzdeki haftaki toplantıya kadar hayat-tan beklentilerimizi hepimiz çok iyi belirleyelim.

Değişik bir karar aldığımız özel bir gece olmuştu. Önümüzdeki haftaya kadar kararlarını netleştirmeye çalışırken "Peynirimi Kim Kaptı" adlı kitabı okumalarını tavsiye ettim.

Onları uğurlarken gözlerinde gördüğüm ışık benim yüreğimi ısıtmıştı.

Hepimizin hedeflerinin gerçekleştiği kutlamayı hayal ettim...

Hedefe ulaşmak, yeni bir hedefe giden yolun başı olacaktır. Her hedefe ulaşma esnasında yeni bir harita ve yaşama eklenmiş yeni bir büyük resim ile yaşam zengin bir sanat eseri olabilir. Sınırlım, ucu açık hedefler koymak yaşamı zengin kılmak için daha faydalı.

İÇE DÖNÜK KONUŞMALARIM, KARARLARIM

Mutluluk her şeyin yolunda gitmesi demek değildir.

Sadece yolunda gitmeyenlerin dışındakileri de görmek için verilen karardır.

ANONİM

Yaşamda amaçlar, hedefler ne olursa olsun birinci şart mutlu olmak, mutlu olmaya karar vermek çünkü hayat ayna gibi siz gülerseniz o da size gülüyor.

İnsanlar mutlu liderleri takip ederler. Artık her şey iyi gitsin de öyle mutlu olayım diye beklemiyorum. Şu an için bir şeyler istediğim gibi gitmese de mutlaka bir nedeni vardır, bir şeylerin daha yaşanması öğrenilmesi gerekiyordur, bu hepimiz için geçerli.

Artık kendime daha keyifli bir hayat yaşatmaya karar verdim. Mutlu olmanın önemli bir püf noktasının ne olduğunu çok iyi biliyorum, mutlu etmesini bilmek gerekiyor. Verdikçe çoğalarak geri gelen şeylerden biri de mutluluk...

Mutluluk bir karar ve seçim meselesi zaman geçiyor, onu en iyi şekilde geçirmek için yeterince malzemeye sahibiz, ne mutlu.

Her şeyi değiştirmek istediğimizde yapacağımız ilk şey düşüncelerimizi, tavrımızı değiştirmektir.

HER ŞEYİN BİR GÜZELLİĞİ VARDIR.

HERKES GÖRMESEDE

KONFÜÇYUZ

Kendi kendime yazıyor, okuyor bir şeyleri uygulamaya çalışıyordum. Yazarak sanki bir şeyleri beynime kazıyor, anlaşmalar yapıyor, yaşamla bir takım sözleşmeler imzalıyordum. İlk toplantımızdan sonra sanki kendimden başka dört arkadaşına karşı da kendimi sorumlu hissetmişim.

Neyse ki; kısa bir süre sonra herkesin kendine özgü öğrenme ve yaşama bakış şekli olması nedeni ile rehber olmaktan öteye geçememe durumumuz beni rahatlatmıştı.

*İNANÇ GÖRMEDİĞİNE İNANMAKTIR,
MÜKAFATI DA İNANDIĞINI GÖRMEKTİR.*

ANONİM

Etrafımdakilerin yaşamlarında katma değer yaratabilmek için öncelikle, kendi yaşantımı belirgin bir şekilde iyileştirmem gerekiyordu.

İçinde yaşadığımız dönemde, en büyük başarı dünyanın en iyi satıcılarından olabilmekte yatmakta, kesinlikle böyle olduğunu artık hepimiz biliyoruz.... Hayatın kendisi bir satış satmasını biliyorsanız, kendi saltanatınızı kurabilirsiniz.

Mesleğiniz ne olursa olsun her şeyin bol olduğu bir ortamda bilgisini, tecrübesini en iyi satabilen kazanacaktır.

Sınırlı zaman içinde çok fazla şey yapmanın bir yolunu bulmak zorunlu ise zamanı çarpıtma yöntemini kullanmak işe yarayabilir.

Artık zaman yok düşüncesini bir kenara atıp, her anı hedefe yaklaşmak için nasıl kullanırım düşüncesi ile değiştirmem gerekiyor.

Sürekli, içinde bulunduğum anı nasıl değerlendireyim ki, hedefim için küçük de olsa bir adım atmış olayım ile geçirmeye başlamıştım.

Çok uzun zamandır okuyor, araştırıyor, düşünüyor, kendi üzerinde çalışıyordum. Eyleme geçmek için “Niçin”lerim o kadar çoktu ki, en sonunda nasıllara yaklaşımaya başlamıştım.

Elimde kaybetmemem gereken, günde 10 saat çalıştığım bir işim, (mesleğimle ilgili olduğuna şükrettiğim), ilgilenmek zorunda olduğum bir evim ve kızım vardı. Bu durumda iken kendime daha, güvenli bir kaynak daha bulmak istiyordum. Kızımın geleceğini güvence altına almak en büyük amacım idi. Pek çok kimse için benim bulunduğum şartlar altında bu bir fantezi YADA BİR ÇILGINLIK İDİ. Nasıl olsa bir çılgınlık yapacaktım, öyle ise bu çılgınlık kendi sınırlarımı keşfetmek adına neden olmasın ki?

Evet, Ben kararımı verdim. Sermayem, sevgim, ışığım, distri-bütörlüğünü yaptığım kaliteli özel, doğal ürünler olacaktı.

Hedefim, bir yıl için de başardım diyecek güveni elde etmektir. Ayrıca, edinmek istediğim ikinci kariyer olan yaşam koçluğu için, bu iş çok ideal idi.

Birde başlayabilsem!

Aslında bir şeye çok fazla ihtiyacımız olduğunda başkalarının ihtiyaçlarına yönelmek ve onların ihtiyaçlarını gidermekle kendi eksiklerimizi gidermenin bir yolunu bulmuş oluruz.

(Sağ duyum) - Dayanamadım geldim bu gidişle aklını kaçırabilirsin, lütfen biraz eğlence düşün kendine izin ver.

(Ben) - Sağduyum hoş geldin! Ama çok sert giriş yaptın, oysa sen hep yumuşak şefkatli idin ne oldu böyle sana.

(Sağ duyum) - Lütfen biraz yaşamaya vakit ayır.

(Ben) - Peki sağduyum, iyi geceler, lütfen bozuşmayalım...

DOSTUM SIKILMIŞ

Telefon çaldı.

Sibel - Filiz merhaba.

Filiz - Merhaba, sesin çok kötü geliyor, ne oldu...

Sibel - İyi değilim, inanılmaz mutsuzum, her şey kötü gidiyor. Murat ile ayrıldık.

Filiz - Saat bir hayli geç oldu, istersen gene de geleyim yada sen gel.

Sibel- Yok, yarın görüşürüz.

Filiz - Banyo yap, limonata yada bitki çayı iç. Her şey gelip geçiyor, bunlarda geçecek. Her şey güzel olacak diye tekrarlamaya çalış. Senin kendine ait bir hayalin yok mu, şimdiye kadar olmadı ise de bundan sonra olabilir. Onun sana verebilecekleri bu kadarmış. Bırak gitsin, o gitsin ki yeniye yer açılabilsin.

Aynı şeyi sen de yapabilirdin. Doğal olmayan her şey insanı yorar. Hayat zaten zor, bir de zoraki beraberlik çekilir mi? Ben beni seveni severim, eminim sende öyle, kızıp duracağına seveceğin biri ile ol.

Sibel - Yarın görüşelim.

Filiz - Peki, her kötü olay aslında yeni iyi olaylara gebedir. Hayatın da bir sürü yenilikler olacak. Haydi, kendine iyi bak, yarın haberleşir, buluşuruz.

Off, belli idi hiç şaşırmadım. Ama ona bunu nasıl söyleyebilirdim ki. Geçen hafta başkası ile gördüğümü, nasıl anlatırdım. Sohbet karşidan pek hülyalı görünüyordu ama belki de işten bir arkadaşdır diye düşünmeye çalışmıştım. Neyse.

BİR ŞEKİLDE KENDİMİ İSPAT ETMEK İSTİYORDUM!

İspatım kimseye değil kendime olacak. İçinde bulunduğumuz dönemde en büyük başarının Dünyanın En iyi Satıcılarından biri olmak olduğunu düşünüyorum. Güç, ise yeterince büyük bir kitleyi peşinden sürüklemekte.

Gücümüzü çevremizden etrafımızdakilerden alırız. İşimde daha büyük sorumlulukları alabilecek iken, sınırlı sorumlu olarak rölan-tide çalışmak beni yoruyor ve de endişelendiriyor! Endişeden kurtulmak, kendime olan güvenimi kazanmak zorundayım. Bulunduğum sektörde firmama karşı sorumluluklarım var. Dışarıda ancak farklı bir çevre oluşturarak, farklı bir konuda iş yapabilirim.

Distirütibitörü olduğum tüketim malları ve ağ pazarlama işini pazarlayacağım.

Bu akşam, birkaç telefon görüşmesi yaptım. Ve, kişisel kartımı bastırmaya karar verdim. İlk fırsatta kartımı bastırıyorum, cep telefonum ve e-mail adresim kartta yazacak. Gündüzleri telefonumu mesaja alacağım, akşamları ve hafta sonları görüşmelerimi yapacağım.

“Niçin”lerim o kadar çok ki,” Nasıl”ın bir yolunu hatta bir çok yolunu mutlaka bulacağım.

İşte adanmışlık sergileyebileceğim bir iş, inancımın ve maneviyatımın gücüne de fazlası ile güveniyorum. Bu gün dünya tatlısı Nurten hanım ve Saim bey ile görüştüm. İkisi de teşvik edici insanı motive eden harika insanlar.

Şükürler olsun ki insanların hepsi ayrı, ayrı benzersiz özelliklerde yaratılmış, ya herkes aynı kalıptan çıkmış gibi olsa idi, ne yapardık?

Sermayem ışığım ve etkileme gücüm olacak, bu oldukça iddialı bir girişim...

Kendime ve yapacaklarıma o kadar çok inanmalıyım ki, inandırabileyim!

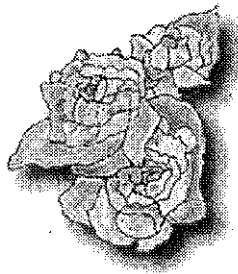
Şayet bir başarısızlık yaşayacak isem, kendime çok güvendiğim için olsun, korkudan, kaygıdan bir şey yapamamaktan değil!

Yolculuk, öğrenme gelişme diye buna derler....Hayallerle yolculuğa karar verilir, o kadar.

Büyük resim öylesine net belirdi ki gözüümün önünde; bir çok kimseye fayda sağlıyorum, çok rahat bir şekilde en geç bir yıla kadar kendimi daha özgür ve güvenli hissedeceğim. Her şey mükemmel bir şekilde geliyor.

İkinci bahar diye buna derler....İşte bu hayalin peşinden koşulur!

Sezgilerim şimdiye kadar beni hiç yanıltmadı. İkinci bir kariyer edinmek benim kaderimde var. İç sesim öyle diyor, sonra ben temkinli kadınımdır, her şeyin yedeğini severim!

TAVRIM HER KONUDA BELİRLEYİCİ OLACAK

Şu anki işim tüm kaynağım, onu çok iyi bir armağan olarak görüp, değerlendirmem gerekiyor.

Yaşadıklarım, her şey yolunda gitse idi, asla kalkışmayacağım şeylerdi. Demek ki bunlarda da bir hayır var. Kalkıştığım şeyler yapabileceğim şeyler hem de içinde bir sürü hediyeleri olan. Biliyorum, inanıyorum. Her şey olması gerektiği gibi oluyor.

“Yarın, etrafımdaki herkes gergin olsa da ben sakinliğimi koruyacağım, inanılmaz çözümler üreteceğim” dedim ve de bu gün böyle oldu!.

Bu günden itibaren içe dönük konuşmanın gücünü sürekli olarak kullanmaya başlıyorum. Meditasyon yapıyorum, vitaminler kullanıyorum, düşüncelerimi olabildiğince yapıcı olarak programlıyorum. Hedefim, isteklerim yeterince netleşti.

En büyük sponsorum ve antrenörüm “BENİM ve BEN İZİN VERMEDİKÇE KİMSE BENİ YIKAMAZ.”

Aslında, bende ne varsa bana geri dönen de o ne eksik, ne fazla...

HER GÜN EN AZ İKİ KİŞİNİN HAYATINA GÜZELLİK KATMAK NASIL OLUR DU ACABA?

İnsanlar en çok kendileri hakkında konuşmayı severler, bunu bilmek ve gerektiği gibi davranmak, dinlemek çok şey kazandırıyor.

Belki biraz sabır ve bir müddet ben değil SEN diyebilmek gerekiyor.

Deneyeceğiz ve de göreceğiz.

Zaten o kadar çok kendime odaklanmışım ki, kendimden çıkmak başka hayatlara dokunabilmek, anlamaya çalışmakta özlemlerimden oldu.

İLAHİ ÇELİŞKİLER

Bazen bir şeyleri aşmak için, etrafına o kadar çok odaklanırsın ki o odaklanma sırasında göremediğin pek çok şeyi fark eder keşfettiklerinin yanında kendi arzularının, isteklerinin aslında çok da önemli olmadığını görürsün, gerekli esnekliği elde ettiğin noktada, o istekler adeta kendiliğinden olması gerektiği şekilde önüne geliverir. Bir şeyler konusunda aşırı dayatma kendi engeli yaratıyor.

Keşfettiğim en ilahi çelişki şu oldu; Bazen uğradığımız hayal kırıklıklarının aslında kılık değiştirmiş fırsatlar olduğuna inanmamız gerekebiliyor.

Korkularımızı çoğu kez suçlarız, korkularımızdan tamamen sıyrılıp, fazlası ile cesaretlendiğimizde her türlü riske atılırız, oysa kazanma garantimiz yoktur, bu durumda hayattaki dengeyi sağlayabilmek için her duygunun yaşanması gerekli olup, tüm duygularla barışmalı çünkü hepsinden gerek ve yeter şartlarda olması gerekiyor. Öyle ise korkulardan korkmanın çok da alemi yok. Onları sadece birer uyarıcı sinyal olarak düşünmek daha mantıklı.

GÜÇLÜ BİR BAŞLANGIÇ İÇİN

Egomu cebime koyup, emekle bir şeyler üretme, hizmet etme zamanı.

Zira biçilecek bir şey yok ise, zaman ekme zamanıdır... Mutluluk ekerim, umut ekerim, yardım ekerim, kalitesinden emin olduğum ürünleri sunarım. Bu arada her türlü ihtiyacımızın karşılanacağına emin olma duygusu taşıyırım.

İnsanlar mutlu liderleri takip ederler, aslında kimseyi değiştiremez kimseye zorla bir şeyler yaptıramayız. Herkesin bir şeyler için karar nedenleri farklı iken, karar verme şekilleri aynıdır. Geçmişteki kabuller, sizin özendirme satma beceriniz kararı etkileyen ana unsurlar. Aslında insanlar duyguları ile karar verirler. İnsanları dinlemek, anlamak, doğru düğmeğe basmanızı sağlayacaktır.

Bazı şeyleri biliriz, ama uygulayamayız. Bunun için alışkanlıklarımızı değiştirebilecek kadar iç disipline, kararlılığa, farkındalığa sahip olmak gerekiyor. Yada, bu konuda hatalar yapıp, acı çekmiş olmanız gerekiyor. Genellikle, kararlı bir uygulayıcı olmak için güçlü bir hedefiniz olmalı, bu hedef uğruna, yeni doğru alışkanlıklar edinip, aynı alışkanlıkları edinme kararlılığında ki kimselerle sık sık diyalog halinde olmak önemli bir fayda sağlayacaktır. Gerçekten, çok uzun yıllar oluşmuş düşünce kalıplarını yenileri ile değiştirmek, kararlılık ve beyninizi yeniden programlamayı gerektirir. Aslında bu hiçte zor değildir!

Geçmişte yaşadıklarımı süzgeçten geçirirken, bir taraftan da kafamdaki soruların cevaplarını arıyordum. Bu arayış esnasında, okuduğum bir kitapta şöyle diyordu.

1- Programlama inançları yaratır.

2- İnançlar tutumları yaratır.

3- Tutumlar duyguları yaratır.

4- Duygular eylemleri yaratır.

5- Eylemler sonuçları doğurur. “İşte beyin böyle çalışır. Kendinizi daha iyi yönetmek istiyorsanız bunu dilediğiniz anda yapabilirsiniz “deniyor.

İlk adımla başlayın. Programınızı değiştirin. (Kitabın adı: İç Dönük Konuşmanın Gücü - Shad Helmstetter)

Tutumlar - etrafımızda olup biteni yönlendirmede çok önemli, tutumlarımızı değiştirmek yada iyileştirmek istediğimizde içe dönük konuşmanın gücünü kullanarak programımızı değiştirebiliyormuşuz.

Aslında en çok kendimizle konuşuruz, bilinçsizce bilinçaltımızı şartlanmalarla, korkularla programımızı işgal ederken kendi kendimizin engeli oluyoruz. Bir şeyi kırk defa söylersen olur derler bu ve benzeri halk arasında söylenen-bilinen pek çok söz vardır. Aslında, tüm bunlar tecrübe ile izafi şeylerdir, açıklanamamıştır o yıllarda.

SORULARIMIZIN CEVABI DAİMA REHBERİMİZ OLUR

Düşünmek dediğimiz şey, aslında sorular sorup cevaplamak değil mi?

Sorunları fırsatlara dönüştürebilen insanların kendilerine sürekli sordukları soruların başında “bunu nasıl kullanabilirim, başkalarına nasıl bir katkıda bulunabilirim?” soruları gelir ve sürekli bunlara cevaplar ararlar.

En sevdiğim sorulardan biri; bu sorundan ne öğrenebilirim ki bir daha hiç olmasın? Bana iyi geldi size de tavsiye edebilirim.

Hayat bir oyun, tek yapacağımız şey daha iyi sorular bulmak. Cevaplar hazır, bizi bekliyor. Tutarlı ve kaliteli sorulardan gerçek bir hayat kalitesi doğar.

“Güzel cevap, her zaman daha güzel soruyu sorana verilir. “

E.E. Cummings

Sorduğumuz sorulara çok dikkat edelim, bulduğumuz cevap yolumuzu belirleyecek. Yada “İŞTE BU “DİYEREK BİZZAT YAŞATARAK ÖĞRETECEK.

Onun için merak ettiğimiz konularda da seçici olmakta fayda var. Öyle her şeyi çok merak etmenin hiç alemi yok.

Sizden yardım isteyen, size dert yanan birine yapacağınız en faydalı şey ona

Doğru soruları sormaktır. Öyle güzel sorular sorun ki, cevaplarını kendisi verirken odağını hayatında nelerin iyi olduğuna kaydırsın. Kendisini iyi hissettirecek sorular ve cevaplar mutlaka olmalı.

Aslında yukarıdaki her şey, ben büyük Filiz’in içerdeki küçük Filiz’e söylediği ve sizlerle de paylaşmak istediği şeylerdir.

BİZİM KULÜP

Mehmet aramıştı.

-”Bu akşam ki toplantıyı, dışarıda konuşabileceğimiz bir yerde yapalım yaz akşamı eve kapanmayalım diyordu”. Neresi olsun derken, Ethem Efendi 36’ya karar verdik.

Akşam köşkün bahçesinde buluşmuştuk.

Filiz - Evet nasıl geçti son on gün?

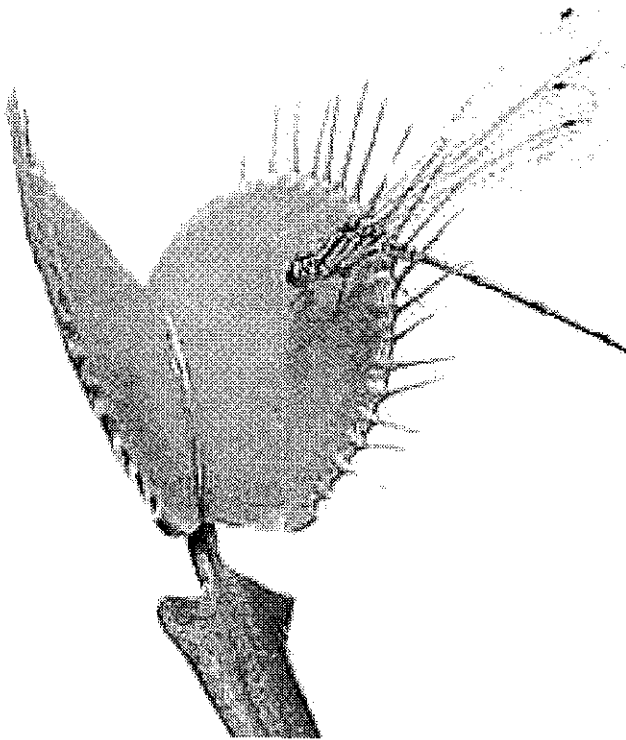
Mehmet - Doğrusu benim için çok farklı değildi, bence insan iyi ise iyidir kötü ise kötü... Bir yerde herkes kendi kaderini yaşıyor.

Filiz - Evet, herkes yaşaması gerekeni yaşıyor, bazılarımız yaşadıklarından ders alıp, hataları tekrarlamaktan vazgeçerken, bazılarımız bilerek yada bilmeyerek hatalara devam ediyor. Kimse kimseye haydi gel senin hayatını düzene sokalım yada iyileştirelim diyemez. Herkes kendi kararını verir.

Beklentiniz ne ise onu yaşarsanız. Bir yol olmalı diyerek kendiniz için daha iyi şeylerin peşine düşerseniz, bulursunuz. Hayatınızdaki artıları görerek bunları arttırmak, sürekli kılmak bir amaç olabilir. Başka hayatlar üzerinde olumlu izler bırakmak sizi manatonluktan kurtarabilir.

Bülent - Biliyor musunuz benim hayatım gayet iyi, ben zaten çok güzel yaşıyorum. Eşimden ayrıldığımdan beri, oldukça az eşyası olan evimi çok severim. Terasta yaz akşamları keyif yapıyorum. Her sabah duşumu alıp, giyindikten sonra kendime harika görünüyorsun Bülent, diyorum, hatta kendime günü güzel geçirmek için söz veririm. Yaşamdan bir gün daha bize armağan olmuştur, acaba bu gün ne güzel sürprizlerle karşılaşacağım diye düşünürüm. Sabah karşılaştığım ilk yedi kişiye gülümseyerek, günaydın dediğim de günüm zaten çok iyi geçiyor.

Filiz - Bak ne güzel, içindeki çocuğu canlı tutup, hayatı hevesli yaşamayı biliyorsun. Biliyor musunuz bana sadece mutlu olmak yetmiyor, tutku, huzur, hayata katkı arıyorum. Ne dersiniz çok şey mi istiyorum? Bence hepimizin bu hayatta görevleri var bunları keşfedip gerçekleştiremez isek, hayatımızı sanki boşa harcamış olacaktıymış gibi geliyor. Ben dolu dolu yaşamak istiyorum. Aynı şekilde düşünen dostlarla bu duyguları paylaşmak istiyorum.

KIZIMDAKİ SİHİR

Yalnız kaldığımız ilk günlerde, biricik kızımı iyi yetiştiremeyeceğim konusunda çok endişelenmiştim.

Sürekli televizyon seyredip, abur cubur yemesi, sorumluluktan kaçması konusunda ne yapacağımı bilemiyordum. İçinde fırtınalar kopuyor, kendince annesi ile babasının ayrılığına isyan ediyordu. Bağırarak, incitmek onun düzelmesini sağlamayacaktı.

Pek çoğumuz annelerimizin yetiştirme tarzından çok da memnun olmadığımız halde, çocuklarımızı genellikle anneanneleri ile büyütürüz.

Akşam kızımı almaya gittiğimde haylazlıklarını dinlemek hiç hoşuma gitmiyordu, bir an önce kızımı alıp eve geliyordum. Biliyordum ki, yapmıyor etmiyor dedikçe kızım kendini daha kötü hissedecek ve değişmek istemeyecek kısır döngü daha başka rahatsızlıklara da sebep olabilecekti.

Eve geldiğimiz, evde olduğumuz saatlerde onun istediği gibi davranmasını, rahatlamasını sağlıyordum. Bir süre evin reisi İdil olmuştu. Onun fikrini fazlaca alıyordum. Ona ne kadar değer verdiğimi bilmesini istiyordum.

Aramızda bir oyun geliştirmiştik. Bazen rollerimizi değiştiriyorduk.

O anne, bende İdil oluyordum. İlk oyunumuz beni çok şaşırttı (kızım 10 yaşında idi), hiçbir şeyi kaçırmamış rolünü harika canlandırmıştı! Hani derler ya, bir şeyler dank etti diye! Ben de de öyle olmuştu. İdil kendi haline çok güldü. Doğrusu ben kendi halime gülemedim! Karşımda, söylenen bazı şeyleri dinlemeyen yada dinleyemeyen bir anne görmek hiç hoşuma gitmemişti.

Önce ben eyleme geçmeliydim, her konuda. Sorular, cevaplar,

hesaplaşmalar, kararlar, bitmeli, eylemler başlamalıydı.

İlk işim kızımınla daha fazla anı yaşamak oldu. Evimizde değişiklikler yaptık,

Market alışverişlerimizi daha çok birlikte yapmaya başladık. Uzun zamandır üzerinde çalıştığım konularda harekete geçmiştim. Onun gelecekte nasıl davranmasını istiyorsam elimden geldiğince öyle davranmalıyım. Aksi takdirde, ona öğüt vermek çok etkili olamayabilirdi.

Bu arada, belki iki yıla yakın bir zaman ben kızıma hep ideal tavırlı kızım gibi davrandım. Sonunda masal gerçek oldu.

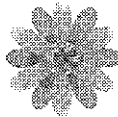
Bir Cumartesi, kızım bana ilk jestini yapıp kahvaltı hazırlamıştı. İkinci Cumartesi sabah markete gidip alışveriş yaptı, odasını toplayıp, çiçeklerimizi suladı. Sonra, televizyonu kapatıp, müzik dinledik!

Tüm bunlar bana yetecek iken; “Anne bu yıl çok çalışmam gerekiyor. Mozart’ın öğrenmeye çok olumlu bir etkisi varmış, bana o cd’yi alır mısın dedi!” Birde arkasından, bana da bilgisayar da bir dosya açsan da ben de bir öykü yazsam demesi ile şaşırp kalmıştım.

Sonra tüm bu tavırlar, her gün benzer olumluluklarla devam etti.

Sık sık güzel sohbetler ediyoruz. Artık, evde 12 yaşında bir genç kızım var.

MELEKLER KIZIMLA İŞBİRLİĞİ YAPTI...

KENDİNE YENİ BİR YAŞAM KURMAK

İki nokta arasında gidip, gelip aynı insanlarla aynı şeyleri konuşarak hiçbir şeyi değiştiremeyeceğime karar verdiğimden beri, gittiğim yerler, görüştüğüm kimseler çok değişmişti, nihayet!

Yalnızlık sıkmaya başladı. Hayatımda biri olsa nasıl olurdu acaba, belki tren kaçıyor ama kimse” İŞTE BU” olabilecek kişi değil nedense, benim Oscar’lık olacağına söz verdiğim filmde”O değil, Bu değil,O hiç değil “oynuyor. Aslında kendini çok da beğenen biri değilimdir, ama o içe sinmek beyne ruha hitap etmek, gönlünü kaptırmak hiç de kolay değilmiş. Ayrıca, kızımın evdeki rahatını bozmaya hiç niyetim yoktu. Sadece bir gönül bağı, fazla duygusal bir birliktelik istiyordum herhalde!

Yıldırım aşkı olacak hali yok ya, biraz ortam olması gerekiyor herhalde.

Derken, evren bu kararımı duydu ve işe koyuldu sanırım.

Telefon çaldı ve Neval,

- Filiz, yarın akşam mutlaka gelmelisin Hülya ve Seval’de olacak, sana anlatacaklarımız var.

- Peki, akşam sekiz de gelirim. Hafta içi kışın dışarı çıkmayı çok istemiyorum. İş dönüşü, evden çıkmak zor geliyor.

Ne var ki, bu kadar telaşlı çağırıyor beni. Neyse öğreneceğiz.

- Hafta sonu olsa idi ne vardı, şimdi akşam akşam.

Neyse, üzerime rahat bir şeyler geçirdim ve gittim. Bizimkilerin keyfi yerinde, kıkırdayıp duruyorlar. Biraz sonra telefon çaldı. Aaa!? Arkadaşım sanki çok şaşırdı!

Neval - Ömer ne haber?

Ömer -(NE SÖYLEDİ İSE?)

Neval - Arkadaşlar var oturuyorduk, gelsene...

Ömer -(?)

Neval telefonu kapadı ve karşısına oturdu. Kendilerince oyun kurmuşlar buna çöpçatanlık derler ama böyle oyunlarda, rol almayı kabul eden adamlar hiç bana göre değil, neden bilmiyorum, baştan eksi iki (-2) aldı.

Neyse bozmayayım şimdi, aptala yatıp, sonra ben bunların ifadesini alacağım. Çok uykum var biran önce eve gitsem yatsam.

- Eee, ne anlatacaksınız, bakayım sizi dinliyorum.

- Şu hayır gecesi için kimleri davet edebiliriz diye liste yapacaktık ya,

Derken kapı çaldı, bile. Çok da yakınlarda imiş. Muhterem bey geldi. Ne yani ben bu akşam, sırf herhangi bir adamla tanıştırmak için mi, evimde dinlenmek dururken dışarı çıkmıştım. Sanki tek eksiğim o imiş gibi.

Aslında, eli yüzü düzgün bir adam zaten yedeğinde birileri vardır da, Allah bilir portföy oluşturuyordur. Evet, o beklenen an gelmişti ve tanıştırmıştık ancak maalesef o an benim için hiç de özel bir an olmamıştı.

Beğenildiğimi anlamıştım. Ama, erkeklerin kadınları beğenmesi çok da zor değil gibi geliyor bana. Bu duyguyu çoğu kez sanki hissedebiliyorum.

Sanki gerçek aşk kalmamış, herkes günlük iç güdüsel heyecanlarla yaşıyor.

Tabii gerçek aşkı kaldırabilmek de güç ister, yakalanırsak durum daha hoş olmayabilir. Bazı aşklar tedavi edici etki yaparken bazıları hastalık da yapabiliyor. Neme lazım, şimdi kalsın! Bende o kadar çok yapılacak iş vardı ki.

Enerji ve vakit hırsızları sıradan ilişkiler, hadi erkeklerin doğası bu tür birlikteliklere alışık, ya kadınlara ne demeli? Sanırım bütün kadınlar aynı değil, ben sıradan bir birliktelikte kendimi hiçte iyi hissetmem. Vakit kaybı, bu zaman darlığında...

Eşinden ayrılmış, rahatına düşkün, sürekli konuşan bir adam, espriler yapmaya çalışıyor, dikkatini çekmem için ne gerekiyorsa yapıyor.

Benimse canım konuşmak dahi istemiyor, ilerleyen saatler ve kalkma kararım gecenin en güzel iki şeyi olmuştu. Off, nihayet gece bitmişti.

Aradan bir iki hafta geçti, telefonumu almış, akşam yemeğe davet etti. Neval'ler geliyor sizi de davet etmek isterim diyordu.

Kibarca, gidemeyeceğimi söyledim, canım hiç istemiyordu. Öylede yaptım. Zaten görüşmek için çaba da sarf etmek gerekliyordu. Benim sevgiliden önce çok başka şeyleri tek başıma yaşamam başarmam gerekiyordu. Hayatı ıskaladığım günlerin acısını çıkarmalıydım. İki kişilik dünyalardan korkar olmuştum.

Birlikte büyüyüp gelişebileceğim gönül dostlarına çok daha fazla ihtiyacım vardı. Neyse ki, bizim iyimserler kulübümüz var. Aslında hayal ettiğim pek çok şeye sahibim, ama yine de pek çok hayalim var.

Kızıma ve kendime verdiğim sözleri yerine getirmeliydim...

'Cesur Sorular' adlı kitapta okuduğum bir dizi söz, benim gibi düşünen birilerinin de olduğunu kanıtlıyor, sevindim çok da garip değilmiş düşüncelerim. Hiç birimiz yalnız değiliz, okudukça araştırdıkça farklı olma özgürlüğümüzü fark ediyoruz.

"Hiçbir zevk, felsefe, hiçbir bedensel haz, hiçbir yer veya güç, hiçbir maddi başarı; iyi amaçlar için yaşamak, bütünlüğü sürdürmek ve öz onayını kalıcı kılmak kadar içsel doyum bir an için bile veremez."

Minot Simons

DÜŞÜNCE GÜCÜNÜN BÜYÜSÜ

Neye inandı isem onu yaşıyordum, bazen geçici çözüm üretmek gerektiğinde düşünceyi çarpıtma yöntemimi kullanıyordum. Mühim olan, sonuçta hayat sahnesinde nasıl bir rolü üstlenip perdeyi kapatacağım idi.

Geçmişe baktığımda, düşünce gücümle bilerek yada bilmeyerek o kadar çok olayı gerçekleştirmiştim ki. Bu durumu bilinçli olarak neden yönlendiremeyecektim ki. Aslında, etrafımdakiler ben kendime nasıl davranırsam onlarda bana öyle davranıyorlardı. Yaşadığım iniş, çıkışları istikrarsız ruh hallerimin yansıması çok iyi almıştım. Beni umutlandıran, zaman zaman yaşadığım pozitif ve e dengeli hallerin dışarıdakilerden gelen takdirler olarak geri dönmesi idi. Peki hak etmediklerim, yada olmaması gerekenler onları da benim yarattığımı düşünüyorum. Bir yerlerde açık veriyordum. Neyse, umutluyum o açıklarda kapanacaktır.

En son öğrendiğim şey; bazı şeylerin anlatılmaması sadece yaşanması gerektiği oldu. Hani derler “Anlatılacak bir şey değil, yaşamaman gerekir” çok doğru. Neden her şeyi anlatmak, paylaşmak istedim ki, oysa çok yorucu ve e sıkıcı. Anlamak isteyen bir şeyler anlatılır. Herkes yaşaması gerekeni zaten yaşıyor.

Anlatma yaşa, söyleme yap, anlaşılmaya çalışma, anlamaya çalış! Ne kadar kolay, böylece şimdiye kadar yaptığının tam tersini yapacağım.

Öncelikle kendimi sevmeye, şımartmaya başlamıştım.

BİR GÜZEL İNSAN DAHA JERMEN'CİM

Jermen,acamın ayrılmış olduğu ikinci eşi idi. Benim için zor olan günlerde her ün beni aramayı kendine görev edinmişti. Bu ayrılık bizim dostluğumuzu bozmadı, bilakis aslında insan olarak aynı frekansta olduğumuzu fark ettik. O da tam bir duygu ve sevgi kadını idi. Düşünceleri de duyguları kadar zengin.

Hayata dair pek çok konuda bilge yaklaşımında idi. Aramızdaki

bağ çok hoştu. Yaptığım her güzel şey onu da mutlu ediyordu. Hayatın sürprizlerinden biride, bilemediğiniz herhangi bir zamanda, herhangi bir şekilde tanıdığınız yada tanımadığınız kimselerin yaşamımıza katacağı izdir.

Uzun zamandır görüşemiyorduk buna rağmen asla birbirimizi aramaktan vazgeçmemiştik.

Jermen'in Milana ve Lumi adında iki kızı, Küba adında bir erkek torunu olmuştu. İyi ki olmuş! Jermen ona bayılıyor...

Bu gün telefonla konuştuğumuzda Fransa'da yaşayan kızı Milana ve Küba'nın akşam yemekte orada olacağını söyledi, çok sevinçli idi. Küba'nın babası Jamaika'lı. Nedenise, globalleşmeyi ben çok yakınlarımda görebiliyorum.

Tatilde olduğum bu hafta kızım ile Jermen'e gideceğim, söz verdim. Jermen'cim Nişantaşı'nda gümüş takı dükkanı açtı. Arkadaşı Murat ile bu işi yapıyorlar. Bir hayli müşteri edinmiş. İşlerinin daimi ve daha da güzel olmasını dilerim.

ŞİMDİNİN GÜCÜ

KARARLAR, HEDEFLER, YENİ PROGRAMLAMALAR tek başına yetmiyor

Hayat yarına hazırlanarak geçmemeli, andan zevk almasını bilerek yaşamın doğal akışına uymuş oluruz. Ekme esnasında da hasat mevsimi yaşanabilir, ancak bunu yakalayabilirsek yaşam keyifli yaşanır.

Böylece, mucizelere daha açık olabiliriz.

ŞİMDİ, sahip olduğumuz tek zamandır! Gücümüzü içinde bulunduğumuz andan alıyorsak, bu an sahip olduklarımızın tadını çıkarmalıyız.

Şimdi yaptığımız işe kendimizi verdiğimizde bir çeşit Zen yöntemi kullanmış oluruz. Ana fazlası ile odaklanmak, geçmiş kötü anıları ve gelecek kaygılarını zihnimizden uzaklaştıracaktır. O an

her ne yapıyorsak, sevgi ile yaptığımızda bize artı bir mutluluk ve huzur verecektir.

Ev işlerine çok fazla zaman ayıramadığımı için bir dönem yemek yapmak bir hayli külfet gelirdi. Hepimizin bildiği gibi yiyecekler, sağlığımızla birlikte hayata bakışımızı, mutluluğumuzu dahi etkilemekte.

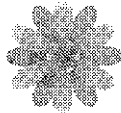
Yemek düzeni, evdeki düzenin temelidir. Yuva sıcaklığını ve kızıma sağlıklı beslenme alışkanlığı kazandırabilmek için yemek yapma işini zihnimde farklı bir çerçeveye oturttum.

Yemek pişirme süresince, niyet, minnet ve odaklanma merasimi ile birlikte yemeklerime bir tutam sevgi katıyordum.

Bu yemek pişirme işlemini böyle güzel bir törene çeviren, düşünce şeklim ve bakışımdan başka bir şey değildi ancak sanki yemeklerim daha lezzetli olmaya başladı ayrıca hiç de vakit kaybı değil tam tersine bir çeşit hobi olmuştu.

Bu tutum aslında benim için yeni keşfedilen bir şey değildi, çok küçük yaşlarda babaannem ve annemden de bildiğim şeylerdi. Onlar için evdeki en önemli (hatta dünyadaki) iş yemekti. Yemek özenle ve sabahtan pişerdi. Öyle özensiz, acele, dinlenmeden yemeğin servisini yapmak hoş bir şey değildi. Sevgi ile yapılan ve birlikte yenilen yemeğin bereket ve düzeni getirdiğine inanılırdı.

Eğer hayattaki görevlerimizi can sıkıcı görüyorsak can sıkıcı olur. Ancak, tüm bunları evrenin bir armağanı olarak görürsek görevlerimizi yaparken cenneti yaşayabiliriz.

BİR BEREKET NOT DEFTERİM VAR

İyi aramaya başladığımdan beri, kötü üzerinde odaklanmam sona erdi, sanki iyilikler çoğaldı, kötülükler azaldı.

Bereket not defterimden ilk yazdıklarım,

İhtiyaçlarımızı karşılayabiliyoruz.

Bu gün kızımın günü iyi geçti.

Sevdiklerimin problemi yok.

Kendimi iyi hissediyorum vs. idi sonra bunlar o kadar çoğaldı ki...

Derinlemesine baktığınızda, her şey yeterli diyebiliriz.

Sizde deneyin, her yaş için faydalı bir oyun...

Biz, iyimseler kulübü olarak, hiçbir şeyden şikayet etmeme karar aldık.

Bazen iyi gitmeyen bir şeyler olduğunda “bunun iyi tarafı nedir?” diye soruyoruz, kendimize yada birbirimize.

YOLCULUKDA YANIMIZDA BULUNMASI GEREKENLER.

Şimdi'nin tadına varmak, varlık, yeterlilik zihniyeti, kabullenmek, akışa uymak ve de mizah anlayışı kazanıp, bol bol gülmek; yoğunlaştırılmış çaba ile hedefe doğru giderken hayatın tadını çıkararak yolculuğa devam etmeyi sağlar.

Hedeflerin ardından yeni amaçlar gelecektir, bu zincir ömrümüz yettiğince devam edecek. Her hedefin, hayalin ardından gelişmeyi, katkıyı sağlayacak yeni birini buldukça hayat anlamlı ve yaşamaya değer olacaktır.

Zaman zaman sessizliği dinlemek çok iyi oluyor, sessizliğin kendine özgü bir fısıltısı vardır, dinlemeye değer evrenin fısıltısıdır bunlar.

Mücadeleyi Bırak Yaşamla Dans Et, Suzan Jeffers'ın kitabı; hayata direnme, kabullenmeme dönemlerinde, teslim olmayı, hayatla bütünleşmeyi sağlayacak önemli bir kaynak, tavsiye ederim.

Bu kitapta şöyle diyor; Neşeniz, mutluluğunuz, tatmininiz ve yaşamla dans edebilme kabiliyetiniz sadece neye dikkat ettiğinize bağlıdır. Neye dikkat ettiğimiz ise tamamen bize bağlı! Ne kadar özgürüz!

Türkiye'nin ilk yaşam koçlarından Dost Can Deniz'in 'Cesur Sorular' adlı kitabında hatırlattığı bir fizik kuralı benim hayata bakışımı fazlası ile etkiledi.

Evrenin doğasındaki sürprizi anlatıyor, hatırlattığı fizik kuralı ise şu idi...

Heisenberg'in belirsizlik kuramına göre, herhangi bir atomik parçacığın hem konumu, hem de hızı aynı anda belirlenemez. Bir saniye sonra ne olabileceği hakkında olasılıkların bazılarını bilirsiniz, ama gerçekten ne olacağını hiçbir zaman bilemezsiniz.

Yine Bilge Şeker'de şöyle diyormuş, "Yaşamı devam ettiren sürpriz faktörüdür, sürpriz faktörünü ortadan kaldırmaya çalışan, kendini yok etmeye çabalıyordur" Sürprizler beklemekten vazgeçmek, umudu yitirmektir. Bir insanın bir şekilde umutsuz olması yaşam enerjisini yok eder.

Düşünce enerjiniz etrafınıza vazgeçmiş olarak yansıttığınızda hayal kırıklığı kaçınılmaz olur.

Sevgi, umut, inanç canlılık ve enerji kazandırır. (Sn.Oya Öz-dil'in reçetesidir)

"Düşünce de duygularda önemlidir ve her ikisi de başarılı kuruluşlarda bulunurlar, ancak değişimin kalbi duygulardadır. Gör-hisset-değiş akışı, analiz et-düşün-değiş akışından daha güçlüdür."

JOHN P. KATER, "The heart of Change"

Bir güzel sözler dizisi daha...

Kendini mutsuz yada başarısız hissettiğin anda

Geçmişten ders almanın yada gelecek için plan yapmanın zamanı demektir.

İki şey, anı yaşamamanın keyfini senden çalabilir; geçmişe ilişkin olumsuz düşünceler ve geleceğe ilişkin olumsuz düşünceler...

“Eğer anı yaşayamazsan, neler olup bittiğinin farkında olmazsın. Geçmişten dersler almazsan, gelecek için plan yapacak durumda olamazsın.

Gelecek için plan yapamazsan, sürüklenir gidersin.

Her şeyi olağan üstü bir macera gibi gördüğümüzde, önümüzde serilmiş armağanların bereketini kucakladığımızda, her olan şeyin kerametini fark ettiğimizde, bunun için minnettar kaldığımızda ve kendimizin en iyisi olma yolculuğuna çıktığımızda, bu yolculukta yaşamla uyumu yarattığımızda olağanüstü bir keşif yapmış oluruz.

Bu keşif yolculuğuna ADANMIŞLIK bizleri MUCİZELERE götürür.

Kararlar çok önemli. Nasıl bir yaşam süreceğimiz ise bize bağlı.

Planlar, hedefler, eylemler, odaklanma çok önemli ancak bazen akışa uymak teslim olmakta gerekebilir, yaşam sert kesin hükümleri çok fazla sevmez, zaman zaman esneklik daha güzel daha uygun bir geçiş yapmamızı sağlayabilir. Yaşamın sürprizlerine açık olarak evrenle bütünlüğümüzü koruyabiliriz.

FİGEN İLE RANDEVU

Evet, Figen’cim gene her zaman ki gibi tarzına göre giyinmiş, ben bilirim, ben yaparım mesajlarını vererek geliyor.

Erenköy, Divan’da oturduk. İçtiğimiz kahveden ve de o andan keyif almaya çalışıyorduk. Ancak, ondaki keyfi engelleyen endişe ve kararsızlık çok belli idi.

- Figen ne düşünüyorsun?

- Bilmiyorum. Her şey sıkıyor sanki, yorulдум...

- Kafan karışık ama her şeyin çözümünü en iyi sen bilirsin, aslında hepimizin çok güzel yetenekleri vardır. Şartlanmalardan dolayı, pek çoğumuz bunların farkında dahi değiliz. Şu anda seni en çok mutlu eden şeyler neler?

- Bilmiyorum.

- Bilmiyor musun, bundan on sene önce sen şu özgürlüğünü sağlayabilmek için az çaba sarf etmemiştin. Aslında bu bir başarı senin için.

- Bu gün her şey daha düzgün olabilirdi?

- Beş yıl sonra nasıl bir hayatın olsun istiyorsun onu bir düşün, gel farklı bir şey deneyelim.

- Nasıl?

- Etrafına bir çocuk gibi bak, çocuklar yalnızca bakmaz, görürler de, sen de öyle bak. Hayal kurma - yaratıcı imgeleme oyunu oyna! Öykü dinle, tıpkı bir çocuk gibi öyküler, masalcılar bul ve onlarla ilgilen. Masallar uydur. Hatta, peri masalları. İlginç çeken konularda yeni şeyler öğren.

- Ne için?

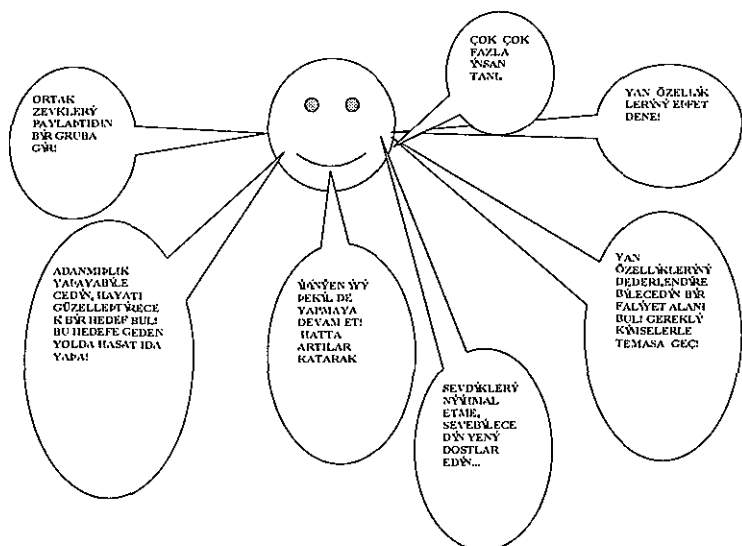
- Farklı düşünüp, farklı davranabilmek için. Hayatını farklı perspektife oturtabilmek, fark yaratmak için tüm bunlar sana yardımcı olabilir.

Ben yeni amaçlar edindiğimden beri, yeni ve de farklı kimselemlerle farklı ortamlarda bulunmaya gayret ediyorum. Üzüm üzümme baka baka kararırımış, çok doğru, sen üzümleri yeşil ve parlak olanları bul onlara bak o zaman yeşerme şansın olacak!

- Nereden, Ne zaman?

- Evet!. Nasıl, Ne için, Ne zaman? Bu soruları hedefine giden yola ulaşmak için kendine sürekli sorarsan cevabı ayağına gelir, bana değil sürekli kendine sor! Yüksek sesle, başkaları yanında iken de sorabilirsin. Sen öğrenmeye hazır olduğunda, öğretmenler bulunacaktır. Eğer istersek yaşantımızı bir sanat eseri haline getirebiliriz. Hayatımın çeşitli bölümlerinde ben bunu denedim.

Haydi gel, BİR ZİHİN HARİTASI yapalım! Bu haritayı takip ederken eğlenceli bir yolculuk yaptığını varsay! Evet, yanımdaki kağıt ve kalemim daima işe yarar.

Sonra bu baloncukları altından alt baloncuklar çıkabilir. Ortadaki gülen yüz de sürekli bir huzur hali oluşacak, o da sen olacaksın! Yan özelliklerini tespit edip, geliştirmek için bol bol swot analizi yapabilirsin, sonra zihin haritanı daha net ve zengin oluşturabilirsin.

“Karaturpun içindeki bir solucan için, tüm dünya bir karaturptur.”

ESKİ BİR İBRANİCE DEYİŞ

Karaturptan çıkıp, farklı bakış açıları elde ettiğinizde, hiç düşünmediğimiz şekilde düşünebiliriz.

Figen - Çok güzel konuşuyorsun ama uygulayabilmek.

(BEN) - Zor değil, yalnızca kaldıraç düşüncelere ihtiyacın var. Her şey sende! Kimse senin için bir şey yapamaz. Sana çok insan tanı, yeteneklerini keşfet, bu konu ile ilgilenen kimseleri tanı diyorum ya, onlar sana bir şey taahhüt etmeyeceklerdir, sen sana ihtiyacı olan birilerini bulma şansını arttıracaksın. İstedğin şeylere sahip olabilmen için, sana ihtiyacı olan ve bunun karşılığını ödemeye hazır insanları bulman için bir yol açacaklar.

Vermeye, üretmeye, sevmeye odaklan. Vermek, verebilmek de bir güçtür. Senden bir şey istemeyene hiçbir şey veremezsin.

Figen - Çok yorgunum.

Ben - O zaman eğlen, doping yap kendine, çocuklar gibi oyun oyna, masalcılar bul. Ama lütfen şu flört oyunundan vazgeç.

Figen - Neden ki, zaman geçiyor. Seni anlamıyorum.

Ben - Öyle şeyler aramakla bulunmaz, aksine ararsan bulamazsın. Sen önce kendinle mutlu olmalısın ki çekici, cazip olabilesin. Karşında nasıl insanlar görmek istiyorsan öyle olmaya çalış. Biliyor musun, geçenlerde okuduğum bir kitapta Yeşil Papaya'nın Kokusu (The Scent of Green Papaya) adlı bir Vietnam filminden bahsediliyordu. Düşünerek ve derinlemesine yaşamaya çalışanlar için cesaretlendirici bir film imiş. Başlangıçta, konusu çok iç açıcı görünmüyor!

Hizmetçi olarak, bir Vietnamlının evine götürülen kız çocuğu ile ilgili. Bu film kasvetli gibi görünürken, korkuyla karışık hayranlık uyandırıyormuş!

Küçük kahraman her günkü dünyasında var olan muhteşemliğe düşünerek ve derinlemesine bakarak, yaşama merakla yaklaşarak büyüyormuş. İşleri ile meşgul olan karıncaları, sağa sola zıplayan kurbağaları, ihtişamları ile açan çiçekleri izledikçe, küçük kızın muhteşem yüz ifadesi seyircileri büyülemiş!

Çabaları takdir edilmediği halde dahi, küçük kııda ayrıcalıklı olma hali hissediliyormuş. Film ilerledikçe, filmi seyredenler onun için üzülmüyor, onun hayatı takdir ediş şekline gıpta ediyorlarmış.

Figen - Anlattıkların çok güzel ama her şey paylaşıldıkça güzel, şu yalnız kaldığın yaklaşık dört yıllık dönemde ufak çapta da olsa flörtlerin olmadı mı?

Ben - Flört değil de, üstü kapalı ön görüşmeler yada ön kayıt talepleri oldu. Ama kimisinde bir şeyler eksik, kimisinde de çok şeyler eksikti, en önemlisi benim kendi içimde eksiklerim çok iken, düşünmeye dahi zaman ayıramadım.

Figen - Anlatsana!

(Ben) - İki tanesini anlatılabilir. Bunlardan biri benim için kayde değer olmamakla beraber, kendimi tanımama yardım etti.

Diğeri ise, bir ilişkide benim nelerle yetinemeyeceğimi farket-tirirken aslında kendi değerimi hatırlattı. Duymam gereken pek çok şeyi söyledi.

Onunla gönül bağının farklı boyutunu yaşadık. Bir gün sana anlatırım.

İkisi de hayatımda birbirine zıt ama önemli katkılarda bulunmakla beraber, yaşanmış beraberlikler değil.

Figen'cim seni sıktım galiba, maalesef ki sana sevgilimle gezdiğim yerleri anlatamıyorum, yada ondan şikayet edip dertleşme olayını paylaşamıyoruz.

Benim dünyam daha farklı, senin sorun dediğin şeyler, hayatımın bir bölümünü kapsayan geçici rahatsızlıklar olmalı. Bu bir seçim meselesi.

O gece, Figen ile ayrılırken sanki uykudan yeni uyanmış bir halde olmakla beraber gözünde kendisi için bir umut ışığı gördüm. O ışık beni mutlu etmişti.

İŞ GELİŞTİRME SEMİNERİ

Bu gün iş geliştirme seminerimize gittim. Aslında anlatılanlar hayatın kendisi ile ilgili idi. Sürekli gelir getirecek ek işimi oluştururken kendi işimi ve hayatımı da etkileyecek pek çok şeyi not aldım. Hani o bildiğimiz ama uygulama alışkanlığını edinemediğimiz pek çok şeyi...

Aslında tüm tavsiyeler bağ kurma ve ilişki geliştirme yönünde olup, 21. Yüzyılın “Yeni Profesyonellerinde” olması gerekenlerdi bunlar.

‘Yeni Profesyoneller’ adlı bir kitap çıkmış mutlaka almalıyım.

Hayal kırıklığı korkumun, harekete geçmemi engellediğini fark ettim.

Anlatılan her şey o kadar gerçek, o kadar yaşanmıştı ki. Her gün iki saatimi bu işe ayıracaktım. Hayallerim için eyleme geçecektim. Denemeden vazgeçmemem gerekiyordu.

Tüm yapılması gerekenleri altı ay yaparsam ne olacak? Bakacağız ve göreceğiz!.

Bu iş gerçekten çok şeffaf size bu işin yaratabileceği mesleki deformasyonu dahi en baştan söylüyorlar, “Devamlı Gülümseme Alışkanlığı Edinmek”!

Ne güzel bir deformasyon! Gülmek güzeldir... Severek yapabilirim...

Başarılı bir arkadaşımız şöyle diyordu. Bu işin sörf yapmaya benzer bir yanı da var.

- Sörf yapanlar bilirler, bazı dalgalar vardır, sizi alır istediğiniz noktaya götürür (kıyı ise kıyıya). Siz bu esnada çok keyif alırsınız.

Seminer esnasında, şimdiye kadar hiç düşünmediğim bir hayalim olmuştu.

Böyle bir hayalimin olabileceğini ben bile bilemezdim. Bir an finansal özgürlüğümü elde ettiğimi Fahri olarak işimi yürüttüğümü hayal ettim. Böyle bir düşünce hoş geldi, neden olmasın? Bu

hayal nedendir dersenez; sanırım meslek aşkı, aslında mesleklerimizizi seçerken para odaklı düşünmüyoruz.

Bir konuda bilgi sahibi olmak, geliştirici, araştırmacı olmak, hep birinci hedef olmuştı en azından benim için.

Sonra bir gün şaşkınlık içerisinde, o önemli olmayan paranın ne kadar gerekli bir araç olduğu gerçeği ile yüz yüze gelince “Acaba ben daha başka ne yapabilirdim?” sorusu kafanızda dolanıp duruyor.

Her neyse, seminerden sonra Mehmet bey ile görüşecektik. Mehmet bey, arabası ile beni almaya geldi, önünde mini masası, viskisi ve termosu yanında arka koltuğa kurulmuş. Şoförü önde, talimatını bekliyor.

Yüzündeki rahatlık ve hafiflik oldukça keyifli bir halde sergiliyor. Ben bu ifadeyi pek az insanda görebiliyordum, ilginç gelmişti.

İkimizin de işi vardı, kısa bir görüşme oldu. Sanki benim kafamın içini okumuş gibi, ‘sana radyoda bir program kapabiliriz’ dedi. Anadolu yakası olsa, iş saatlerimin dışında olsa, ücreti de iyi olsa dileklerimi uygun bir lisanla belirttim. Böyle bir programın çok farklı kapılar açabileceğini söyledi. Olabilirdi tabii. İyi bir konu seçmek gerekiyordu.

Kapı mı? Hangi kapı nereye açılacaktı? Benim için bu yalnız değişik bir faaliyet hobi gibi bir şey olurdu ancak.

Bir sonraki gün, akşam yemekte görüşüp, tekrar konuşacaktık.

Bu arada, Mehmet bey ile bir yazardan Sit Com disketini almaya gittik.

Üç tane Sit Com’dan bahsediyordu. Yazmış, düşünmüş, üretmiş; şimdi kabul görmesi ve de tutulması gerekiyor. Yazar, bu eserlerindeki karakterlerden bahsederken, uzunca bir müddet onlarla yaşamışçasına anlatıyordu, yüzünde onların kendisinde yaşattıkları ile. Sanırım işin en keyifli birinci bölümü bu idi. Ticari yönde tutması ise ikinci mutluluk olacak. Bu da eğlenceli gördüğümüz işlerin perde arkası. Bir gün karaturpun içindeki solucan olmaktan kurtulduğunuzda, önce bulunduğunuz durumun nimetlerini görün ki, bu nimetleri nasıl arttırabileceğinizi daha doğru kestirebilirsiniz!

İzlenimlerim bildiğin işi yapıp, yan gelirler üretmenin en temkinli yol olduğunu düşündürmüştü!

Yarın kısa tatilim sona eriyor. İş dönüşü, şirkette nelerle karşılaşacağımı bilmiyorum. Bildiğim tek şey şirkette işlerin iyi gitmesi gerektiği.

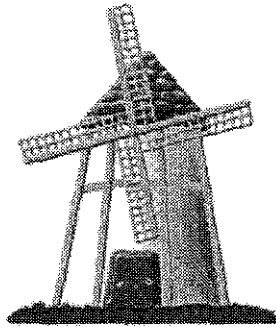
Umarım tarafımdan kontrol altında tutulamayacak hiçbir olumsuzluk olmaz.

Beklentimiz ne ise onu bulurmuşuz. Tüm mistik bilgilerimi, motivasyon sağlama tekniklerimi kullanarak gitmeliyim. Aksi hale, ufacık bir negatiflik dahi, beni olumsuz yönde etkileyebilir. Böyle bir şeye izin veremem.

Mucizeler inananlar için var olurmuş, artık yaptığım her ne ise ona inancımı katmak öncelikli işim olacak.

Hedefime yönelik, içe dönük konuşmamı sürekli kullanıyorum. İkinci işim için haftada 15 kişi, ayda 60 kişi, üç ayda 120 kişi ile temasa geçiyorum. Bu bir şans ağı çalışması olacak.

Müşteri portföyümü oluşturacak listeler oluşturunuyorum. Şimdiden kendimi üç ay sonraki işimi kurmuş büyütüyor olarak hayal ediyorum."Miş" gibi davranır öyle olurum.

İLGİNÇ BİR TANIŞMA

Sürekli mesajlar alan ben mesajlar vermeye başlamıştım. Çünkü insanlara bakarken artık karşımdakinin önemli olduğunu derinlemesine düşünüyor ve dinliyordum.

Konuşma öylesine doğal bir şekilde başlayıp, geliştirdi ki, bir anda karşımdaki adam iş ortağı adayım oluvermişti.

Bu karşılaşmayı yaşamadan önce içe dönüş konuşma tekniğini kullanıyordum, böylece beklentilerimin nasıl gerçekleştiğini görüyordum.

Düzenli olarak, ilham verici kitaplar okuyor, başarmak istediğim şeyleri başarmış kimselerle görüşüyordum.

Bu arada yediğim, içtiğim şeylere, düşüncelerime çok dikkat ediyordum.

Günümün her saatini, amaçlarıma yönelik kullanıyordum.

İçime bakıp, aklımın ve yüreğimin yolculuğuna özgürce çıktığımdan beri mutluluğu bulduğumu hissediyorum.

Aslında her şey bizde, dışarıda kendi yansımamızı buluyoruz. Böyle bir sonucu ben çıkarmış değilim, Tasavvuf bilgileri de bunu biliyordu. Ama bizzat yaşamak çok hoş bir şey.

HER ŞEY DEĞİŞİYOR!

Değişimi, fark edip gerekli değişiklikleri yapanlar gelişip, güçleniyor. Yenilik ise ancak yeniliklere yer açtığımız zaman karşımıza çıkar.

Değişim yalnızca çevre değiştirerek yaşanmıyor. Yeni bir hayat için önce kendinizi yenilemelisiniz.

Bazen çılgınlıklarda yapmalı. Benim çılgınlıklarım, içimden bir dilek tutup, çocuk gibi bu dileğin gerçekleşmesi için zaman zaman mantık dışı davranmak oluyor. Bu atılımlar, yeni yaşam haritamda hedefe giden yeni yollar da oluşturuyor. Sonra, "Aaa! Ne yaptım da ne oldu, iyi ki de yapmışım!" diyorsunuz.

Ama güzel oluyor, sürprizleri ancak böyle yaşayabiliyorsunuz.

Bu arada, kendime güvenim geldi. Görüşmelerimi istediğim şekilde yönlendirme konusunda uzmanlaştım diyebilirim.

Çılgınlıklarım, beğenilen yönlerime güvenip, bu konularda bir şeyler yapmak şeklinde oluyordu. Bunlardan biri, üzerinde çok okuyup, yaşamımda bizzat uygulamasını yaptığım bir konuda seminer vermek ve bu seminerlere devam etme arzusu idi. İkinci çılgınlığım, işimde Don Kişot misali, kimsenin umurunda dahi olmayan (ancak müşteriler için önemli olduğunu bildiğim konularda) konularla ilgilenip, iyi bir katma değer yaratmak idi!.

Bir diğer çılgınlığım, bir radyo programı yapma düşüncesi olmuştu. Bunu da Sn. Mehmet Kalamış düşünmüştü.

Birde Sit Com için senaryo denemesi yapmamı istedi. Yoğun iş tempom ve organizasyon çalışmalarım yanında bu konu üzerinde çalışma yapabilir miyim bilmiyordum. Madem böyle bir öneri geldi, deneyebilir miydim ki, aslında elimde oldukça fazla malzeme vardı. Bazen denemek gerekiyor. Bu da yeni bir çılgınlık! Sit Com ve ben! Bir ara yeni bir tür yaratabilirdim sit - dram (otur ağla) gibi. Neyse ki geçti.

Tüm bu planlar, Bostancı'da Ada'dan Balık lokantasında yapılmıştı. Lokantanın sahibi Mehmet beyin arkadaşı imiş. Tiyatro grubu ile lokantanın eski yerine giderlermiş.

Bu yılda tiyatrodan bir grup toplayalım diyorlar. Bizim iyimserler kulübü ile de buraya gelebileceğimizi düşündüm.

Hoş bir yer.

YÜREĞİN SESİ

Tek başına akıl, mantık bana hiçbir zaman yetmedi. Yaşamın sihrinin daima yürekten geldiğine inanıyorum. Tabii yürek de bazen saçmalayabiliyor ya olsun, kimsenin güldüremediği durumlarda siz kendinizi eğlemiş oluyorsunuz.

“Robot Adam” filmini iki kez zevkle seyrettim. Mesaj çok güzeldi. “Yüreğinizin değerini bilin!” diyordu. Gülebilmek, ağlayabilmek, sebepsiz duyulan mutluluk ve benzeri pek çok duygu yaşamın mucizesi değil mi?

Bu güzel insani duyguları yaşayabilenler, kendi mucizelerini (farkındalıkla) yaşam boyu milyonlarca kez gerçekleştirirler.

En zor günlerimde, sanki etrafımda hep meleklerim vardı. Bu melekler insanlar aracılığı ile çalışıyordu. Bir dönem meleğim rolünü üstlenen bir dost sıkıntılı bir günümde, bana şöyle bir söz söylemişti “Şu anda dünyada çok zor durumda olan pek çok insan var, bizler onların yanında çok iyi durumdayız, onların suçunu, onlar insan değil mi, yazık değil mi onlara?”

Ondaki bu duyarlılık beni hem çok etkilemiş, hem de kendime getirmişti.

İşte, bu bir insanlık dersi idi hem de dört cümle ile verilen. Bu sözler çok yürekten söylenmişti belki de bu yüzden beni çok etkilemişti. Konuşma yürekten olunca müziği ruhu da etkiliyor.

Bazı insanlar, belli dönemlerde sanki bir görev icabı hayatınıza girer ve çıkar, duymamız gerekenleri duymamız, öğrenmemiz gerekenleri öğrenmemiz için, yüreklerde iz bırakarak. Bizlerde başka hayatları aynı şekilde etkileriz. İşte tüm bunları yeterince fark ettiğimizde evrenle bütünleştiğimizi hissederiz. Bu bütünleşme, bizde güven duygusu yaratıyor.

İnsan olabilmenin ayrıcalığını sağlayan duyguları küçümsemek hiç de akıllıca değil.

İçinde yaşadığımız dönemde, aklının yanında yüreğini de kullanabilenler kazanacaklar. Nereden biliyorsun demeyin, biliyorum işte, bu bir kehanet değil. Bunca, koşuşturma ve endişeyi olsa olsa yürek zenginliği hafifletebilir, tabii imitasyon olanı değil, gerçek olanı.

Aklı ve yüreği dengeli kullanabilenlerin yolu hep açık olacak.

“Aklın yolu bir, yüreğin yolu binmiş!” ben bu sözü çok sevdim. Sn. Murat Toktamışoğlu’nun bir kitabında okudum ve kayda değer buldum.

“Robot Adam” filmi tekrar tekrar seyredilebilecek, insan olmanın değerini ve sırrını tekrar keşfetmek için harika bir film.

SAĞ DUYUMLA ÖNEMLİ BİR TOPLANTI

Sığınaktaki sağ duyumla görüşmeliyim. Aslında sığınma ihtiyacından kurtulup bir şeyler yapma kararımı aldıktan sonra ona pek uğramıyordum, yanımda hissetmekle yetiniyordum. Yapacaklarımı yapmadan bazı eski dostları bir süre daha görmek istememem gibi, tabii bu doğru bir hareket değil, değişmeli.

Bakalım neler yapıyor, biliyor musunuz sağduyumun fiziksel görünüşü, mekanı her seferinde benim için değişiyor. Acaba, bu her an yada her gün değiştiğimizin bir kanıtı olabilir mi? Ama nedense o hep bir erkek, daha çetrefilsiz ve net bir mantığı temsil ettiği için olsa gerek.

(BEN) - Merhaba.

(SAĞ DUYUM) - Merhaba, neler yapıyorsun?

(BEN) - Bildiğin gibi işte.

(SAĞDUYUM) - Biraz karışık görünüyor yaptıkların, neler oluyor. Sanki, beynin ve ruhun bedeninin önünde, bedeninin onlara erişemeyen bir seyirci gibi böyle devam ederse, eylem ve sonuç yaratmakta zorlanacaksın.

Gerçi bedeninin aklının önünde gitmesi daha fena ya! Hani hayatında atılımlar yapmak istiyordun ya, onun için bu konunun üzerinde durmak istedim.

(BEN) - Haklısın, ben bu durumu sadece kafam karışık diye ifade etmeye çalışıyordum. Sen çok güzel açıkladın. Bir çok bağlantılar yaptım, yeni insanlarla tanıştım. Ancak hayatımda sınırlı değişiklikler oldu. Biliyorum ki, farklı bir gelecek için farklı şeyler yapmam gerekiyor.

- Kararlarım, düşüncelerim, hayallerim hep arzu ettiğim hayatımın efendisi olmak yolunda, ancak sürekli yaptığım şeyleri değiştirmeliyim.

Şu ara hayatımda renk olan tüm yenilikler yapmış olduğum farklı şeylerden kaynaklanıyor. Öyle ise değişiklikleri pek çok konuda yapmak yerinde olacak. Sence neler yapabiliriz?

(SAĞ DUYUM) - Önce aklını ve akıl hocalarını değiştirmek ya da yenilemek yerinde olacak.

Negatif düşünen, olumsuz kimselerle görüşme. Beklentilerin ne olursa onu bulursun. Daima başarılı ve mutlu olduğunu düşün.

Kıyafetlerini değiştir, kendine yeni bir stil yarat, saçını değiştir, yürüyüşünü değiştir, okuduğun kitapları değiştir.

Yeni insanlarla tanışmaktan çekinme, iş yerinde masanın üzerindeki objeleri, not alma şeklini değiştir, değişik bitki çayları, değişik lezzetler dene.

Uyku şeklini değiştir, uyumadan önce endişelerini değil, hayallerini düşün.

Kendinle konuş, bunu zaten biliyorsun ama daha programlı, bilinçli olumlu olarak yap ki, bilinçaltın olumlu yönde etkilensin.

Kararların hedeflerin çok güzel, ama değişiklikleri yeterince uygulayamadığın için ilerlemeler yavaş oluyor.

(BEN) - Sanki değişim için bir şeyler bekliyorum.

(SAĞ DUYUM) - Sen değiştirirsen her şey değişecek.

(BEN) - Biliyormusun, hayallerimin yanında benim şimdi şu anda ruhsal bir hedefim daha oldu. Sn. Münir Arıkan'ın kitabında "Elmas değerinde insanlar" adlı bir bölüm vardı. Bu bölümde elmas olmanın hikayesini en iyi bilen elmas kıymetindeki insandan bahsediyor. "Bu insan bir insan sarrafı, onun eline karbon gelen, elmas çıkıyor. Aslında o, karbonlarında karbon olarak kalması gerektiğini savunur. Ancak, bu onun karbonlarada elmas değeri vermesine engel değildir. Karşısındaki kişiye en azından 2000 kıratlık elmas yerine koyduğunda, karşısına kim geçerse geçsin onun parıltıları ile gözleri ışıltılı olur "deniyor. Ne güzel değil mi?

(SAĞ DUYUM) - Evet çok güzel, yaptığın tüm değişiklikleri benle paylaşmışsın. Bunlarla ilgili yeni özel görüşmeler yapalım.

(BEN) - Memnuniyetle, bilirsin paylaşmayı pek severim.

(SAĞ DUYUM) - Ben kiskancım, bu konuları yalnız benimle paylaş mükafatını göreceksin!

(BEN) - Nasıl?

(SAĞ DUYUM) - İleride anlatırım. Sana bir tavsiyem var, çok fazla enerji sarfediyorsun, beslenmene, enerjine dikkat et. Bak nasıl canlanacaksın, düşüncelerinin ve ruhunun peşinde koşup yetişmek için enerji kazanmalısın.

(BEN) - Biliyorum, çok uzun zamandır yalnızca karnımı doyurmak için yemek yer durumda idim. Bu kararla kızımada daha fazla uyum sağlamış olacağım.

(SAĞ DUYUM) - Seninle aynı fikirde olmak çok güzel, sevgin kadar bol inanç ve güvenle dopdolu ol.

Ne güzel, içimdeki öteki benle aynı fikirde imişiz, çelişki yok, ikilem yok, yolumuz açık.

Kararlar, hedefler çok net. Bu ara canlılık, neşe, inanç en önemli kaldıracımız olacak... Bu hayatta mizah ve keyif olmalı!

Bir tatil günü içinde yapılan ilk değişiklik;

Geçmiş günlerde bana ve aileme desteği çok olan, ancak uzun zamandır yakın olduğumuz halde ziyaret edemediğim aile dostlarımızı bu gün ziyaret ediyorum.

Çukolata pudingli pastamı yapıp, çaya gittim. Başka hayatlar üzerinde katma değer yaratma özelliği yönünden tanıdığım en zengin çift diyebilirim.

Yaşamsal bilgeliğe vakıf, düşünerek anlayarak yaşayan nadir insanlardan onlar. “Keşke”leri hayatımızdan çıkarmak için ertelemelerden vazgeçmeli.

Nihayet uzun zamandır görmediğim dostlarımı ziyaret ettim, bu arada yan işimde destekleyici motive edici birilerinin de arkamda olduğunu fark ettim.

Gerçekten beklentileriniz ne ise onları bulabiliyorsunuz. Dost ziyaretinden ayrı 3 kişi ile de bağ kurmuş oldum. Siz karar verdiğinizde her şey evrenin hediyesi gibi önünüze gelir derler ya çok doğru. Niyet! Gerçekten çok önemli.

Bu gün özel bir çaba sarf etmeksizin çevremdeki pek çok insan kaynağını gördüm.

Siz sürprizleriniz ve iyi haberlerinizle dolaştığınızda karşınıza da onlar çıkıyor.

Bizim iyimserler kulübü yine toplanmalı, bir hoş sohbet olmalı ki bizi yeni haftaya hazırlasın. Çünkü, aynı güçte yaşantıma devam edebilmem için onlardan enerji almam gerekiyor.

Bu hafta Deniz ile Sevgi yeni iki arkadaşları ile gelecek. Deniz'in arkadaşı hakkında pek bilgimiz yok, tanışacağız.

Sevgi'nin arkadaşı Funda'nın meleklerle ilgili bir takıntısı varmış, ne güzel. Bir an önce Funda ile tanışmak istedim. Son yıllarda, zor da kaldığım zamanda gücümü yalnız koşulsuz sevgiden alabildiğim için bana yapılan her türlü şeyi görmezden gelmeye çalışıyor içimde herhangi bir negatiflik barındırmıyordum aslında bunu yapabilmek insan üstü bir şeydi.

Dikkatimi daima bir şeyler üzerine yoğunlaştırmak benim için bir tarz olmuştu.

Birde çevremdeki bazı kimseler zaman zaman meleşim olup çıkıyordu.

Belki de bu konu hakkında konuşup daha fazla bilgi almam gerekiyordu.

Benim evimde toplanmaya karar vermiştik. Bu akşam ki konumuz biraz mistik ama güzel olacağı benziyor.

Kapı çalınıyor. Bizimkiler gelmiş olmalı.

- Evet, Hoş geldiniz.

- Hoş bulduk, ne haber.

Konukların konukları ile tanıştırıldık.

(Funda) - Eviniz ne kadar şirinmiş, renkler bir harika...

(Ben) - Gülkurusu pembe, mavi ve benzer pastel renkler beni çok rahatlatıyor. Son zamanlarda kıyafetlerde dahi renk konusunda çok seçici oldum. Renklerin dili ve etkisi olduğuna inanıyorum.

(Filiz) - Siz soft müziklerden ve yiyeceklerden de hoşlanırsınız. İyi ki bu akşam buraya gelmişim.

(Sevgi) - Belki bir melek insanla tanışmışsındır ne dersin?

(Filiz) - Dalga geçme.

Gülüşmelerle geceye başladık.

(Ben) - Haydi sofraya oturalım, önce karnımızı doyuralım sonra konuşalım.

- Yemek yerken konuşmak yasak mı?

Deniz'in arkadaşının sorduğu bu muzip soruya cevap verecektim ama çocuğun (çocuk dediğim adamda 35-40 yaşları arasında) ismini hatırlayamadım. İsmi söylendikten iki dakika sonra unuttum. Herhalde ismi ile örtüştüremedim kendisini. İçimden ona Rich demek geliyor.

Bay Rich ismi ona çok yakışacak.

(Ben) - Hayır Bay Rich .

(Bay Rich) - Bu ismi daha çok yakıştırdı iseniz tabii kullanabilirsiniz. Peki ben de rica etsem sizli bizli konuşmasak.

(Ben) - Olur, neden olmasın.

(Filiz) - Haydi, gelin bu akşam meleklerden bahsedelim.

(Ben) - Biliyor musunuz benim hep meleklerim vardır.

(Filiz) - Anlatsana...

(BEN) - Önce sen anlat, ben yalnızca zaman zaman onları fazlaca fark ediyorum, sen takip de ediyormuşsun.

(Filiz) - Her şey çok küçük bir çocukken başladı. Çocuklara özgü oyunlar vardır ya onlardan biri gibi idi. Kurtaran, iyilik yapan meleklerle özgü tavırlar sergilersek onların hep yardımımıza koşacağına olan inancı içselleştirmiştik. Arkadaşımla yaramazlıklar yapıp ucuz atlattığımız durumları melekler sayesinde kurtulduğumuzu düşünürdük. İleriki yaşlarda masallara ihtiyacım olduğunda onlara özgü hikayeleri arar oldum.

(BEN) - Aslında herkesin hayatında onların izlerini taşıdığına inandığı olaylar olmuştur. Ne olur, hiç düşünmediyseniz de bu akşam düşünün.

Biliyor musunuz, aslında onlar insanlar vasıtası ile çalışıyorlar. Benim tek bildiğim o.

(Filiz) - Haydi gelin hayatımıza bir oyun daha katalım. Meleklerle olan ilişkileri güçlendirme oyunu olsun bu. Size yapılacakları ben anlatacağım. Sonra sizlerden de bilgi alabilirim. Harika, deneyimlerimi sizinle paylaşabilirim. Belki, yaşayacaklarımızın hepsinin bilimsel açıklamaları enerji düzeyinde yapılabilecektir. Ancak, içimdeki çocuk oyunda oyun diye tutturuyor, ne olur hevesimi kırmayın.

(Ben) - Kimse katılmasa da ben sana katılırım.

(Bay Rich) - Ben de.

(FİLİZ) - Bay Rich, sen de zaten bir ışık var, katılmak sana yakışır.

(Bay Rich) - Teşekkür ederim...

(Ben) - Biliyormusunuz ben kişisel hedefime ulaşmak için bir çok kararlar alıp, tavırlar belirledim, kendimce bir formül dahi uygulamaya koydum.

Hedef+ İnanç+Yoğunlaştırılmış Çaba = MUCİZE

Ancak, yaşam sadece bir toplama olmamalı, ayrıca sinerji yaratacak bir şeyler olmalı. Yaratıcılık içinde bu gereklidir. Hayat yolculuğu keyifli yaşanmalı.

(Bay Rich) - Kesinlikle keyif, eğlence şart!

(Deniz) - Haftaya bu konuya sadık kalalım. Kalkalım mı? Yarın ben ofise gitmeliyim.

Birkaç gün sonra telefonum çaldı.

- Ben Bay Rich. Merhaba, müsait misin?
- Tabii, merhaba nasılsın?
- İyiyim, sesini duyduğuma sevindim dedim. Neler yapıyorsun?
- İş deyim, çalışıyorum.
- Akşam üstü iş dönüşü biraz konuşalım mı?
- Olur, bir saat kadar vaktim olabilir.
- Peki, görüşürüz. İşten çıkar çıkmaz beni ara.
- Olur, hoşça kal.

BAY RICH İLE BULUŞMA

Karşımda bana ve ana odaklanmış bir adam dururken, ben zihinsel olarak geçmiş ve gelecek arası dolaşıp duruyordum.

Sanki bu durumu fark etmiş, aynı frekansı yakalama çabasında idi. Fazla yorucu olmamak için ana odaklanmaya ve dinlemeye başladım.

(Bay Rich) - Biliyor musun ben çok değişik bir kadınla tanıştım, çok özel. Sanki insan üstü.

(Ben) - Nereden?

(Bay Rich) - Buralardan, ama ona ayda bir şato yapılıp,orada oturtulmalı.

(Ben) - Bu gezegene uygun değil mi?

(Bay Rich) - Hayır, ama bu onu bayağı özel kılıyor.

(Ben) - Merak ettim, bari bizle de tanıştır.

(Bay Rich) - Sensin o!

(Ben) - İyi, senin gözündeki ben ile tanıştığıma memnun oldum.

Ayda oturmasam da olur, ama masal gibi kulağa hoş geliyor. Bazen insanın masallara, masalcılara ihtiyacı oluyor.

(Bay Rich) - Masal bu kadar önemli ise ben sana masallar bulup anlatırım, ne tür olsun?

(Ben) - Spritüel, mistik olanlar çok hoşuma gider.

(Bay Rich) - Bir gün hadi gel çok değişik bir öykü buldum onu sana anlatacağım diye arayabilirim, umarım sende dinleyebilecek durumda olursun.

(Ben) - Umarım. İstekler, beklentiler sürekli değişiyor. Bazen bir şeyler mutlu edebilirken bazende etmeyebiliyor. Bir çok şey

değişebiliyor.

(Bay Rich) - Masallardan başka beklentilerin yok mu?

(Ben) - Olmaz olur mu? Şu an ki durumumu daha iyi hale getirmek için pek çok çıkış aradım, ancak gördüm ki sadece para beni motive edemiyor.

Bir işe adanmışlık göstermek için sezgilerimin de “işte bu” demesi gerekiyor. Benim karşıma hayal ettiğim pek çok şeyi sağlamama neden olacak fırsatlar çıktı, ancak bu yolda yapılması gerekenler beni şu anki durumumdan daha iyi yapmayacaktı.

(Bay Rich) - Organizasyon kurduğunu duymuştum, ne oldu devam etmiyor musun?

(Ben) - Şimdilik askıya aldım sayılır. Ürünleri kullanıyorum, vazgeçilmeyecek kadar güzeller ancak pazarlama işine vakit ayıramıyorum, şu an işim çok yoğun eve geldiğimde pilim bitmiş oluyor. Ayda bir “sevgiden hizmet köprüsüne” adına toplantılara gidiyor, hayır organizasyonları için destek veriyorum.

(Bay Rich) - Bir ara bir tiyatrocı ile görüşüyordun o ne oldu?

(Ben) - Sen ne çok şey biliyorsun böyle.

(Bay Rich) - Kuşlar anlattı.

(Ben) - Evet, onu da askıya aldık!

(Bay Rich) - Peki yapmak istediklerin ne olacak.

(Ben) - Farklı davranmak için farklı düşünmek, odağını değiştirmek gerekiyor, madem ki hayat ayna gibi ben başkalarının mucizelerini gerçekleştirmelerini sağlayacağım, böylece zevkle sarf ettiğim çabamın karşılığını görmenin hazzı hayatımı zenginleştirecek.

- Helal olsun sana!

- Sana da, bana hadi hayırlısı demekle yetinmediğin için...

Bay Rich ile hep dost kalabilme dileği ile yanından mutlu ve umutlu ayrıldım.

BİR GÜN YADA BİR GECE ZİHNİNİZDE BİR KLİK (!) OLUŞTURABİLİR

O klikleri belki çok aramışsınız ama yakalı yamamışsınız. TÛ-MATA'nın müzik terapi konseri ben de kendim için yapmam gerekenleri hatırlattı.

Sanki kendim için yapmam gerekenleri yaptığım takdirde ışığı-mı yayabileceğimi bildiğim halde bir türlü gerekli eylemleri yapamıyordum.

İçimdeki ertelenmiş “önce benlikleri” harekete geçirdi. Acil kendime ait çözümlerimi yaratmadan kimse için bir şey yapamayacaktım.

Sürekli etrafımdaki kendini boş ver günü kurtar fısıltıları sanki ayağımdan beni bir yerlere bağlıyordu. Benimde tedavi edilmesi gereken hastalığım bu idi. Daha çok ben varım, işte buradayım çok daha güzel şeyler yaratacaktı.

Bir gün yaşam enerjinizin tükendiğini hissettiğinizde, o enerjiyi kazanmak için belki hiç bilmediğiniz yeni deneyimler kazanmanız gerekebilir.

Yüzyıllar öncesinden günümüze kadar taşınan Türk boylarından kalma eserlerle bu gün kendimizi iyi hissedebiliyorsak, çok insanca bir duygu yoğunluğunu gelmiş geçmiş insanlıklarla paylaşabilme yetimizdendir.

Belki bir derinlere inme, derinlerde ortak paydada buluşabilme hazzı ile farkındalığı yaşamak KLIK'İ DEVREYE SOKTU. Çok da iyi oldu.

Yaşasın, olan her yeni şey yeni oluşumlara gebe olabilir, neden olmasın.

İNANÇ VE GÜVEN GELİŞTİRME

Aslında, bize uygun senaryoyu hepimiz biliriz ancak bazen yeterince güvenmemek, inanmamak yada bildiğimiz halde duyduğumuz endişeler negatiflere kayışlar güç potansiyelimizde zayıflamalara, yılgınlığa neden olur. Hedefe giden yol bu durumda uzar da uzar. Hayat ağdalı muameleyi hiç sevmez insanı her şeyden bezdirir.

Yeterince güçlü nedenlerim, niçinlerim var iken neden “nasılların yanıtlarına” hemen ulaşamıyordum ki.

Sağduyum neredesin? Bu akşam sığınağımı ziyarete gitmeliyim. Onu ziyarete gitmeyi bıraktığımdan beri ani ortaya çıkışları yok oldu. Sanki hayatımı tamamıyla terk etti. Benim sığınak manzaraları da sürekli sağduyumun haleti ruhiyesine göre değişiyor.

Geri çevrilmeyeceğimden o kadar eminim ki, bana ne kadar kızarsa kızsın içimdeki küçük ben’e hiç kıyamaz. Onunla aralarında daimi barış ve sefkat var.

Telefonla randevuda alınmıyor. Yalnızca, yeterince derinden düşün, bul onu karşında dekoru ile sahnesi ile manzarası ile... sohbetlerimizde öyle tatlı ki nerede ise o boyutta kalıverecek oluyorum.

Bazen beni acayip şevklendirebiliyor, o zamanda güle oynaya yaşam sahnemdeki rolüme devam ediyorum sanki hayatımın rolünü kapmış gibi.

Zaman zaman ve ziyaretleri sıklaştırarak içimdeki inanç ve güveni güçlendirmek istiyorum. İnsanlar en çok kendilerini dinliyorsa ben en çok sağduyumun dinlemeye karar verdim.

(Sağ duyum) - Aklınla yüreğini birlikte dinle, sen yüreği ile yaşayanlardansın.

Diyerek çıktı geldi, aslında sığınak düşlerimin bitip, özgürlük düşlerimin başladığının farkında.

(Ben) - Sığınak ve sağduyu zincirlerimi kuvvetlendiriyor, ne istediğini bilir durumda iken, bunlara daha az ihtiyacım olsun istiyorum. Hani o her yerde kendini yuvada hissedebilme duygusu vardır ya onu özledim.

(Sağduyu) - Oda olacak hem de çok yakında.

(Ben) - BİR ŞEYE ZATEN SAHİPMİŞSİNİZ GİBİ DAVRANDIĞINIZDA, ONU HAYATIMIZA DAHİL ETMEK İÇİN GÜÇLÜ BİR MIKNATİS OLUŞTURURMUŞUZ. DOĞRU, ZAMAN ZAMAN BEN BUNUN İSPATINI YAŞADIM.

Neden daha fazlası yada diğer hedeflerim için aynı yöntemi kullanmıyorum ki (tabii gerekli yatırımları da yaparak). Bunu danışan dostlarıma da tavsiye edebilirim.

Simyacı adlı kitapta çok önemli bir evrensel kuraldan bahsediyordu.

“Kim olursa ol, ne yaparsan yap bütün yüreğinle bir şeyi istediğin zaman Evrenin ruhunda bir güç oluşur. Bu senin yer yüzündeki özel görevindir.

Dünyanın ruhu insanların olumlu yada olumsuz duyguları ile beslenir. “

Aslında tüm insanlık, dünya ruhunu nasıl beslemek istediği konusunda iyi bir seçim yapmak durumunda.

(Sağ duyum) - Bu ara sığınaktan daha çok eyleme ihtiyacın var. Öncelikle elindeki mevcut kaynakları güçlendir, bulunduğun yerde yapabileceklerinin en iyisini yap.

Kendine öyle inan, öyle güven ki bu inanç ve güven seni daha da güçlendirecek. İnanç öyle bir şey ki, inandıkça inanıyorsun. Böylece güveni elde edebilirsin. Çalıştığın yerde çok fazla katma değer oluştur. Bunu yapmak sana da enerji ve güven getirecek.

(Ben) - Biliyorum şu an onu yapmam gerekiyor. Büyük resim hep gözünün önünde olsun. Biliyor musun dışarıda bir şey yok, huzurda Mutlulukta senin yuvanda, işinde dışarıdaki her şey onlar var oldukça güzel.

- Kaşıktaki yağı dökmeden güzellikleri görebiliyorsan, işte mutluluğun gizi burada. Sen, Paulo Coelho'nun Simyacı adlı kitabını okumuşsundur.

Kitabın bir bölümünde bir tüccar oğlunu “Mutluluğun Gizini” öğrenmesi için “bir bilgeye göndermiş. Delikanlı çölde kırk gün yürüdükten sonra, sonunda bir tepenin üzerinde bulunan güzel bir şato-ya varmış, bilge burada yaşıyormuş. Şatoda bir çok misafir varmış.

Delikanlıya iki saat sonra sıra gelmiş. Bilge delikanlının ziyaret nedenini dikkatle dinlemiş ama mutluluğun sırrını açıklayacak zamanı olmadığını söylemiş. Gidip sarayda dolaşmasını, kendisini iki saat sonra görmeye gelmesini söylemiş. “Ancak, sizden bir ricada bulunacağım” diye eklemiş bilge, delikanlının eline bir kaşık verip bu kaşığa iki damla sıvıyağ koymuş “Sarayı dolaşırken bu kaşığa elinizde tutacak ve yağı dökmeyeceksiniz.”

Delikanlı sarayın merdivenlerini inip, çıkmaya başlamış, gözünü kaşıktan ayıramıyormuş. İki saat sonra bilgenin huzuruna çıkmış.

“Güzel demiş bilge, peki yemek salonundaki Acem halılarını gördünüz mü? Bahçenin güzelliğini gördünüz mü?”

Delikanlı hiçbir şey görmediğini itiraf etmek zorunda kalmış çünkü iki damla yağı dökmek için hiçbir şeyi görememiş.

“Öyleyse git evrenin harikalarını tanı, oturduğu evi tanımadan bir insana güvenemezsin” demiş.

İç rahatlayan delikanlı kaşığı alıp sarayı gezmeye çıkmış. Bu kez, duvarlara asılmış, tavanları süsleyen süslere çok dikkat ediyormuş. Bahçelere, eşyalara çok dikkat ediyormuş. Bilgenin yanına dönünce bütün ayrıntıları anlatmış. “Peki sana emanet ettiğim iki damla yağ nerede diye sormuş bilge.” Kaşığa bakakalan delikanlı iki damla yağın dökülmüş olduğunu görmüş.

“Peki “demiş bunun üzerine bilge “sana vereceğim tek bir öğüt var: Mutluluğun Gizi dünyanın bütün harikalarını görmektir, ama kaşıktaki iki damla yağı unutmadan.

- Ben hep kaşıktaki yağa bakıp etrafı göremeyenlerden oldum. Yada ikisini de beceremedim kim bilir.

- Bilinmez, ikisini de becerememiş de olabilirsin yada aslında o ikisinden çok daha fazla bir şeyler yapmışsındır. Kim bilir 3’e 2’i öne geçmiş olabilirsin.

- Konuş konuş sağduyum, nasıl olsa neler duymak istediğimi biliyorsun iyide geliyor...

Bu hikaye bize dengenin ne kadar önemli olduğunu gösteriyor. Denge ile ilgili bir kitap yazabilmeyi çok isterdim.

İYİMSERLER KULÜBÜ İLE TOPLANTI

- Meleklerle fazlaca ilgili arkadaşım toplantı gündem konumuzun “Meleklerle Anılar” olmasını istedi, bizde kabul ettik.

Nedense, söz öncelikle bana verildi.

- Evet, ben melekler resmi geçidine şahit oldum. Onlar hep insanlar vasıtası ile çalıştı. Öyle ki bunlardan bir dizi minik öyküler serisi çıkar.

Biliyor musunuz, beklenti ne ise onu yaşarsınız derler ya çok doğru.

En sevmediğim şey, resmi dairelerde yada bankada sırada beklemektir.

O gün “olumlu düşünmenin büyüsinü yaşamaya” karar verdim, ve de oldu. Kaçış yoktu, sıramı bekleyip işlemimi yaptıracaktım. Aldığım numara ile veznelerin üzerindeki numaratoründen görünen rakam arasında en az 30 sayı vardı, belki de daha fazla.

İçimden sürekli kendimi telkin ediyordum, sıra çabuk ilerleyecek her şey kolay olacak diyerek.

Bir gişenin önünde heyecanlı bir şekilde konuşan sarışın bir hanım ve oğlu duruyordu. Bir süre sonra, sarışın hanım yanıma geldi elindeki üzerinde sıra numarası yazılı olan fişi uzatarak, omuza dokunup “bunu kullanın” dedi, şaşırıp kalmıştı, bir anda sadece 5 kişi sonra sıram gelecek oldu, o sırada hızla ilerledi. Veznenin önüne geldiğimde, daha önce o şubede hesabım olmamıştı, kimliğimi uzattık dan bir dakika sonran işlemi yapan bayan,” siz daha önce bir hesap açtırmışsınız iyi ki bulduk işlem çabuk olacak” dedi. Sonradan hatırladım, bir ara otomatik ödeme için açtırmış ancak, o hesabı kullanmamıştım.

Bu gün melekler benim için çalışıyordu sanki, olumlu beklentimden haberlerimi olmuştu ne?

- Harika, başka var mı, varsa ne olur anlat.

- Bunun gibi bir çok olay var, hiç tanımadığım bir çok insan sanki bir anlaşma yapmışız gibi, benim için pek çok iyi şey yapmıştır. Ben meleklerin insanlar vasıtası ile çalıştığına inanıyorum.

Biliyor musunuz, genellikle hep güzel insanlarla birlikte oldum. Ben bunun çok büyük bir şans olduğuna inanıyor ve kendimi şanslı görüyorum. Tabii pürüzler, mutluluğumu yada başka her hangi bir şeyi paylaşmak istemeyenlerde oldu. Bu durum da ben diğer melek rolünü üstlenmiş kimselere odağımı çevirdim, onları izledim, onların peşinden gittim, gücümü onlardan aldım.

Hal böyle olunca melekler resmi geçidine sıkça tanık oldum.

(Bay Rich) - Başka neler oldu?

- Bir de yürekten içinizden bir şeyi geçirdiğiniz zaman Evren sizin için çalışıyor. Yalnız bunun için parazit oluşturacak herhangi bir negatiflik üretmemeniz gerekiyor. Sadece kendi iyi dileklerinize odaklanırsınız, başkaları için de yalnız ve yalnız iyi şeyler düşünürseniz evrendeki her şey bunun için iş birliği yapıyor, buna siz bile şaşıırıyorsunuz. Birşeyler olmadığı zaman yeterince yürekten istemediğime karar verdim, gerçektende öyle. Birbirinden bağımsız görünen herşey aslında birbiri ile bağlantılı, bir önceki adımın bir sonraki adımıyla bağlantılı olduğunuda görebilirsiniz. Daha fazla anlatamam sihirim bozulur.

(Bay Rich) - şimdi içinden ne yapmak geliyor?

(Ben) - Uzun zamandır tatil yapmıyorum, tatile çıkmak istiyorum.

(Bay Rich) - Haydi, Kıbrıs'a gidelim.

(Sevinç) - Neden Kıbrıs?

(Bay RİCH) - Bilmiyorum, öylesine aklıma geldi.

(Ben) - Bende son zamanlarda Kıbrıs'a gitmeyi istiyorum, özledim. Liseyi Kıbrıs'da bitirdim.

(Bay Rich) - Bak gene oldu istediğin, haydi itiraz yok gidiyoruz.

(Ben) - İki hafta sonra ancak gidebilirim.

(Bay Rich) - Haydi itiraz yok gidiyoruz, bir hafta kalırız.

Karar verilmişti, iki hafta sonra beş kişi gidiyorduk.

KIBRIS SEYEHATİ

Salamis Bay Hotel’de kalmaya karar vermiştik. Bu konuda bir hayli ısrarcı olmuştum. Lise dönemlerim SALAMİS Hotel ile Palm Beach Hotel’in plajı ve lobisi arasında gidip gelerek geçmişti.

Arada bir değişiklik olsun diye Girne’ye giderdik.

Uçaktan indiğimizde, Ada’nın sıcak rüzgarını yüzümde hissettim sanki yıllar öncesine gitmiştik.

(Pasaport kontrol polisi) - Pasaportunuz lütfen! (Kıbrıs şivesini de özlemişim.)

Bu sefer eve değil, en büyük gezme mekanımız olan Salamis Hotel’de kalmaya gitmiştik. İçimde bir burukluk olmuştu. Yıllar öncesine dönmüştüm, malum, genç kızdık; eve yakın olan Palm Beach’e gittikten sonra sıkılıp, Salamis’in havuzuna gittiğimizde uzaklardan Babamın arabasını ve şapkasını fark edip, kaçmak için sürekli tetikte idik. Bizzat kendisi ile yüz yüze gelip hesap vermekten çekindiğimiz günler sanki daha dün gibi idi. Oysa bu gün babam artık yok.

O garip heyecanı da, onu da özlemiştim. Sevinç’le aynı odada kalıyorduk.

Akşam ona Kıbrıs’a önce annemlerin, sonradan da benim nasıl geldiğimi buradaki 4 yıl (ve sonraki 4 yaz tatilinin) yazın nasıl üç ay tatilde, kışında öğrenci olarak okumaya gelmiş yarı turist olarak geçtiğini anlattım. O yıllarda çok sevdiğim arkadaşım Kıvılcım vardı. Dostluğumuz üniversite yıllarımda da devam etti, sağma sapan bir şey yüzünden görüşmez olduk. O hep benden

daha olgun bense çocuksu idim, sanırım arkadaşım sıkıntılı bir dönemde iken ben onu anlayamamıştım. Onu hala özlüyorum ve merak ediyorum.

(Sevinç) - Sen ondan önceki yıllarında da çok değişik yaşamışsın senin için yolculuk çocukluğunda başlamış.

(BEN) - Evet öyle oldu. 13 yaşına kadar masallardaki, büyük anne ve babası ile yaşayan bir kız çocuğu idim. Farklı bir çocukluktu ama benim için yaşanması gerekenin bu olduğuna inanıyorum. Sonra 17 yaşında üniversiteyi kazandığımda, yaşadığım yarı yalnızlık duygusunu fazlası ile hissetmiştim. Ama ben sürekli gülüyordum işe yaradı, etrafımda teknik resim ödevimi çizmek isteyen, bana her konuda yardımcı olmak isteyen bir sürü genç vardı. Bunlardan birisi pek ağırbaşlı ve güvenilir gelmişti üstelik kendisini sevdirmeye de kararlı idi, başardı. Üniversite yıllarımda beni hiç kimsenin sevedemediği kadar çok sevdiğine inandığım bu gençle önce sevgili olduk sonrada, evlendik bu gün çok güzel bir kızım var. Ondan çok şey öğrendim, birlikte iken de ayrıldıktan sonra da... Her ne olursa olsun, sevmek ve sevilmek güzel şey. Aman Ya Rabbim, ne kadar merakla dinliyorsun. Buraya tatile geldik, geçmişti anmaya değil.

- Ne güzel hareketli bir yaşantın olmuş.

- Evet sorma çok güzeldi, her yerde bir misafirlik hissi yaşayabilmek çok kolay oluyor.

- Senden üniversiteden sonra bir yurt dışı beklenirdi, o neden olmadı.

- Artık kendime ait yuvamda, beni herkesten çok seven eşimle olmak istiyordum. Çok romantik değil mi? Ama pembe panjurlarımız olamadı. Öğrenme tutkum olduğu halde, kariyer hayali aileden öncelikli değildi. Neyse, iki farklı seçeneği de yaşamak gerekiyormuş, yaşadık. Şimdi değişik nedenlerle kısıda olsa yurt dışı seyahatlerim oldu. Önümüzdeki yıllarda kızımın Malta Adası'na gitmeyi istiyorum.

Orada dil okulu fiyatları çok uygunmuş, kızım için çok iyi olacağını düşünüyorum. Dört yıldır ilk kez kızımdan ayrı yalnız tatil yapıyorum.

Enerjimin tükendiğini hissetmeye başlamıştım. Beni canlı görmek onun içinde iyi olacak.

Haydi uyuyalım, yarın hava güzel olacak deniz pırıl pırıldır. Ben buradan sonra, çok uzun zaman hiçbir yerin denizini beğenmemiştim.

SALAMIS HOTEL'DE İLK GÜN

Sabah kahvaltıya indiğimizde Bay Rich çoktan inmiş, bizi bekliyordu.

- Günaydın!

- Günaydın, ne zaman indin sen?

- Bir saat falan oluyor, kumsalda yürüdüm. Oksijen banyosu yaptım.

Ritimli ve derin nefes alarak yürüyüş harika oluyor, enerji duyuyorsunuz.

- Bizde yürüyelim, ama kahvaltıdan sonra.

(Bay Rich) - Kahvaltıdan sonra, ben sizinle tekrar yürüyebilirim.

(Ben) - Bu tatil umarım bana iyi gelir.

(Bay Rich) - Tatil daha başlamadı mı?

(Ben) - Tabii başladı, ben sonrasında bahsediyorum.

(Bay Rich) - Sonrasını değil, şu anı düşünür ve bu ana odaklanırsan güzel geçer. Geçmişini unut, geleceği de düşünme bir hafta kadar, lütfen.

Güzel geçmesi için ne olması gerekiyor?

(Ben) - Bilmiyorum, rahatlatma hissi, sebepsiz mutluluk, canlılık kazanmak gerekiyor herhalde. Dönüşde de fazlası ile enerji ile dolmak.

(Sevgi) - Haydi, tatil süresince oyunlar oynayalım.

(Ben) - Sessiz film mi, biz lise yıllarımda bahar aylarında lobi-deki şöminenin etrafında oynardık.

(Bay Rich) - Bu kızı buraya getirmeyecektik, geçmişe gitmekten

kurtulamıyor. Santorini yada Mikanos'a gidebilirdik. Oralarda bulunmamıştın değil mi?

(Ben) - Hayır, evren henüz öyle bir armağan sunmadı. "Miş" gibi oyunu oynayalım, ne dersiniz? Bu oyunu tatil süresince sürdürebiliriz.

(Sevgi) - Bu oyunun kuralları nedir?

(Ben) - Herkes hayal ettiği pozisyona, duruma sahip olduğunu farz etsin.

Maddi olmayabilir ama ruhsal olarak istediğimiz ne ise onu içselleştireceğiz. Ve, herkes birbirinin hangi rolü içselleştirdiğini bilecek birbirlerine ve hatta kendilerine o yönde afirmasyonlar yapacak. Bu oyun bizim hayatımıza gerçek anlamda katkılarda bulunacak. Ne dersiniz?

Şimdi, herkes sıra ile rolünü tanımlasın.

(Sevgi) - Ben, önümüzdeki yıl fotoğraf sergisi açmayı düşünüyorum. Ayrıca, evimi yenilemek istiyorum. Bu tatilde bu konuda konuşmalarım olacak, hazırlıklı olun.

(Bay Rich) - (Bir kahkaha attı.) Her anı doya doya yaşamak isteyen bir adamım. Burada da, tatil dönüşü de hiç ummadığınız bir anda sizi arayıp, kışsa haydi salep içmeye gidelim, yaz ise dondurma yemeye gidelim diyebilirim. Sürprizlerim bol olacak, ben sizin gibi ıslah olmaz hayalperestlerin meleği olacağım.

(Ben) - Desene aramızdan uçup gideceksin!

(Bay Rich) - Bilinmez, yarın ben başka bir rol isteyebilirim. Evet, düşünen kadın olarak sen nasıl bir rol istiyorsun.

(BEN) - Düşündüklerini uygulayan kadın. Haydi denize girelim.

Ben size oynayacağım, neyi oynadığımı siz bulacaksınız? Oyunu çıkaran ben oyunun içinde oyunu da icad etmiştim.

Tatil süresince sabahları meditasyon ve yürüyüş yaptım, çoğu kez onlarda bana katıldılar. Deniz ve güneş vücudumda harika bir rahatlama hissi yaratmıştı. Bay Rich, bizi oldukça güldürüyor eğlendiriyordu. İçimizdeki çocuklar ortaya çıkmış, meydan onlara kalmış idi.

Aramızda olumsuz tek bir kelime "ama, keşke" dahil olmak

üzere kullanmak yasaklanmıştı. Akşamları bazen Palm Beach'e gidip müzik dinliyor, bazen de Salamis'in terasında müzik dinliyorduk.

Sevgi bol bol resim çekiyordu. Palm Beach, Maraş kapalı bölge, Magosa, Salamis Harabeleri, Girne derken pek çok harika fotoğraflar serisi oluşturmuştu. Bizler de ona fotoğraf sergisini açmaya hazırlanan bir sanatçı imiş gibi davranıyorduk.

Bu arada otelde tanıştığımız bir grup ile sohbetlerimiz esnasında, bizimle aynı şehirden gelmiş bir hanıma evini değiştirmeyi planladığını anlatıyordu.

Konuştuğu hanım, kendisinin İngiltere'ye gideceğini oturduğu evi de kiraya vereceğini söyledikten sonra, evinin çok kullanışlı ve güzel olduğunu bu evde oturmasının kendisini çok sevindireceğini belirtti.

Hatta, belki bu evi daha sonra ona satabileceğini bile söylemişti.

Oturup, evin krokisini çizip, nasıl yerleştirilebileceğini bile koştular, inanılmazdı!. Bu evin, onun oturmak istediği semtte olması ise ikinci inanılması zor tesadüf idi.

TATİLDE "BEKLENTİN NE İSE ONU YAŞARSIN" I YAŞAMIŞ İDİK

Bu arada ben kendi kişisel hedeflerimin ne kadar geniş kapsamlı, girift ve net olmadığını fark ediyordum. Yapmak istediklerimi bir çok dala ayırmıştım, bu durum odaklanma gücümü zayıflatıyordu. Toparlanmalı, odaklanmanın lazer etkisini kullanmalıydım.

Öncelikle elimdeki ana kaynağımı güçlendirmeli, mevcut olanı iyileştirmeliydim?! Bu kısa tatilde, kendi hayatıma sanki biraz daha dışarıdan bakabilmiş ne yapıyorum ben diyebilmişim. Bu arada, tatil öncesi ekmiş olduğum tohumlar kendini gösterip, beni belli alanlara yine çekecek olsa da öncelik sırası tespit edilmişti. Öncelikli olan konuda adanmışlık gösterecektim.

Mevcudu çoğaltmak güçlendirmek her konuda birinci hedef olmuş idi.

Bu noktaya gelene kadar, kayıp ve boşluk duygusunun telafisi için kendini keşif ve yeni hedefler belirleyebilme çabası ön planda idi.

Oysa şimdi eylem gerekli, küçük adımlarla da olsa...

TATİL DÖNÜŞÜ

Evimi, çevremi dostlarımı özlemiş, kızıma canlı ve enerjik dönmek çok güzeldi. Fiziksel canlılığıma kavuşmuş, kendime daha çok özen gösterir olmuştum.

İçeride dönük konuşma gücü, olumlu beklentiler ve yoğunlaşma çabaları, inanç güçlendirme çabaları daha programlı olarak devam ediyordu.

İşte ise daha eylem ve sonuç odaklı çalışıyor, yorum yapmama ya özen gösteriyordum. Bazen hayal ettiğiniz şey için her gün küçük adımlar atıp sabırlı olmak gerekir. Dileklerimin her birini şimdilik üç balona yerleştirdim ve gökyüzüne bıraktım gitti. Şimdi, içinde bulunduğum dönemde küçük adımlar, yürekten inanmak ve akışa uymak gerekiyor.

Kendi kendime sorduğum sorular değiştiğinden beri, çevremdekilere de daha anlamlı sorular sormaya başlamıştım. Ben sordukça onlar anlatıyor, kendi cevaplarını da buluyorlardı.

Bazen bildiğin ancak uygulayamadığın şeyleri uygulayabilmek için, içinde yaşadıklarının çok değil ama biraz dışına çıkıp, hadiselerin dışından yada daha da yukarıdan bakmak gerekiyor.

Kurtulmak istediğim alışkanlıklarımı, istediğim alışkanlıklara göre uyguladığımı farz ederek şimdiki zaman kipinde kullanıyordum.

Öncelikle kullandığım değişim afirmasyonlarım şöyle olmuştı.

- Gereksiz masraflardan kaçınıyorum.
- Kendimi ifade edebileceğim, sürekli büyüyen ve gelişen harika bir işim var. Her şey mükemmel bir şekilde geliyor.
- Her şey için yeterince vaktim var, çok iyi bir anneyim.

Sürekli tekrarladığım şeylere inanıp, her zaman öyle davranmaya başlamıştım.

Hiç de fena bir yöntem değil.

“RAST”LANTILAR; Güçlü bir dileğiniz yada hedefiniz var ise rastlantılarda hedefe doğru gidecek her türlü yeni şey dikkatinizi çeker.

Kitapçada size kaynak olacak bir kitap sizi çağırır. Bir şarkıda o an sizin hissettiğiniz duyguyu dile getiren bir söz defalarca dinlediğiniz halde ilk kez dikkatinizi çeker. Tanımanız, konuşmanız gereken insanlarla tanışsınız.

Yaşamın sihri işte burada, hayat bir oyun bu oyunun kurallarını çok iyi bilmek o herkes için değişen kişisel başarıya ulaşmanın anahtarı.

Bir dergi yada gazetede sizin düşündüklerinize paralel bazı yazılar fark edersiniz. Evren size yardım etmek için göz kırpar durur. Bir şeyler rast gitmeye başlar. İçeride dönük konuşma ve yaratıcı imgelemeyi kullanmaya çalışırken, bir seminerde tanıdığım Ahmet beyin ‘Kuantum Düşünce Tekniği’ adlı kitabı tavsiye etmesi ufak tefek bazı soru işaretlerinin de cevaplarını bulmamı sağladı. Artık, düşüncelerimin efendisi olmak konusunda her zamankinden kararlı idim.

Bir gün konuşmalarına kulak misafiri olan bir hanım, (yaptığım telefon görüşmemi dinledikten sonra) “Hayret, bir başkasının mutluluğu sizi nasıl bu kadar mutlu edebiliyor!” demişti.

Bu sözden sonra hayret sırası bana gelmiş, donup kalmıştım. Ben o zamana kadar aksi bir durumun söz konusu olamayacağını düşünüyordum. Dostumun mutluluğu tabi ki beni mutlu edecekti.

Önceki şaşkınlık daha sonra bu özelliğin gerçekten her hangi bir yetenek kadar değerli olduğunu düşündürdü. İlerleyen günlerde, başka hayatlarda katma değer yaratacak neler yapabilirim diye sürekli kendi kendime sorar olmuştum.

Olan her olayı bir filmin karesi gibi düşünüp birleştirdiğiniz zaman, önceki her sahnenin bir sonraki sahnenin hazırlığı olduğunu görüyorsunuz. Siz beyninizdeki filmin bütününe ait senaryoyu hep iyi tutun ki, izlenmeye değer olsun.

KOÇLUK EĞİTİMİ İLE TANIŞMA

Kişisel gelişim dergisi ile tanıştığım sırada koçluk eğitimi veren 'Fatoş Ayvaz' ile tanışma fırsatını yakaladım. Bir amaç uğruna adanmışlık sergileyebilmiş nadir kimselerdendi.

Bu eğitim esnasında tanıdığım kimselerde bir hayli renkli idi, aynı konulara ilgi duymak ve belki de benzer yollardan geçerek aynı durakta buluşmak oldukça güzel bir atmosfer oluşturuyordu.

Ben oradaki hemen herkeste kendi hayatına ve başkalarının hayatına daha fazla anlam katma arzusunu gördüm.

Bu eğitimde asıl amaç belirlenen hedefe nasıl ulaşılacağı konusunda insanları harekete geçirmek idi, harika bir beyin fırtınası da oluşturabiliyorduk.

Hele bu işin içindeki doğru soruları sorma ve dinleme sanatı kesinlikle öğrenilmesi gerekiyordu.

Siz akıl vermiyordunuz, sorularla cevabı kendileri bulabiliyordu. Hepimiz aslında eşimize, çocuklarımıza ve bazen kendi yakınlarımıza yada kendimize bir nevi koçluk yapması gerekmiyor mu?

Evet, uzun zamandır, ikinci bir eğitim almam gerektiğini biliyordum ama bunun ne olabileceği konusunda bir türlü karar verememiştim. Şimdi, aradığımı bulduğumu düşünüyordum (şimdilik).

Eğitim esnasında yeni tanıdığım, Semih bey çok güzel bir söz söylemişti "Bizler burada yeni bir fırsat için fırsat yaratmaya çalışıyoruz."

Aslında, bu konularda gerek NLP, gerekse insan davranış bilimleri konusunda pek çok araştırma yapmıştı. Pek çok kimse emekliliği düşünürken o bu konuda bir çok şey yapmayı planlıyordu. Yaşamda çok önemli bir faktör olan çöşku'yu onda

görebiliyordum. Bakalım bizler önümüzdeki dönemde, ne şekilde nerelerde karşılaşacağız bunu söylerken içinde öyle güzel bir umut vardı ki, gözündeki ışık dan umut ve kararlılık okunuyordu. Bu söz ile sanki bir işaret almıştım “burada bulunuşun geleceğin için önemli bir adım “diyordu. Oysa benim orada bulunuşum, yine yüreğimdaki masumca şöyle böyle olsa diye konuşan beni duyan meleklerimin beni oraya sürüklemesi ile olmuştu.

Burada imgelemenin gücünden de bahsedildi, herkes bu konuya gelmeyi sağlayan diğer kişisel gelişim konuları hakkında bir çok kitap okumuştı.

Ahmet bey, yaratıcı imgeleme ile kuantum düşünce tekniği arasındaki bağlantıdan kısaca bahsetmiş, R. Şanal’ın yazmış olduğu ‘Kuantum Düşünce Tekniği’ adlı kitabı tavsiye etmişti. Mutlaka almam gerekiyordu.

Kısa konuşma esnasında, neden amacıma yönelik bir çok adım attığım halde, alakasız görünen pek çok yan adımlarla hedefe doğru ilerlemekte olduğumu ilginç ama kuantum fizik kuralı ile bağlantılı olarak açıklamıştı.

Koçluk eğitimini bağlı olduğum odada tanıtabilirdim. Böylece odada yeni bir şeyler daha yapmış olacaktık. Daha önce Makine Mühendisleri Odası’nda “Çalışanlarda Motivasyon Arttırma Teknikleri” adı altında bir seminer vermiştim. Motivasyon arttırma teknikleri takdirle teşvik odaklı olduğu için biraz duygusal olmuştu. Ancak, yinede değişik bulunmuş genelde bana dönüşü güzeldi. Bu tip çalışmalara devam etmek istiyordum ama profesyonel bir kurumla yada birileri ile eğitimini alarak. Evren ve meleklerim sesimi duydu, çok yürekten dilediğim bir şey için Coaching Academy’den Fatoş Ayvaz ile tanıştım. Evren bir küçük mucizesini daha gerçekleştirmişti.

Koçluk tanıtımı için Odadan Nilgün hanım ile görüştük, bu konu ile ilgili gerekli görüşmeler yapılp, karar verilecekti. Aynı şekilde, Fatoş hanım la da görüşülecekti. Daha önce Fatoş hanım bu öneriyi kabul etmişti. Doğru işler, doğru zamanda, doğru yerde doğru kimselerle yapılabilirmiş, çok doğru. Tek başınıza hiçbir şey yapamazsınız. Ancak, daha sonra Fatoş hanım’ın Ankara

programı olduğu önümüzdeki üç ay dolu olduğu ortaya çıktı. O zaman benim bir seminer verip veremeyeceğim soruldu. Bende olur demiştim. Atılan adımlar, bazen farklı şekilde sonuçlanıyor ama fena da olmuyor. Böylece bir sorumluluk üstlenmiş oluyordum.

Bir şeyler verebilmek, hizmet edebilmek için dahi bunu kabul edecek kimseleri bulabilmeniz gerekiyor... Bazen, ortak hedefe yönelik yapabileceğiniz gerçekten sizi mutlu edebilecek şeyler için birilerini bulmakta bir mucizedir.

İnanmadığım hiçbir şey için harekete geçemeyen ben bu kez yürekten herkese faydası olacak bir şeyler için hiçbir şey düşünmeksizin harekete geçmiştim.

Parolası “Sevgiden Hizmet Köprüsüne “olañ kulübümde, bu konuda yardıma ihtiyacı olanlar içinde bir tanıtım yapabilecektik. Dört kulübün başkanlığını yapan Sn. Işın hanım ile konu ile ilgili bir görüşme yaptım.

Fazlası ile ilgilendi, elinden geleni yapacağını söyledi. Gerisi, Fatoş hanım ve görüşmelerimize kaldı.

Nilgün’e söz vermiştim, Aralık ayından sonra bir seminer verecektim. Çok güzel ve faydalı olmalı idi.

Kızım İlginc Bir gün

Malum annelik görevlerinizi yerine getirirken de, yaşam sahanelerinden bazen hoş, bazen de nahoş kesitler yaşıyorsunuz.

İş dönüşü, kızımı günlerce görmemişçesine özlemiştim. Eve girdiğimde kızım arkadaşı ile telefonda konuşuyordu. Tabii ben de her zamanki gibi, (bilerek ve isteyerek) annelik gereği konuşmalara kulak misafiri oluyordum.

(Kızım) - “Sakin ol, sakın ol bu gün değil yarın gelecekmiş gibi düşün, nefes al rahatla” diyordu arkadaşına

Sonra, evde uhu var mı? Yoksa hemen bul, eline uhu sür öyle el sıkışıp, hoş geldiniz dersin. Siyah, siyah ürkünç şeyler giy, ortalığı dağıt, suratında asık olsun. Tamam sonra görüşürüz.

- Kızım sen kiminle konuşuyordun.
- Gamze ile.
- Neden bunları yapacak ki?
- Annesinin erkek arkadaşı gelecekmiş, Gamze'de hiç sevmemiş ona taktik veriyordum.

(Ben) - Bence bütün bunlara gerek yok, annesine açık açık hoşlanmadığını söylesin. Ben olsam annesinin yerinde kızımın söylediklerini dikkate alırdım. Çocukların ön görüleri kayda değerdir.

(Kızım) - Sahi mi söylüyorsun anne.

Evet, annesinin arkadaşı olabilir ama Gamze bu kadar rahatsız oluyorsa, evlerine çağırmasın.

Kızım da insanoğlunun o doğasında olan "Neyse ki böyle bir şey benim başıma gelmedi" rahatlığını sanki yaşıyordu. Tabii, bir de arkadaşı onun fikrini almıştı.

Bu çocukların telaşlarını, hallerini görünce, planları beni önce güldürdü sonra yüreğimi burktu.

Neyse, çocuklar kendilerine özgü oyunları ile durumu fazla dramatize etmeden geçiştirebiliyorlardı. Yürekerinde esen fırtına, bilinçaltına yapılan kodlama ileride nasıl davranacaklarını belirlemiş olsa bile. Çocuğumu izlerken, güldüren, düşündüren mesajlar almıştım.

BİR SEMİNER, BİR DÜŞ

Özel ilgi duyduğunuz konuda bir seminere gittiğiniz zaman, konu biraz da ilginç kişisel ilgi alanına dayalı ise ortak konuşacak pek çok mevzu bulabilirsiniz. Kartvizitler alınır, verilir, oradan "yalnız değilmişim benim gibi düşünenler de varmış, ne mutlu" diye çıkarsınız.

Bu seminerlerden birinde tanıştığım emeklilik dönemi için yeni bir çalışma hazırlığındaki Semih beyin bir çok güzel fikri vardı.

Bu fikirlerden biri tam benim hayalimdeki ile örtüşüyordu.

Şöyle diyordu;

(Semih bey) - Efendim, bence bu tarz seminerlerde ortam, ambi-ans, sunucunun enerjisi, seçtiği renkler hepsi çok önemli. Ben ol-sam burayı taşlar, Su, hafif müzik hatta güzel kokularla donatırım. Her seminerden çıkan sonraki seminer ne zaman diye sormalı.

(Ben) - İnanılmaz benim düşlediğim seminerlerden bahsediyorsunuz.

Yüreğe hitap eden, insan olma sanatını işleyen konuların böy-le bir ortamda anlatıldığını hep düşlemekteydim.

(Semih bey) - Hatta, seminer için kayıt yaptırırken yaka etike-tinizde isminiz ne olsun istersiniz, burada size ne diye hitap ede-lim desinler.

Mesela, ben Fenerli denilsin istiyorum seminer boyunca, sıkıl-dım efendim kendimden bu gün yeni bir şeyler işitirken, bana bu isimle hitap edilsin.

Evet, değişik ve eğlenceli bir talepti. Bu beyle ortaklaşa harika bir seminer yapmayı çok istemiştim. Hatta iki günlük bir semi-ner olabilirdi. Seminer sonunda insanların gözünde harika ışığı görmek, bildikleri şeylerde olsa hatırlamanın, yeniden bir şeyle-ri fark etmenin, bir çeşit oyunu birlikte paylaşmanın o harikula-de hazzını yaşamak.

Sonra, seminerlerimiz katılımcılarında talebi ve istekleri doğ-rultusunda yeni katma değerler yaratma yönünde olacaktı.

Evrene bir dilek balonu daha uçurmuştum. Tam zamanında ev-ren bana, uygun şartları hazırlayıp böyle bir seminer yapmamı sağlayacaktı.

Semih bey, kendi klüp çevresinde bazı seminerler veriyormuş. Ancak o, bu konuda çalışmalarını sürdürebilmek için eğitmeni sertifikasını almak istiyor.

Bense onun bu konuda oldukça yeterli, istekli ve kabiliyetli ol-duğunu görüyordum. Laf aramızda, aynı şekilde kendime de gü-veniyordum.

Ancak, ben bu işi tamamıyla amatörce yapmayı istiyordum. O kadar yürekten ve güzel olacaktı ki, bana geri dönüşü zaten ha-yallerimin ötesinde olacaktı.

ALDIKLARINIZLA YAŞAMINIZI KAZANIRSINIZ,
VERDİKLERİNİZLE HAYATINIZI KURARSINIZ

CHURCHILL

ÇOCUK RUHUMUN YENİ DÜŞÜ DESTEKLEYİCİ TARAFTAR ARIYORDU

Bu konuyu Bay Rich ile konuşmalıydım. Hemen onu aradım, görüşmek üzere sözleştik.

BAY RİCH İLE UFAK BİR TOPLANTI :

Akşam iş çıkışı konuşmak için çok az vaktimiz vardı. Yolumuzun üzerinde bir yerlerde buluştuk.

(Bay Rich) - Evet, anlat bakalım.

(Ben) - Çok güzel şeyler yapmak istiyorum, mesela bir seminer planlıyorum.

(Bay Rich) - Konusu ne olacak?

(Ben) - Odada ilkini yaptığımın çok daha güzeli olacak. İsmi sonra söyleyeceğim.

(Bay Rich) - Yap, yapabilirsin. Benim sana bu konuda nasıl bir yardımım olabilir?

(Ben) - Yer ve dekorasyon konusunda birlikte çalışabiliriz. Sonra bağlı olduğumuz klüp, oda v.b gibi yerlerde katılım sağlamak için duyurular yapılması gerekiyor.

(Bay Rich) - Ne kadar vaktimiz var?

(Ben) - En geç bir ay diyelim, ne dersin?

(Bay Rich) - Peki bir düşüneyim ne yapabilirim, seni arayacağım.

İKİNCİ BİR SEMİNER ÖNCESİ

İlk seminerimden, ikinci seminerime kadar geçen süre içinde düşünce, anlayış boyutunda çok yol kat etmiştim. Birkaç dostumun ufak da olsa hayallerine kavuşmaları için elimden geleni yapmıştım.

Bu dönemde, sanki belli bir dönemden sonra öğrendiklerimi uygulamanın peşinde idim. İlk seminerimin sonunda oradaki bir çok kişinin gözündeki ışık, yüzlerindeki ifade harika idi. Ben çok uzun bir zamandır öylesine mutlu, o kadar sayıda yüzü bir arada görmemiştim.

Anlatılan konuşulan şeyler sonundaki o etki, acaba oradaki birilerinin hayatında gerçekten olumlu bir yenilik sağlayabilmiş mi idi. Daha sonra, onlarla bağ kurup, en azından kendileri için geleceğe yönelik bir resim tasarlayıp, tasarlamadıklarını sorup, yanı desteklerde sağlanabilirdi.

Neden ikinci seminerime kadar bu konuda bir çalışma yapmıyordum ki.

Odadan, Nilgün'ü aradım.

(Ben) - Nilgün, firmaları ve / veya kendileri için yardım isteyenler için ücretsiz bir destek hattı kuralım ne dersin? Birilerinin mucizelerini gerçekleştirmelerine yardım edelim. Öncelikle benim ilk seminerime katılanlara bu öneriyi sunalım.

- Olur, neden olmasın. Ben seminere katılanların listesini çıkarayım.

- Yada boş ver bu sadece bir fikir, ikinci seminerimden sonra bir şeyler düşünüyoruz.

KIZIMLA SOHBET

Eve geldiğimde, masayı hazırlamış sürpriz yapmanın mutluluğu ile gözümüün içine bakıyordu. Bu akşam, söylediği her şeyi can kulağı ile dinlemeliydim, konuşmak istediği her halinde belli idi.

Üzerimi değiştirip sofraya oturduktan sonra, kızım o gün okulda olanları anlatmaya başlamıştı.

Alışkanlık halinde gerekli gereksiz her yerde kullandığı “korkuyorum” sözü dikkatimi çekti.

Okullarda Türkçe- Dilbilgisi derslerinin yanında konuşurken kullanılan sözcüklerin ne kadar önemli olduğu öğretilmeli idi.

(Ben) - İdil’cim, kullandığın sözlere çok ama çok dikkat et, çünkü onların gerçekleşme ihtimali çok yüksektir. Sözcüklerini çok özenle seç, insan yaşamını sözleri ile kurar. Kendi hakkında, sevdiklerin hakkında, geleceğin ile ilgili daima güzel şeyler düşün ve konuş. Bunu yaptığın takdirde, melekler hep yanında olacaklar. Ben bu gerçeği nerede ise çok yeni fark ettim.

Bazen bir cümle seni çok yukarılara çıkarırken, yanlış kullandığın yersiz sarfettiğin bir söz seni üzer.

(İdil) - Sahi mi, gerçekten mi?

(Ben) - Tabii ki! Hani bazen “olsa, bilse, yapsa” gibi istek bildiren sözler kullanırsın ya, bu durumda o dilekler sadece temenni olarak kalır.

“Cek, çağım” gibi gelecek zaman kipleri de sana hep ertelemelemleri yaşatır.

(İdil) - Artık korkmuyorum.

(Ben) - Hayır, olmadı. Bu durumda yine korkuyu düşünürsün. Oysa kullanman gereken cümle “Her zaman güven içindeyim” olmalı.

Bu cümleyi ne kadar çok kendine tekrarlarsan, kendini de öyle hissedersin ve onu yaşırsın.

İdil’cim sadece olmasını istediğin şeyleri düşün, onlarla ilgili resimler yap, boya yada resimler kes onları bir kartonun üzerine yapıştır, odanda daima göreceğin bir yere as. Hayallerini yaz,

onlar üzerinde çalış. Mesela iyi bir Lise'ye gitmek istiyorsun değil mi? Onu simgeleyen bir resmin altında yazın olsun. Ona baktıkça ne kadar çok ders çalışman, test çözmen gerektiğini fark eder ve onun için eyleme geçersin...

Unutma, sen kendin hakkında ne düşünürsen başkaları da onu düşünür.

Haydi, bakalım benim akıllı, çalışkan kızım göster kendini :)

Canım ne güzel de (sabırla!) dinliyor, belki onu kandırdığımı zannediyecekti.

Ne bilsin çocuk, bu şekilde "Kuantum Alanı'nın belirsiz boşluğuna onun vizyonunu çizdirmeye çalıştığımı"

İlerde hedefine ulaştığında, kavrayabilecek yaşa geldiğinde kuantum düşünce tekniği'ni uyguladığını fark edecek.

(Ben) - Dua etmek de seni güçlendirir, sen dua ederken hem kendini korur hemde enerji düzeyinde bir çalışma yaparsın. Hak etmediğin, emek vermediğin hiçbir şeyi kabul etme. Yüreğinin sesini hep dinle.

Evet, haydi bakalım bu kadar öğreti yeter. Ödevler bitti ise şöyle eğlendirici, bir şeyler seyredelim ne dersin?

(İdil) - Avrupa Yakası var onu seyredelim.

(Ben) - Harika, haydi bakalım.

DEĞİŞİMLER VE SEZGİLERİM

Yeni bir geçiş yapmak gerektiğinde yada bir yol ayrımına geleceğimi sezerim. Aslında hiç birisi kehanet olmuyor, işaretleri görebiliyorsunuz.

Yıllar önce ilk çalıştığım kurumun, ailemin geleceğini sanki görebiliyordum. Aslında, bu gün de pek çok şeyi görebiliyorum. Ancak, olumlu yönde katkı yaratabileceğim sezgilerimi değerlendirmeyi tercih ediyorum.

İnsanlardaki yeteneği, en iyi yapabileceği şeyi görebilmek ve

bu konuda o kimseyi güçlendirmek ne harikulade bir şey olur!?

Bu güne kadar hemen her yerde Kazan / Kaybet ve kişisel başarı ön planda idi. Ancak, içinde bulunduğumuz dönemde kazan/ kaybet özendirici bir etki ile motivasyon sağlayamayacak. Kişisel çatışmalar, şirketlerin çıkarlarının önüne geçmemeli çünkü artan rekabet ortamında aslında güçlü bir sinerji ve takım ruhu gerekli, bu da ancak Kazan/ Kazan Sistemi ve bu sistemin desteklenmesi ile gerçekleşebilir. Kazan / Kaybet 'in yürürlükte olduğu bir yerde KAZAN/ KAZAN'IN prim yapması ve kesinlikle uygulanması ne büyük bir mucize olurdu.

Bir yöneticinin en büyük mucizesi ciroasal hedeflerin yanında, KAZAN / KAZAN sistemi ile yarattığı enerji olacaktır.

İnsan ilişkileri, Ticaret, Aşk her türlü ilişkide Kazan-Kazan harikalar yaratacak. En önemlisi kazançlarda süreklilik şansı artacak.

Uzun çalışma saatlerinin, içinde bir ödül olmalı. Yapılan işe ruh katacak bir şeyler düşünülebilir. Yaratıcılık ve olumlu enerji, esneklik ve mizah duygusu ile güçlendirilebilir.

İçinde bulunduğumuz dönemde her şey hızla değişiyor, bazılarımızda ümitsizlik diz boyu. Her ne zaman başım sıkışsa, evrensel ilkelerden biri olan dönücülük ilkesini doğal bir şekilde uygulamışımdır. Bu ilkeye göre her enerji, başladığı noktaya geri döner. Bu yasa, parçanın kaynağına kavuşması için bir çekim gücüne sahip olması anlamına geliyormuş.

Bu yüzden her enerji kaynağı, kendi niteliğine uygun bir karşı sonuç alacaktır. Sanırım bu nedenle, karşılaştığım her kötü gibi görünen durumun ardından, benim için daha iyi yeni başlangıçlara geçiş yaptım.

YAPTIĞIM İŞE DAHA FAZLA ANLAM YÜKLEMELİK, SÜREKLİ GELİŞME VE MUTLULUK GETİRİYORDU

Şayet, yüzünüz direkt olarak müşteriye dönük çalışıyorsanız her görüşme, kurulan her bağ, yeni bir satışın tohumunu ekmektedir.

Özellikle, teknik özellikleri olan bir mühendislik tasarım ürününün satışı ile uğraşıyorsanız, satış sonrası ve öncesi yaptığınız her eylem bir çeşit pazarlama faaliyetidir. Ruhuma, kişiliğime en uygun tarz etkin müşteri hizmeti ile kendiliğinden gelen satışlar.

Ben kendime bir oyun kurmuştum. Müşterilerim işde ki var oluş nedenim olup, her sorun çözülür, her soru cevaplanır oyununu oynuyordum.

Sorun diye önüme gelen konuların, çözüldükten sonra çok uzun dönem için bana ve şirketime dönüşü oldukça güzel olmuştur. Tüm bunlar şirket kayıtlarına geçmese de sırrı bende saklı çok özel tecrübelerdir.

Oyunun bir diğer cephesi, tavrını seç kısmı. Bana olumlu enerji veren kimselerle daha çok diyalog kurmaya özen gösteriyordum. Coşku ve olumlu duygular dan ne kadar etkileniyorsam, diğerleri de o kadar etkiliyordu.

Sezgilerim ve çapraz destek sistemlerim çok iyi çalışıyordu.

Birde günün getirdikleri vardır ki, bunlar günün bereketidir. Ancak pek hoş olmayan bir sürpriz olarak, herhangi bir bina sahibi yanına bir usta alıp, "Asansör yaptıracağım malzemeyi de ben alacağım, ustamda burada" diyerek karşımıza çıkabilmektedir. Gelene bu işin böyle yapılamayacağını anlatmak bir hayli uzun sürer.

Aslında bu durumda üzüldüğüm, vakit kaybı değil bilgisizlik ve can güvenliğinin, emniyetin hiçe sayılması.

Bu endişemi melekler duymuş olsa gerek, bir gün makine mühendisleri odasının'dan Nilgün hanım aradı.

- Asansör komitesi için konular belirleyeceğiz, toplantıya geliyormusun?

- Taksim'e geçmem zor. Kadıköy'de olursa gelirim.

- Peki önerilerini yazıp bana gönderir misin?

- Tabii.

Belirlediğim ilk üç madde şöyle olmuştu.

- Asansör can güvenliği emniyeti hakkında son kullanıcının bilgilendirilmesi (yani asansörü kullanan bina sakinlerinin).

- Asansör kuyu boşluklarının standartlara uygun ölçülerde bırakılması, bu konuda Mimarlar Odası ile işbirliğinde bulunulması

- Asansör periyodik, bakım raporlarının kontrol ve onaydan geçmesi

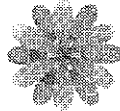
Komite öncelikle ilk iki konu üzerinde çalışmaya karar verdi.

Bir gün, bir çok yerde tereddütsüz olarak asansör'e binmeyi tercih edeceğimi umuyorum!

Standartlar ve şirket prensiplerinin yanında işin sihirli tarafı insani ilişkilerdir. Bazen bir telefon konuşmasından yada yüz yüze görüşmeden

O müşterinin sizinle çalışmak istediğini yada onun için neyin sorun olabileceğini fark edersiniz. Tahminlerin tutması da oyunun en keyifli yanındır.

Bir de "Yardımlarınız için çok teşekkür ederim "sözü beni hep çok mutlu etmiştir.

ASLINDA DİBE VURMAK GÜZELDİR!

Ne kadar dibe dalarsak, o kadar yukarı çıkarız. Hayata farklı açılardan bakmaya başlarız. Bir kez çok mutsuz oldunuz mu, artık mutlu olmanın yolunu mutlaka bulursunuz.

Zihinde sorular ve cevap arayışları, sorgulamalar, keşifler birbirini kovalayıp durur.

Genç emekli yaşından da oldukça genç gösteren bir bayan arkadaşım, iş arıyordu.

Uzun yıllar, Bankacılık yapmış emeklilik hakkını kazanmış, kendine ait bir evi vardı. Oldukça panik içinde idi. Aslında, emekli olduktan sonrada bir müddet çalışmıştı.

Aradığı işler onun için çok sıradandı. Pek çok kimse onun başvurduğu işlere göre kendisini fazla dahi bulabiliyordu. Aslında işaretler çok netti.

KESİNLİKLE ONUN İHTİYACI OLAN, YENİ BİR BAŞLANGIŞ YAPMASINI SAĞLAYACAK, MANEVİ ZENGİNLİK KAZANDIRACAK DEĞİŞİK BİR İŞE İHTİYACI VARDI. BEN ONA UYGUN İŞİ SANKİ KAFAMDA KURGULAMIŞ EVRENE FISILDAYIP DURUYORDUM.

Oysa sadece işin getireceği ufak maddi gelire takılmıştı. Farkında olmadan kullandığı cümleler, sözcükler genelde olumsuz idi. Bazen sanki tüm engelleri yaratanın düşünceleri ve kullandığı ifadeler olduğunu düşünüyordum.

Görüşmelerimiz, her şey güzel olacak ve iyi olacak, temennileri ile son buluyordu.

Bir gün, bir dergide ‘Yaşam Koçluğu’ seminerleri ile ilgili bilgi vardı. Özel ilgi duyduğum bir konu olduğu için hemen telefon açtım.

Aynı dergide birkaç sayı önce bir deneme yazım çıkmıştı. Biraz ondan bahsettik. Daha sonra mutlaka görüşmek üzere sözleştik. O ara seminerlere ara verilmişti. Kurumun sahibi olan Fatoş hanım ile yeni seminer tarihleri için sonraki görüşmelerimizin birinde, çok yoğun ve tek başına çalışmakta olduğunu ifade etmişti.

Zihnimde bir şeyler, arkadaşımın ihtiyacı olan iş ve Fatoş hanımın “Yalnızım ve yoğunum” sözlerini yan yana getirdi. Hem Fatoş hanım’ı aradım.

Arkadaşımın durumunu ve böyle bir işe ihtiyacı olduğunu kendisine anlattım. Aralarındaki görüşmelerin ardından Sevgi bu danışmanlık firmasında işe başladı. Sevgi için bu durum bir mucize idi. Benim için mucize olan ise, onun için tasarladığım iş profili ve bulduğu işteki ana tema idi. ‘Yaşam Koçluğunda Afirmasyonlar’ (olumlamalar) ana tema olarak yer alıyordu.

Ben bu işin ona düşündüğü ek gelirin yanında çok daha fazlasını getireceğine inanıyordum, öyle de oldu! Her gördüğümde konuşmalarında, hayata bakışının da daha bir farklılıklar görüyordum.

Asıl ilginç olan, biz bu görüşmeleri yapmadan önce, Sevgi’yi umutsuzluk durumunda umutlu olmaya doğru çevirmeye çalışırken, dileklerini ve onları gerçekleştirmesi için yaklaşık süreleri de karşılırlarına yazmıştık.

Dileklerinin ikisi gerçekleşti, diğerleri içinde olumlu gelişmeler var.

Hayata farklı perspektiflerden bakabileceği yeni insanlar tanıyor, yepyeni konularda eğitim alıyor, farklı davranıp farklı sonuçlar alacağına inanıyorum.

Bir çok biyografi okudum, başarı öyküleri hep dibe vuruşlardan düşüşlerden sonra gerçekleştirilmiş. Rahatlık bölgesinde değişim yenilik olmaz ancak yeni fırsatlar genellikle kriz dönemlerinde çıkıyor.

Karar vermek ne istediğini bilmek çok önemli. Bir kere karar verildim mi ya bir yol vardır yada bir yol bulunur.

KADIN OLMAK YADA KADIN GİBİ KADIN OLMAK!

Çok yıllar önce, kadın - erkek eşitliği yada kadın hakları konusunda konuşmaktan vazgeçtim.

Belki de, kız çocuğu olarak büyümek bende herhangi bir olumsuzluk yaratmadığı için. Bilakis, kadın gibi kadın olmanın sanki hep güzelliği konuşulmuştu yanımda.

Benim için kadın hakları değil, daima insan hakları ön planda olmuştur.

Yalnız kaldığınızda, zamanla çevrenizde aynı şekilde yaşayan insanlar da çoğalmaya başlıyor.

Yeni insanlar, mevzular sizi ve düşüncelerinizi çok farklı yerlere alıp götürüyor. Bazen zaman ve mekan kavramı olmaksızın, düşüncelerinizle ve duygularınızla değişik yolculuklara çıkabiliyorsunuz.

Kısa bir konuşma bakın, beni nerelere alıp götürdü.

Eski bir tanıdık olan Hilmi bey telefon etmişti.

- Filiz hanım nasılsınız?

- İyiyim Hilmi bey siz nasılsınız?

- Filiz hanım bu gün hava güzel, aklıma birkaç isim geldi arayım dedim,

Sizinle de epeydir görüşmüyoruz. Nasıl gidiyor hayat?

- Hareketli, koşturmacılı ama güzel.

- Biliyor musunuz ben aşık olmak istiyorum.

- Olun Hilmi bey, aşık olmak güzeldir. Umarım dileğiniz kabul olur.

- Bir şeye ihtiyacınız olursa arayın.

- Olur, teşekkür ederim. (Sizden bir talebim olmayacağını biliyorum, gene de sağ olun.)

Bu konuşma kadın olmanın sanki bir ayrıcalık olduğunu düşündürmüştü yada kadın gibi kadın olmanın. Bir kadın için anne olmak, kendine ve çocuklarına yetebilmek çok büyük bir tatmin, mutluluk sağlayabiliyor.

Yapılacak o kadar çok şey var ki, her gün, her an bakımlı olmak, evini mabet'e çevirmek, çevrendekileri motive etmek, eğitimi bilgini iş tecrübeni kullanarak gelirini hak etmek, düzeyli onurlu bir yaşam sürmek, yaşamda coşkuyu sağlayabilmek için gerek ve yeter şart olabiliyor.

Kadınlar genellikle aşık olmak istiyorum diye yollara düşmezler. Onlar öncelikle güvenmek ve sevmek isterler.

Erkekler için, göze hitap eden her kadın partner olabilecek iken, kadın bunu içine sindiremez, seçicidir. Bir erkek için bir hayatı çok sayıda kadınla birlikte geçirmek, her kadınla farklı yaşam olan zengin bir hayat iken bir kadın için çok fazla sayıda erkek, her seferinde hayatında daha çok kayıp, kırgınlık gibidir. Hatta, sadece birisi olsun diye biri ile olmamak bir kadın için güç,erdem ve zenginlik sayılabilir. Bu harika bir özgürlük.

Zenginlik, sadece maddi anlamda değil manevi anlamda çok daha önemli.

Belki de de bu yüzden daha üretken, daha sadık bazen de cefakar olurlar

Tabii bu bir genelleme, istisnalar kaideyi bozmaz. Nedir doğru olan kadınlığı erkekler gibi yaşamak mı, kadın gibi kadın olmak mı?

Sanırım doğru olan içine sindirebildiğin kadını yaşamak, kendince dürüst, onurlu.

ÇOCUK KADIN

(Sağ duyu) - Ne yapıyor bu çocuk kadın, onu seyrederken ben bile şaşıp kalıyorum.

(Ben) - Boş ver, sadece sen değil kendide şaşıyor yaptıklarına? Niye öyle yaptın dersen, “bilmiyorum içimden öyle geldi” der. Aslında biliyordur da bildiğinin farkında değildir.

(Sağ duyu) - Yüreğini koymuş bir tepsiye, gelen geçen çomak sokmakta serbest.

Aslında onun söyledikleri değil yaptıkları önemli, çok içinden geldiği gibi bu kadar da olmaz ki. Konuştuğu sözlerde önemli, yüreктen olanlarda çok, ağzından çıkanın hepsine (bazıları o an geçerli) aslında o da çok inanmıyor. Bu nasıl şey böyle.

(Ben) - Güzel şey. Bu tipler aslında özgürlüklerine çok düşkündürler ancak değer yargıları sorumlulukları da bir şekilde onları bağlar. Çocuk adamlar da böyledir. Durup dururken çocuksu bir tavır sergilerler (erkek çocuklarına özgü)

Bu durumda ne yapacaklar, çocuk davranış özgürlüğüne sığınacaklar.

Kendince oyunlar yaratır, sürekli yeni bir şeyler öğrenme peşindedirler, bir yaşdan sonra büyük bir cesaretle mucize mühendisi olmaya kalkarlar. Her tür ilişkide dürüstlük ve içtenlik ararlar. Sürprizleri boldur. Sıradanlık en hoşlanmadıkları şeydir.

Aslında ben bu insanların, melek oldukları halde insanlığı merak ettikleri için bu formda dünyaya geldiklerini de zaman zaman düşünmüyor değilim!

(Sağ duyu) - Çocuk kadının elinde paralar sanki uçuyor, elinin

ucu ile tutuyor şimdi bunlar kirlidir kaç kişinin elinden geçti diye.

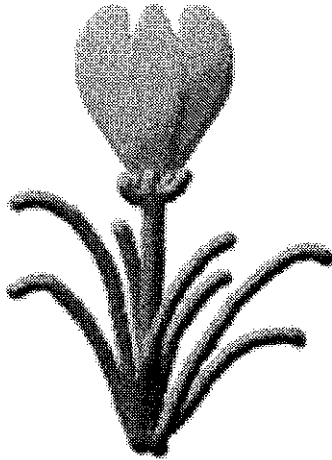
(Ben) - Neyse ki, ihtiyaçlarını kolayca karşılayabiliyor. Sanki gerektiği kadarını talep ediyor, gerisini almayayım kalsın der gibi bir hali var.

“Herkes çok iyi, herkes için her şeyde yeterince var.” en çok kullandığı sözler.

- Aslında çocuk adam ve kadınlar enteresan tiplerdir, çocuksu merak ve bakışları yüzünden yaratıcılık yönleri olağan üstüdür. Bir gün yaratıcılığını kendi mucizesi için kullanabilmeyi düşler durur.

(Sağ duyu) - Sanki Cennet Bahçesinde yaşıyor gibi bir halleri var.

Çocuk kadına bir çocuk armağan edilmiş, birlikte büyüsünler diye.

YAŞAM COŞKUSU

Coşku büyük bir enerji olup, bulaşıcıdır. Bir telefon kablosu ile kilometrelerce uzaklardan birisi size canlılık verebilir.

Sesteki canlılık, söylenenleri daha anlamlı kılar. Hayat iniş çıkışlıdır, kimi gün bir nedenle yüzünüz gülmez, gününüzde değilsinizdir.

Derken yaşam coşkusu yerinde birisi bir nedenle sizi arar, sizde konuşmanın ritmine kendinizi uydurursunuz bilinçli yada bilinçsizce.

Telefonu kapadığınız zaman bu etki belki tüm günü etkileyecektir.

Sizde aynı aldığınız etkiyi etrafınıza yayacaksınız. Bulaşıcı yaşam coşkusu zincirleme mucizelere neden olacaktır! Çocuk kadın ve adamlar bunu çok doğal bir şekilde sağlayabiliyorlar nedendir, dersiniz?

Aslında böylesine basit gibi görünen bu duygu yoğunluğu nedense her daim, herkes için kolay olmuyor. Sizin için kolay ise çok önemli bir yeteneğe sahipsiniz, bunu her yerde kullanabilirsiniz. Bazıları bunu elde etmek için belki özel zihinsel programlama metotlarını denemek durumunda kalabilirler. Herkes için her şey mümkündür.

Her konuda olduğu gibi bu konuda da, niçin böyle olması gerektiğini biliyorsanız, nasıl'ın yolunu da bulursunuz.

Çalışmalarım sırasında, işim dolayısıyla pek çok kimse ile tanıştım bunlardan iz bırakanlar yada konuşmaktan fikir alışverişinde bulunmaktan en çok haz duyduklarım yaşam coşkusu bulaştıranlar oldu.

Bu durum herkes için geçerlidir. Siz kimleri aramak istersiniz, kimlerle konuşmak istersiniz size iyi enerji verenlerle değil mi?

Herkes coşkulu olmayı, her şeyi sevgi ile yapmayı denese dünya nasıl olurdu?

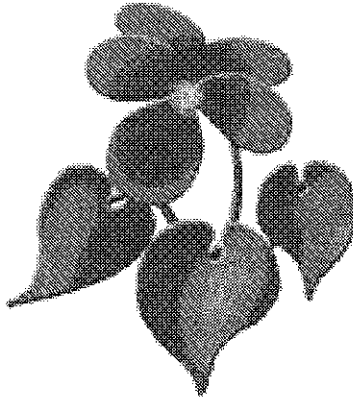
Önce kendimiz ve yakın çevremizden başlayarak bu sahneyi gerçekleştirebilirsek, bütün dünyanın nasıl olabileceğini görebiliriz.,

Etrafı, dışarıdaki etkileri beklemeksizin evrendeki birlik ve bütünlük ilkesi

sizin için tüm dünyayı ancak böyle aynı kılabilecektir.

Güzel düşünceler, sevgi, umut, inanç hepsi birer coşku kaynağıdır.

Coşku ve sevgi katlanarak dönüyor, dağıttıkça çoğalıyor.

BİR SEMİNER BÜYÜSÜ

Bay Rich ve iyimserler kulübü dostlarımla seminer organizasyon çalışmalarımızı tamamlamıştık.

Mekan, dekorasyon, katılımcıların belirlenmesi, müzik v.b gibi. Neden böyle bir şey yapmak istediğimi duyunca onlarda bir an önce bu seminerin düzenlenmesini istediler. Son yıllarda bu tip seminerler yapılıyordu.

Ancak, içerik değişebiliyor, herkeste çok fazla bilmiyordu. İlk seminerim tam bir ön çalışma olduğu halde benim için gerçekten çok önemli idi.

Bu seminerle birlikte hepimiz ortak bir hedef gerçekleştirecektik, bir seferde en az iki gün (bende üç hafta kadar etkisi devam etmişti.) çok sayıda (ortalama 100 kişi) kişinin hayata farklı açılardan bakıp, değerlendirmesini sağlaya bilirdik. Seminerin etki ve sonuçlarını çok iyi takip edecektik.

Dekorasyon çalışmalarımız esnasında Taşlar Dünyasını dolaştık, amatist, kuvars vb.. bir çok taşın özelliğini inceledik.

Sunum masamızın üzerinde ve göz önündeki birkaç taş enerjisi ve görüntüsü ile harika idi.

Seçtiğimiz müzik başlangıç ve bitiş enstrümantal benim klasik seminer parçamdı (Waltz of butterfly). Sunum esnasında fon müziğimiz kuş ve su seslerini içeren harika bir müzik türü idi. Müzikten öte kuş ve su sesleri arasında sohbet ediliyormuş havası vardı. Ambiyans öncelikle bizi büyülemişti.

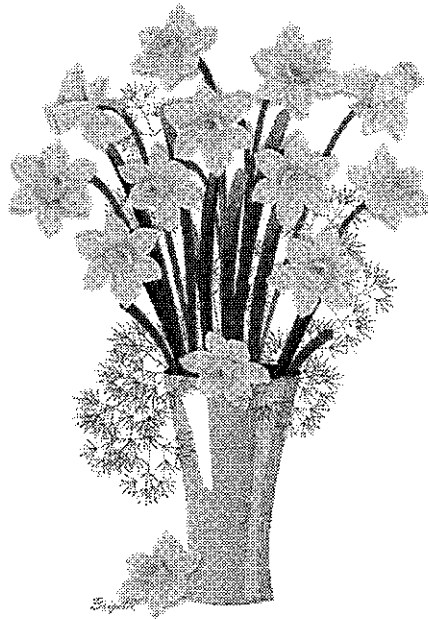
Katılımcılara yakalarına takılacak etikette ne yazılmasını istedikleri sorulmuştu. Genelde kendi isimleri yazılсын isteniyordu arada birkaç tane orijinal rumuz da vardı.

Ancak, bu onların tercihi olup nedeni sorulmuyordu. Seminer boyunca onlara bu isimleri ile hitap edildi.

Seminerin konusu “DEĞİŞİMİN BÜYÜSÜ” idi. Ancak konuyu yönlendiren katılımcılar oluyordu, bu da bizim tercihimizdi.

Ben bu seminere Nişantaşı’lı taksi şoförünü de çağırmak istedim ama maalesef herhangi bir telefon numarası dahi almamıştım.

Kim bilir belki bir başka seminere bir mucize olur da gelebilir.

DEĞİŞİMİN BÜYÜSÜ

Her şey değişiyor, bazen hepimiz yeni farklı bir şeyler duymak, ilham almak istiyoruz. Hani o güzel sözler ve etkilerinin yarattığı canlanma duygusu, beyinlerdeki klik ile yeni sorular ve onların cevaplarını kendinin bulması, yeni kararlar, atılımlar, değişimler var ya bunlara hepimizin ihtiyacı var.

Bunları söyleyen kimseler belki çok yakınımızda da bulunmaktadır. Ancak, bir üçüncü kişinin söyledikleri hep daha ikna edici sanki daha tarafsız ve doğrudur.

Birde, söz uçar yazı kalır denir, genellikle, iş yerlerinde bu ifade çok kullanılır. Ancak, söylenilen her söz aslın evrende mutlaka karşılığını buluyor. Sözlerin gücüne inanın ve kullandığınız her söze çok dikkat edin.

Günlük koşturmaların esnasında ufak ancak önemli şeyleri atladığımızda yavaş yavaş bir şeyleri yitirdiğimizi hissediyoruz.

Zaman hızla akıp gidiyor bu esnada her şey değişiyor. Her şey değişirken biz etkin, üretken olabilmek için bu değişime ayak uydurmak durumundayız.

İçinde bulunduğumuz dönem üretken ve farklı şeyler yapabilen kimselere çok şey vaad ediyor. Aksi halde, her şey sığ bir hal alacaktır.

Yaptığımız her ne ise ya en iyisi olmak yada fark yaratmak kaçınılmaz ancak daha da önemlisi insanlar mutlu kimseleri takip ediyor, mutluluk ve olumlu enerji mıknatıs etkisi yapmaktadır böylece inanılmaz fırsatlarla karşılaşmak mümkün olacaktır.

Sizin nelerin mutlu ettiğinin gerçekten farkında olabilmek çok önemlidir. Bizleri hayata bağlayan en önemli faktörler; hayaller,

umutlar, beklentilerdir. Yaşam sevinci, hayaller ve yapılan işler en önemli kendini ifade ediş şekilleridir.

Bu yüzden hayaller, hedefler çok önemli, yeterince enerji alış veriş ve geri besleme noktalarınızın sizin için bir çeşit katalizör olacaktır.

Besleme noktalarını fazlaca tutun, iki nokta arasında gidip- gelseniz bir süre sonra oluşan kapalı devre sistemde arızalar çıkmaya başlar, sistem kendini köreltir. Haritanıza göre, enerji alış-veriş noktaları oluşturduğunuzda ışığınız yeterince güçlü olacaktır.

Bu şekilde sevgi kapasitenizi ve dağıtımınızı da bol tutmuş olursunuz.

Verdikçe çoğalarak dönen en bereketli şey SEVGİ'dir. Sevgi olmaz ise saygı, emek, paylaşım, güven çaba da olmaz.

Tüm sorunların kökeninde belki de, sevmeyi yeterince bilemediğimiz vardır.

Kendini sevmek bile öğrenilebilir. Siz kendinize nasıl davranırsanız, başkaları da öyle davranır. Ancak buda öğrenilebilir, en çok ihtiyacımız olan şeyi en kolay şekilde öğreniriz yeter ki neyi bilmediğimizi bilelim.

Biliyor musunuz; üç tip insan varmış:

- 1- Bildiğini bilmeyen.
- 2- Bilmediğini bilmeyen.
- 3- Bildiğini bilen.

Belki bazılarımız sevgi konusunda, bilmediğimizi bile bilmiyoruz, sevmek için sevilmek ön şartı yeterli olmasa da gerekli şart oluyor.

Neyse, bir şekilde öğreniyorsunuz hele sevgi konusu hata affetmiyor, sevmeyi yaşarken severken hatalar affedilebiliyor, hatalarınızı telafi edebilmek için sevgi yolundan geçmeniz gerekiyor. Her konuda başarılı olabilmek için sevmek gerek ve bazen de yeter şart oluyor.

En çok dert ettiğimiz bir sorun, birisi ile kurdüğumuz güzel,

tatlı bir diyalog ile olabildiğince kolay bir şekilde çözülebilir. Sanki sihirli bir şey olmuştur.

İşte bu sevginin sihridir, SEVGİ SİHİRDİR.

Böylesine basit ve bilinen bir konu neden “MUCİZE MÜHENDİSLİĞİ” nin ilk konularından biri oluyor diyeceksiniz.

Bu basit ve bilinen konuyu belki ifade etmek, yaşama geçirmek hepimiz için kolay olmuştur.

Yada ne kadar önemli olduğunu her zaman fark edemiyoruz.

Yaşamda yolumuzu kaybettiğimizde yada yeni bir başlangıç yapmak gerektiğinde yüreğimizin ve aklımızın nasıl bir resme razı olabileceğini çok iyi tespit etmek, bir keşif yolculuğu ve emek ister, hele “BÜTÜN UMUDUM KENDİMDE” diyenler için.

Bu keşif yolculuğu esnasında sizi etkileyenler evrensel görevlerini yerine getirirken, sizin unutulmayanlar listenizde yerlerini alıyorlar. Daha sonra sizin ve evrenin mucizesini gerçekleştirenlere sizde katılıyorsunuz. Sizde başkalarının hayatında olumlu iz bırakmanın bir görev olduğunu hissediyorsunuz. Evrenin bütünlük, birlik ilkesini fark edebilmek güven ve akışa uymada kolaylık sağlıyor.

“Bir hayatın başka hayatlar üzerindeki etkisinin dışında çok fazla anlamı olmadığını öğrenmek “sanki en büyük bilgelik olup çıkıyor. Evrenin etki tepki prensibinin ispatları sizin mucizelerinizi yaratıyor.

Ufak bir mola ve küçük grupların kendi aralarındaki sohbetinden sonra ikinci bölüme geçtik.

Bu ve bundan sonraki bölümlerde seminerimiz karşılıklı konuşmalar şeklinde geçecek ne dersiniz?

Evet, kabul edildi. Böylesi çok daha güzel hiçbir şeyin tek taraflısı hoş değilken konuşmaların tek taraflısı nasıl güzel olabilir

ki, her şey paylaşıldıkça güzel, fikirler, duygular.

Katılımcılardan biri; konuşmak için söz istedi.

(İlhan bey) - Biz burada sevgi, kendinin en iyisi olmak, emek v.b. konulardan bahsediyoruz ama dünyadaki kötülükleri ve sorunları yok etmek bu şekilde mümkün mü?

(Ben) - Mucize mühendisliği zinciri kurarak, zinciri büyüterek ancak etkili olabiliriz. Her şey içerden dışarıya daha etkilidir. Neye odaklanırsanız o büyür ve etkili olur. Siz kendinizin en iyi olma yolculuğunda iken, keyifli iken kopyalanırsınız.

İnsanlar kopyalanmaya değer bir şeyler gördükleri zaman kopyalama yapacaktır. Siz mutlu ve keyifli iseniz önce sizin neden bu kadar kendinizle barışık ve mutlu olduğunuzu dahi öğrenmek isteyeceklerdir.

Bir hikaye var, belki bu hikayeyi biliyorsunuzdur, ancak şu anda bu hikayeyi hatırlatmak yada bilmeyenlere de yeri gelmiş iken anlatmak isterim.

Westminster manastırının bodrumunda bir Anglikon piskoposunun mezar üzerinde şöyle yazar; “Genç ve hür iken Dünya’yı değiştirmek isterdim. Yaşlanıp akıllanınca, Dünya’yı değiştiremeyeceğimi anladım. Bende düşlerimi kısıtlayıp, memleketimi değiştirmeye karar verdim. Ama o da öyle kolayca değişmeyeceğe benziyordu. İyice yaşlandığımda son bir gayretle ailemi değiştirmeyi denedim. Ama maalesef, bunu da kabul ettiremedim. Ve şimdi, ölüm döşeginde yatarken birden fark ettim ki, önce yalnız kendimi değiştirse idim, onlara örnek olarak ailemi de değiştirebilirdim, belki Dünya’yı bile değiştirebilirdim.”

Bakin biz çok şanslıyız, hepimiz bu gerçeği şimdiden biliyoruz, geç kalmış değiliz.

Kimseyi değiştiremezsiniz, ancak siz farklı davranıp, onların farklı davranmasını sağlayabilirsiniz. Bu son derece etkin ve doğal bir yoldur.

Hemen hemen herkes hikayeyi beğenmiş, anlamlı bulmuştu.

Bir diğer katılımcı söz istiyordu.

- İsmim Erhan, kendi işimi yürütüyorum, şirketimde pek çok iş yapılıyor mobilya, inşaat gibi iki farklı grubun var. İş yerinde çalışanlar yeterince şevkli görmüyorum.

- Sizin işteki heyecanınız nasıl? Yeterince heyecanlı, şevkli misiniz? Şirketiniz için önümüzdeki yıla ait hedefleriniz nedir?

- Piyasalar çok değişken, ön görüde bulunmaktan kaçınıyorum.

- Biliyorsunuz, siz çalışanlar için lidersiz, onlar sizi takip eder ona göre tavır sergilerler. Çalışanlar belirsizlik rehavetine kapılmış olabilirler mi? Yada değersizlik duygusu yaşıyorlardır, kimbilir.

- Sezgisizliğin ardından "bilemiyorum peki ne yapmalı?" sorusu geldi.

- Düşmeyi düşünürseniz düşersiniz, çıkmayı düşünürseniz çıkarsınız. Her şey mümkün!!

Öyle ise çok güzel büyük bir resim çizin, bu resme önce siz inanın, siz inanıp onlara anlattıktan sonra onlar da inanacaklardır. Her ne için karar verdi iseniz, inancınız ve kararlılığınız büyük olsun!. Her biri hedefe giden yolda gerekli sorumluluğu üstlenecektir.

Her biri için takdir edebileceğiniz bir şeyler bulun, takdiri arttırmak için daha çok çaba göstereceklerdir. Değerli işler, kendilerini değerli hisseden kimselerden elde edilebilir.

"HAYAT AYNA GİBİDİR, SİZ GÜLERSENİZ O DA SİZE GÜLER."

Yine çok inandığım bir sözde şöyle;

Tembel insan yoktur. Sadece kendisine ilham kaynağı oluşturacak kadar güçlü ve önemli bir amacı / hedefi olmayan insan vardır.

Robbins

Biliyor musunuz ben yurt dışı ortaklı bir grup şirketinde çalışıyorum. Benim şirketimin yöneticileri ve çalışanları Almanya ya da İtalya'da kilerle mukayese edildiğinde en az onlar (belki de daha fazla) kadar çalışkan ve yetenekli.

Yurt dışındaki bir çok Türk'ün başarısını duyuyor ve gurur duyuyoruz. Yeni aldığımız bir habere göre, bir Türk Tasarım Mühendisi olan Serdar Anılır "Uzay Asansörü" projesi ile NASA'ya kabul edilmiştir. Bu kapsamda, SİSCA adlı araştırma ekibinin liderliğine kadar yükselmiş ve halen Japonya'nın Nasa'sı olarak bilinen JAXA 'da araştırmalarını sürdürmek-tedir. Anılır, İstanbul'da yapılacak olan 2005 Asansör fuarının önemli konuklarından olup, "Uzay Asansörü -ATA" projesi konulu sunum yapacak.

Salondaki hemen herkes bu başarıyı ilk kez duyuyordu, mutluluk ve gurur uyandıran böyle bir haberi, bunca katılımcı ile paylaşmak çok keyifli idi doğrusu.

"EĞER HEPİMİZ, YAPABİLECEĞİMİZ HER ŞEYİ YAPSAYDIK, ŞAŞKINLIKTAN KENDİ AKLİMİZİ BAŞIMIZDAN ALIRDIK." THOMAS A. EDISON

Hepimizin birden bire yeni bir molaya ihtiyacı oldu. Güzel müziğimiz devreye girmişti bile.

Ara verdiğimiz anlarda yanıma bir hanım yaklaştı. Size bir şey sormak istiyorum.

(Ben) - Tabii, sizi dinliyorum.

- Biliyormusunuz ben hayır demek de çok zorlanıyorum.

(Ben) - Hiçbir şeye mi "Hayır" diyemiyorsunuz?

- Hemen hemen hiçbir şeye.

- Eminim ki, "Peki, olur" diyemeyeceğiniz bir şeyler vardır.

Biraz düşündükten sonra,

- "Tabi birkaç şey olabilir, çok kişisel olan." dedi.

- Hemen asla "evet" diyemeyeceğiniz o şey ne ise onu düşünün (olabildiğince canlı bir şekilde) ve "hayır" demek istediğiniz her ne ise onu o asla evet olamayacak şeyin bulunduğu çerçeveye

oturtun, sonra da “HAYIR!” deyin gitsin. Kesinlikle, tarafımdan denenmiş etkili bir yoldur, tavsiye ederim.

Denenmiş ve etkili olması onu çok mutlu etmişti. Gayet mutlu bir şekilde teşekkür etti ve uzaklaştı.

Seminer benim belirlediğim sınırları aşıp, başka kıyılarda da dolaşmıştı, yörünge negatif limanlardan pozitif limanlara doğru olunca kapsam genişletmenin hiçbir sakıncası yoktu.

Oradaki herkesin en büyük ortak özelliği “HAYATA DAİR GÜZEL ŞEYLER DUYMAYA, HİSSETMEYE OLAN TUTKULARI İDİ.”

İçimizdeki çocuğun sesine kulak veriyor, hayal gücümüzün sınırlarını zorlayıp zihnimizle oyun bile oynuyorduk.

Kendi içimizde oyun oynadığımızı itiraf ederken arkalardan birisi elini kaldırdı söz istedi.

- Sakın yaşamın kendisi de bir oyun olmasın?

- “Nasıl yani? “dedim.

- Şartlanmalar, kurallar belirlenen oyunun kuralları olmasın.

- Neden olmasın , aslında hayatın kendisinde oyun olduğunu pek çok kez düşünülmekte. Bazı kimseler hemen hemen hep aynı rolü üstlenirler, bazıları da bir ömre pek çok hayat sığdırmak ister, kişiliğine uygun rol modellerin takipçisi olur.

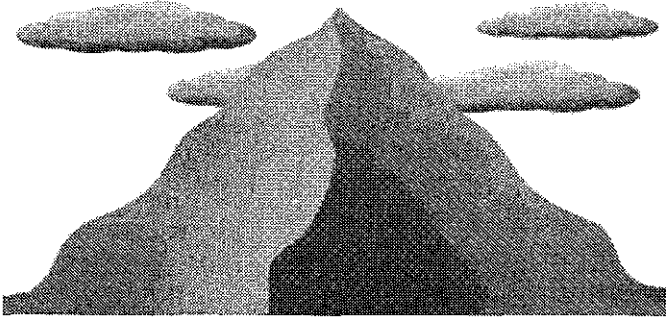
- Hayat bir oyun ama her oyun gibi onun da kuralları var. Bu kuralların en mucizevi olanı evrensel kurallar. Bu kuralları uyguladığınızda asla kaybetmiyor, bir bütünlük ve emin olma duygusu taşıyorsunuz.

Bitirmekte zorlandığımız bir seminerin daha sonuna gelmiştik. İşte bana en az yirmi gün sürecek bir mutluluk duygusu bahşedilmişti. Karşımda, mutlu, gözleri ışıltılı yaklaşık 100 kişi

duruyordu, aslında bilinen şeyleri hatırlatmıştım, birlikte güzel şeyleri paylaşıyorduk.

Seminer sonunda organizasyonu destekleyen arkadaşlarımda en az benim kadar mutlu idi.

İşte bir “MUCİZE” bazen bir seminere katılarak, bazen bir seminer düzenleyerek, yada hiçbir neden yok iken sebepsiz mutluluğu hissetmeyi başarak MUCİZE MÜHENDİSİ olabilirsiniz.

SEZGİ

Sezmek, belki de görmek ve bilmektir. Bazen çok fazla konuşmadan da pek çok şeyi anlamak mümkün.

Yaşamsal dönüm noktalarına hazırlanmak, yenilenmek için sezgiyi olumlu yönde değerlendirmek, gelişime bir kapı açacaktır.

Mucize mühendislerinin gelecekle ilgili sezgileri çok güçlüdür. Geleceği görebilmekte bu günü anlamaktan geçer, bu günü ortamdaki enerjiyi anlamak algılamak bir süre doğum sancılarına neden olabilir.

Sezgileri ortaya çıkaranın, düşüncenin enerji gücü olduğu kanısındayım. Bazı kimselerle pek fazla konuşmadan da anlaştığınızı hissedersiniz bazıları ile ise bağ kurmak dahi istemezsiniz.

Bununla ilgili, kendimce deneyler yaptım sonuç inanılmaz idi, tavsiye ederim denemeye değer.

Bazen olayı abartıp, telepati dahi kurmayı başarabilirsiniz. Aklınızda geçirirsiniz ve her ne ise o şey olurur. Sürekli iyi şeyler düşünün kendinizle ve dostlarınızla ilgili, sizi üzenlerle ilgili ise hiçbir şey düşünmeyin! Zihin enerjinizi onlar için harcarsanız şu yada bu şekilde kendi enerjinizden çaldırılmış olursunuz ve sihir bozulur.

Sezgi ve düşünce gücünüzü güzel kararlar için kullanın, kararlar geleceğinizi yönlendirmektedir. İç sese kulak vermek, asla dışarıda bulamayacağımız kaynağa ulaşmamızı sağlar.

Benim sezgilerim seminer sonrası, katılımcılarla bağ kurmam gerektiğini söylüyordu, böylece yarım kalan görüşmeler devam

edecekti. Gerçek fayda ve ileri ki günlerde yapılabilecekler böylece saptanmış olacaktı.

Seminerin ve yarattığı sinerjinin devamlılığı için bir şekilde bağ kurmada süreklilik yaratmalıydık.

Bir web sitesi kırmaya karar vermiştim.

Sitemin adı www.mucizemuhendisi.com olacak idi.

Bu site vasıtası ile elektronik ortamda EVRENDE BÜTÜNLÜĞÜ yaşayacaktık.

EVRENDE BÜTÜNLÜK

Gerçekte, ne belli bir durumda ısrar etmeyi sürdürmek için, ne de mükemmel olmak için yaratıldık. Sürekli değişen dünya ile uyum içinde yaşamak durumundayız.

Denge, uyum güven ve huzur getirir. Evren bir çok kimsenin benzettiği gibi okyanus bizler de okyanustaki su damlaları gibiyiz.

Bazen yalnızlık yaşadığınız dönemlerde, bir de bakarsınız ki siz yaşama ve evrene olan sorumluluğunuzu iyi niyetli çaba ile sürdürür iken, evrenle bütünleşip vermişsiniz. Hatta en verimli zamanınızı yaşıyorsunuz.

Hiç siz hüznü, yarı boynu bükük dolaşırken, ilk kez karşılaştığınız birileri birlikte olduğunuz süre zarfında melek misali sizi eğlendirmek için çaba sarf etti mi? Yine, yaşam coşku eğriniz dibine vurmuş iken, birileri arayıp geçmişteki herhangi bir yardımınızdan dolayı size tekrar teşekkür edip, yeni bir yardım talebinde bulundu mu?

Benim çok olmuştur halen de olmakta, tüm bu ilişkiler bir anda evrenle ne kadar bütün olduğumuzu öğretti.

HARİKA İNSANLAR

Tüm başarılı insanlara, başarılarının sırrını sorduğunuzda” çok insan tanımak” derler.

Başarısını, enerjisini takdir ettiğim bir müşteriye “Sizin enerjinizi, çalışmalarınızı çok takdir ediyorum. Bu enerjiyi nereden buluyorsunuz “demiştim. Aldığım cevap “Etrafımdakilerden!” oldu, çok kısa ama anlamlı bir yanıtı.

Bunun için güvenlik bölgenizden, kutudan çıkmak gerekiyor. Beklentisiz bağlar kurarak, her yeni kimsede benliğinizin farklı bir yönünü fark edersiniz. Belki bu bir şans ağı olacaktır.

Hayatı anlamak, kendiniz de belki de yeni bir değer fark etmek için.

Teknoloji ne kadar gelişirse gelişsin; yüz yüze görüşme ve karşılıklı enerji alışverişinin yerini hiçbir şey tutmayacaktır.

Canınız sıkıldığı zaman, kendinizi şımartıp olabildiğince iyi bir görüntü elde ettikten sonra dışarıya çıkın. Niyet, güzellikleri görmek olsun!

Ayaküstü yaptığınız görüşmeler, konuşmalar zihninizin farklı şeyler düşünmesini sağlayacaktır.

Benim ilk durağım genellikle “Işık Dükkan” olur. Buraya farklı duygularla girip, farklı duygularla çıkmak kesinlikle mümkün...

İkinci durak, kitap ve müzik evi, üçüncü durak kuaförüm. Bir de bakarsınız, birbirine ihtiyacı olan aynı dili konuşan üç kişi bir araya gelivermiş! Yine bilirsiniz ki, bu karşılaşmaların armağanı zihninizde oluşturduğu sorular - cevaplarla sizde yarattığı değişim (siz çok farkında olmasanız da), bu değişim bu gün yada yarın farklı bir adım atmanızı sağlayacaktır.

Evrenin bütünlük ilkesi içinde kişiler birbirleri ile ilgili görevlerini icra edip, bitirmişlerdir. Belki bazıları ile yaşam yolculuğunda daha fazla teşviki mesaide buluşacaksınız, kim bilir.

Yaşam rotamı yörlüme oturtmak için sık sık yazarım, yazarken yörlüme netleştirdiğimi düşünürüm, öyle de olur.

Düşüncenin gücü kendini gösterir!

ARASIRA SIKILMAK GÜZELDİR

Bir gün sıkıldım, meditasyon kursuna gittim, Oya Özdil ile tanıştım. Ardından Oya hanım'ın çevresinden harika insanlarla tanıştım. Ve sonra "Sevgiden hizmet köprüsüne," için davet aldım tabii memnuniyetle kabul ettim.

Bir çok kereler, kitaplar en iyi dostum oldu. Çok açık yürekli-lik canımı yaktı, dinleyici ve gözlemci oldum.

Bir gün "Kişisel Gelişim Dergisi" aldım. Dergiyi okurken "işte benim gibi düşünenler ne güzel" dedim. Öyle mutlu olmuştum ki. Derginin editörü Adem bey ile de tanışmayı başardım.

İşimle ilgili olarak, yaptığımdan daha fazla bir potansiyele sahip olduğumu düşünüyordum, bu potansiyelimi kullanabilmem için daima beni arayıp buluyorlardı...

Sıkıntı halleri çok fazla gelip gittiğinde yada bir dönem sizin yakanızı bırakmadığında yeni bir şeyler denedikçe, iyi ki bunları yaşamışım bile diyebilirsiniz.

Çok sıkıldığım bir gün bir dilek tutmuştum "Mucize Mühendisi olmak istiyorum" diye.

Nasıl olacaktım? Tabii ki, benim için çok zor olan şeyleri başkaları ve kendim için kolaylaştırmayı başararak. Bu dileğimi duyan birisi beni aradığında telefonumu açar açmaz

- Mucize Mühendisi, demişti

- Evet, benim. (Derken, sanki karşılıklı olarak gerçekleşecek bir kehanet de bulunuyorduk)

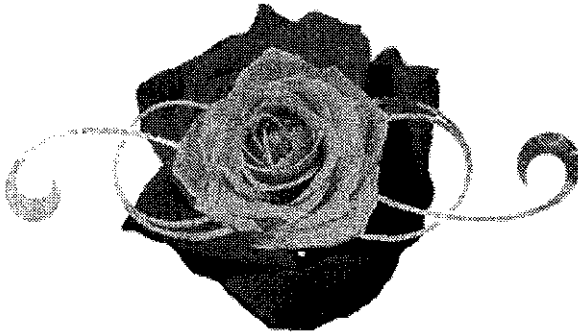
Bu esnada aklımdan düşünceler hızla gelip geçiyordu, nasıl olunurdu ki? Hemen ardından cevap geliyordu. "Başkalarının

hedeflerine ulaşmalarında yardımcı olarak, kendilerini iyi hissetmelerini sağlayarak bir çeşit hayat antrenörlüğü yaparak.” bu düş gerçekleşebilecekti.

Önce kendi küçük mucizelerim adım adım oluyordu. Sonra yakın çevrem daha sonra da seminer katılımcılarım, danışanlarım. Danışanlarım bana güveniyordu çünkü onlar benim zorlukları yaşamış ve atlatmış olduğumu bizzat uygulamacı olduğumu biliyorlardı.

Bazen her şeyin olması gerektiği gibi olduğuna ikna ederek, bazen yapabilirsin neden olmasın diyerek ama en çok doğruyu kendilerinin bulması konusunda onları yüreklendirerek onlara yardımcı oluyordum.

Biliyor musunuz, ben tüm bunları yaşamadan önce son derece saf bir şekilde dilemişim...

BİR HAFTA SONU YÜRÜYÜŞÜ

Sevgi ile yaptığımız bir yürüyüş esnasında yine derin konulardan bahsediyorduk.

Birden bire sıkıldığımı fark etmiştim, ruh yine değişim yolculuğunu yaşıyordu, istekler dilekler de değişip duruyordu.

Daha önce evet yada hayır ile cevap vermekte olduğum şeylere “bilinmez, kim bilir” demeye başlamıştım. Bilinmez kim bilir diye bilmek akışa uymayı kabullenmenin bir ifade şekli idi.

(Ben) - Biliyor musun Bay Rich sanki buralarda garip bir şekilde yakınlarda imiş gibi geliyor.

(Sevgi) - Seminer sonrası görüştünüz mü?

(Ben) - Hayır ama, bir ara telefon etmişti.

Yaklaşık 3-5 dakika sonra Sevgi’de bir hayret nidası

(Sevgi) - Aaa! Bak. Bay Rich karşıdan geliyor.

(Ben) - Evet, Nasıl da bildim gördün mü. Yalnız, şimdi lütfen yönümüzü değiştirelim ve hiç görmeyelim.

(Sevgi) - Neden ki?

(Ben) - Kim bilir belki yanındaki sevgilisi falandır, şimdi sohbeti bölmeyelim. Kadın kimdirler, nedirler diye çocuğu sorulara boğar.

(Sevgi) - Peki, çocuk da 40 yaşında, neyse öyle diyorsan öyle olsun. Karşıya geçelim.

Bu bay Rich ile ilişkinizi de çözemedim gitti. Birbirinizi çok iyi anlıyorsunuz, karşılaştığınızı hissediyorsunuz ama bırak çocuk sevgilisi ile rahat kalsın o nesi oluyor!

- O şöyle bir şey oluyor. Bir dakika biraz düşüneyim. Ha, evet şimdi Bay Rich gerçekten özel biri ama ikimizde birbirimize çok benziyoruz, bu yüzden de birbirimizi çok iyi anlıyoruz. Bizim güzel olan dostluğumuz saf gönül bağımız bu sevgili olmaktan daha güzel; dostluk baki, bozulmaz yüreği öyle güzel ki, sevgili olmak onu bir gün kaybetme riskini göze almaktır. Bay Rich hep hayatımda olsun istiyorum ama şu anki konumunda.

- Peki o böyle bir talepte bulunursa?

- Bulunmaz, çünkü o da böyle düşünüyor ve beni çok iyi anlıyor.

Neyse, konumuzu değiştirmiştik ama bu karşılaşma öncesi hissetme ikimizi de etkilemişti.

Ertesi gün sabah, telefonum çaldı.

(Bay Rich) - Alo, Merhaba ne haber?

(Ben) - İyiyim sen ne yapıyorsun?

(Bay Rich) - Dün sen ne yaptın öyle, baktın, gördün arkana dönüp yürüdün.

(Ben) - Aman ne bileyim içimden öyle yapmak geldi, yanındaki sevgilin mi, dostun mu tanımıyoruz. Şimdi, hiç görmemiş olalım daha iyi dedik.

(Bay Rich) - Sen var ya, gerçekten çok ilginç bir kadınsın.

(Ben) - Bn kötü bir şey mi?

(Bay Rich) - Hayır değil de, ne yapacağını kestirmek pek mümkün olmuyor.

(Ben) - Boşver dert etme, bilemezsin. Çünkü her zaman bende önceden bilemiyorum.

(Bay Rich) - O da güzel.

(Ben) - Hayatımızın büyük bir kısmı (iş saatlerimizde) yaptıklarımızın, bir yada birkaç adım sonrasını nasıl etkileyeceğini hesaplayarak, düşünerek hareket ederek geçiyor. Bırak geri kalan kısımlarda aklımıza estiği gibi davranalım.

(Bay Rich) - Peki öyle olsun.

SAĞDUYUMLA SOHBET

Kafam karışık, sığınağı ziyaret etmeli. Sağ duyum bulunduğu ortamdaki dekor yine değişik.

Çalışma odasında, harika bir müzik dinliyor bir taraftan da ilginç bir şekilde üç kitap birden okuyor. Sanırım biri mistik, biri felsefi diğeri çözemedim, kapaktan falan bir şey anlamıyorsunuz.

(Sağ duyuy) - Bana benzeyen çok fazla insan tanıdın galiba...

(Ben) - Bu bir sitem mi, yoksa masumca bir sorumu?

(Sağ duyuy) - Sitem değil, neler yapıyorsun merak ediyorum.

(Ben) - Ben senin hep sağ omzumda beni izlediğini sanıyordum.

(Sağ duyuy) - İzliyorum da tam olarak ne yaptığını çözemedim. Bir ara ek iş diye tutturdun, hangi saatlerde nasıl yapacağını merak etmeme rağmen haydi bari dene dedim.

Senin işin zaten öyle çok hafif bir iş değil ki, bir de Don kişot misali, şirketteki pek çok kimsenin farkında dahi olmadığı müşteri memnuniyeti adına mühendislik çalışmaları yapmaya çalışıyorsun. Eve dönüşte, senden ilgi alaka bekleyen bir kızın var.

(Ben) - Haklısın ancak bir türlü kafamdaki o soru silinmiyordu.

DAHA NE YAPABİLİRİM? Sanki seminerlerle bu cevabı yakalayabildim. Her kurduğum ilişkide farklı bir beni yakaladım. Her ortamın bize yapıştırdığı etiket farklı olabiliyor.

Organizasyon kurma işinde, her yer Pazar herkes müşteri anlayışını bir türlü içime sindiremedim yada yapmam gereken daha başka şeyler vardı. Belki de daha başka bir zaman da olabilirdi kim bilir?

Para konusundaki tutumum, çok sevip kendi efsanemi yaratacağım işimi yapmaya yada işime farklı bir boyut katıp mucizeler yaratmak zorunluluğumu hissettirdi.

Paranın ne kadar önemli olduğunu anlamak, inanılmaz bir şaşkınlık yaratmıştı, parayı sevebilmek için “Para Sevgidir” adlı kitabı dahi alıp okudum, ancak onun önemliliği ancak kızımın ihtiyaçlarını ve geleceğini düşündükçe bilinçaltım tarafından nihayet onaylanıyordu. Ve tabii, kızımla benim özgürlüğüm söz konusu olduğu durumda, çok çok önemli olabiliyordu.

(Sağduyum) - Neyse, rota belirlenmiş güzel; öncelik sırası da belli. İş çok önemli maksimum performansı içinde sağlamaya bak. Seminerler, yazmak v.s senin için zaten bir çeşit hobi olmuş. “Sevgiden hizmet köprüsüne” çalışmalarınız da var, harika tebrikler...

(Ben) - İş yalnızca önemli değil, kutsal. Akıl, beden, ruh olarak artık nihayet uygun adım marş durumundayız.

(Sağduyu) - Farkında mısın, düşüncelerin bu noktaya gelene kadar ne kadar çok şeyden etkilendin (yeni oluşumlar için yeni ortamlar, insanlar, yeni bakışlar gerekiyor tüm bunlar bir süreç.) Neyse sevgi ve ışıkla kal ben hep yanındayım...

BEDEN DİLİ, GİZLİ İTİRAFLAR

Şu beden dili ne muhteşem şey, söylenmeyen şeyleri de anlayabiliyorsunuz. Hoş çok fazla anlamak her zaman da iyi olmuyor ama...

Her türlü ilişkide beden diliniz sizi ele verir. Bazı kimselerle konuşmadığınız halde anlaşılamayacağınızı, yada aynı modda olduğunuzu veya o kimselerin neleri yapıp, neleri yapamayacağını tahmin edebilirsiniz.

İş görüşmelerinde de bu çok faydalı bir algılama, kavrama yoludur.

Bu konudaki satışla ilgili ilk önemli tecrübem şöyle olmuştu. İyi bilinen bir firmadan ayrılmış bir eleman yeni işini kurmuş kartını bastırmış geldi. Ayrıldığı firma onun için önemli bir referans idi. Yaklaşık bir-iki saat kadar konuştuk.

Görüşmemizin ardından müdürüm “sizce bu firma ne yapacak, başarılı olabilir mi?” dedi.

Benim cevabım ise “taşeron olabilir ancak” olmuştu. Uzunca bir süre bu şahıs firmasından haber alamadık, ancak bir süre sonra bu bey bir başka müşterimizin taşeronu olarak karşımıza çıktı! Bu ve bunun gibi o kadar çok şey yaşadım ki, yapabileceğim satışları kiminle ne şekilde çalışabileceğimizi çok iyi görebiliyordum.

Yalnızca bakmayıp, görebildiğiniz de tahminleriniz sezgileriniz çok isabetli olabiliyor.

Erzurumlu İbrahim Hakkı maiyetiyle birlikte bir yolculuğa çıkar. Yıllar süren çalışmalarını kaleme almış ve feraset ilmi ile

ilgili yaptığı uzun araştırmalar onu bu konuda uzmanlaştırmıştır. Derken bir hanın önünde dururlar. Hanın sahibi onun atının dizginlerini tutar. Uzun ısrarlar sonucu, gelenleri misafir olmaya ikna eder.

Misafirler odalarına geçerler ve büyük bir ihtimamla ağırlanmaya başlarlar. Orada kaldıkları birkaç gün, han sahibinin çok büyük ikramlarıyla karşılaşılır. Ancak bir sorun vardır. İbrahim Hakkı Hazretleri insan görünüşü, beden dili ve davranış bilimleri konusunda uzmandır ve onun han sahibi ile ilgili teşhisiyle han sahibinin davranışları tezat arz etmektedir. Onun bilgisine göre bu adamın pinti ve cimri bir adam olması gerektir. Günler ikramlarla geçer ve hazret artık ilminden şüphe etmeye başlar.

Hatta Erzurum'a döndüğünde, yazdığı ciltlerce kitabı ve tuttuğu binlerce notu yakmaya bile karar verir. Tam handan ayrılacaklardır ki, hancı uğurlamaya gelir. Yine ilk günkü gibi atın dizginlerine yapışır. "Bu şu kadarlık konaklama ücreti, bu şu kadarlık yeme-içme, bu şu kadarlık hayvanlarınızın bakım ücreti...." diye uzayan bir listeyi okurken yaver çıkışır. "Sen bizi zorla misafir ettin. Hiç misafire hesap çıkarılır mı?" diyecek olur.

İbrahim Hakkı müdahale eder; "Ey kahya!" der. "Kaç altın istiyorsa fazlasını ver. Bizim kitap kurtuldu."

KIZIMLA SOHBET

Kızımın bir toplantı talebi var. Sanırım şu “çok yoğunum” durumunu fazla abarttım.

(Ben) - İdil’cim, toplantı gündemi nedir?

(Kızım) - Nasıl yani?

(Ben) - Gündemsiz toplantı olmaz da, yani konusu, içeriği ne olacak?

(Kızım) - Ben büyüğünce ne olacağım?

(Ben) - Hangi konuda?

1- Büyüğünce ne olsam?

2- Size bir şey olursa tek başıma ne yaparım?

(Ben) - İdil’cim, şimdi geliyorum, üzerimi değiştireyim.

Geldiğimde kızım kadehlere su koymuş masada oturuyordu. Birde toplantı masası için ikimizin önüne isimlerimizin yazdığı etiket yapmış ayaklısından. Artık bu toplantı talebi geri çevrilemezdi, çocuk tüm şartları oluşturmuş.

BÜYÜĞÜNCE NE OLSAM

Gerçekten her neyi istiyorsan onu seç, seçtiğin konuda en iyi ol, fark yarat! Bir kere öyle bir iş seçki, o senin yaşam tarzın olsun.

Kendini ifade edebileceğin, severek çalıştığın bir işin olursa, hayatta mutlu olmak için çok önemli bir nedene sahip olursun. Hayat iniş, çıkışlarla sürer gider, bazı günler tek dayanağın işin olabilir, kimi insanlar için bu hep böyle olmuştur.

Sadece paraya odaklanmak, çoğu kez hayatı güdükleştirir. Tabii paranın ne kadar önemli olduğunu asla unutmamalısın, ama sen onun oyuncakı olma, o senin oyuncakın olsun.

Onu özgürlüğün ve kendine saygın için bir araç olarak gör, zaten biliyorum ki bu söylediklerim senin için hiç zor değil.

Para güçtür, özgür olmak için para kazanabilmen ve yatırımda yapabilmen gerekir. Ancak, daima hak ettiğin şeylerin peşine ol.

Kimseden hak etmediğin parayı kabul etme (tabii aileni kastetmiyorum).

Artık bir genç kız oluyorsun, ilerde bir yetişkin olacaksın hayatında bir sevgili bir eş olacak,

ASLA ve ASLA kimse ile parası için birlikte olma. Daima kendine saygın olsun.

Gönlüne ve sezgilerine güven... Mantiğin evet diyor gibi görünse de, yüreğinin sesine kulak ver, aklın ve yüreğin, sezgilerin hep dengede olsun hepsi aynı şeyi fısıldıyor olsun, seslerde farklılık varsa, karar vermekte acele etme, zamana bırak. Zamanla her şey çözülecektir.

İşinin yanında hobilerin olsun. Kendini ve hayatı çok sev, işini sevgi ile yap, sana yetecek olan gelir arkasından gelecektir... Kendine çok inan, sen kendine inanırsan, başkaları da inanır.

BİR GÜN YALNIZ KALIRSAM

Öyle bir şey olmaz, olmayacak. Sen hayata bir şeyler verebildiğin sürece yani var olduğun müddetçe asla yalnız kalmayacaksın. Sevgi dolu isen, sevme kapasiten yüksek ise istesende yalnız kalamazsın.

Herkes yalnızlık hissedebilir, biz varkende hissedebilirsin, o ruhun farklı algılayışlarından biridir. Sıkıldığında, bir şeyler zor geldiğinde hayatı bir oyun gibi gör. Herşey gelip geçiyor, mevsimler gibi bazan etrafın çok dolu olur, bir süre sen kendin yalnız kalmak isteyebilirsin.

Aslında sen bizim, Dünya 'dan ayrıldığımızda bizi bir daha göremezsen ne yapacağını soruyordun.

Biz hep seni göreceğiz, sen göremesen de. Ama biz seni hep mutlu sağlıklı, üretken çalışkan etrafında dostları, sevdikleri ile görmek isteriz. Merak etme, daha çok karşılaşacağız sana, işimiz çok.

Ooo! Öyle güzel şeyler yaşayacaksın ki, bizi bile bazen, ara sıra hatırlayabileceksin.

HER ŞEY YOLUNDA GİTSE İDİ NE OLURDU?

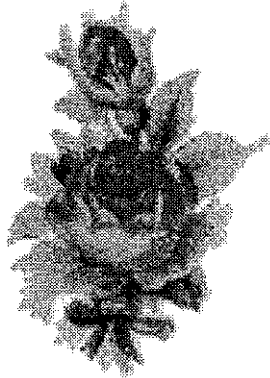
Sanırım, kendinin en iyisi olma yolculuğuna çıkmak değil; evimin dekorasyonu, gardırobumun ve benzer şeylerin nasıl daha güzel olacağının peşinde olacaktım. Aslında bu da kötü bir şey değil (yeni evimin hayallerini yine kuruyorum ancak yalnız onu düşünür durumda değilim), ancak öğrenmem gereken o kadar çok şey varmış ki, bunları yaşamadan bu hayatı tüketmek israf olabilirdi, en azından benim için.

Şu olsa, bu olsa, şunu alsam, bunu alsam düşüncelerimin ardından daima kendi kendime “Eee,

sonra?” demişimdir. Her şey olması gerektiği gibi, yaşanması gerektiği gibi yaşanıyor.

Kim bilir, bundan sonraki sahneler için bu yaşananlar bir ön hazırlık geçmişte olduğu gibi.

Yaşanan bir çok olayın birbirleri ile etkileşimini gördüğünüz zaman “Hiçbir şeyin tesadüf olmadığına inananların takımında” yer alıyorsunuz.

HER ŞEY OLMASI GEREKTİĞİ GİBİ OLUYOR

www.mucizemuhendisi.com siteme hoşgeldiniz!

Bu siteyi hazırlamamın amacı, en büyük dayanağımızın işimiz olduğu şu dönemlerde, iş yerlerimizdeki sinerji kalitesini kişisel gelişim sayesinde arttırabilmek yada bir başlangıç olarak sağlayabilmektir.

İnsan hayatında yaşanan her gün, her saat çok değerli. İşte geçen saatlerimizi de sağlıklı ve güzel kılabilmenin bir çok yolu vardır.

Her iş yerinin, profiline göre pek çok öneride bulunulabilir. Bazı firmaların çalışanlarına

anketler düzenliyoruz. Bu anket sonuçlarına ve tarafların beklentilerine göre öneriler sunuyoruz.

Yapılan değerlendirmeler, sonuçların harika olduğunu gösteriyor.

Sitemin ilk ziyaretçileri seminerime katılanlardandı. Pek çok soru ve seminerle ilgili güzel yorumlar vardı.

Değerlendirmeye tabii tuttuğum ilk şirket, önerilerimi titizlikle uygulanmış harika sonuç almıştı. Diğerleri, daha çok kişiseldi bunlarda da hatırı sayılar sonuçlar elde etmiştik.

Sorunların çoğu tavır ve şartlanmalarla ilgili idi.

İlk başarı örneğimiz olan şirkette, yarattığımız sinerji ve coşku inanılmazdı. Tabii başvurunun direkt olarak firma sahibi ve

genel müdür tarafından yapılmış olması benim için % 50 başarının garantisi idi.

Her şeyde olduğu gibi, yardım istenilmeden, üst yönetim talep etmeden durum ne kadar dramatik olursa olsun hiçbir şey yapılamaz.

Siteme başvurulduğunda sorun şu idi: "Sanki personel uyur gezer gibi, çalışıyor. Bir taraftan, herkes birbirini şikayet ediyor? Bense her şeye olan güvenimi yitirdim sanki, en güvendiğim elemanlardan dahi şüphe eder oldum. Artık, kimseyi yönlendirmek dahi istemiyorum, sıkıldım. Her şey çok dağınık görünüyor, bense ne yapacağımı bilemiyorum." Rumuz: Poll

Mucize Mühendisi: Öncelikle, elemanların şu anki rehabeti unutup; siz her gün nasıl bir yerde 8-10 saatinizi geçirmek istediniz? Şirketiniz için çizdiğiniz büyük resim nedir, onu netleştiririm. Bana onu samimiyetle yazar mısınız?

Bay Poll: Hedefim ciroasal olarak belli ama bunu sağlamak için ne yapmalı çok da netleştirmiş değilim. Bakıcağız...

Mucize Mühendisi: Sizdeki belirsizlik onlarda rehabet ve güvensizlik yaratır. Siz sadece bir yönetici değil aynı zamanda da bir lidersiniz. Sizin bakıcağız diye düşünmeniz bir şekilde onlar tarafından hissediliyor. Önce şirketiniz için bir Swot analizi yapın, bu analiz ile şirketinizin güçlü yönleri ve bunların sağlayacağı fırsatlar, zayıf yönlerini bunların oluşturacağı riskleri belirleyin burada her bölüm için liste uzun olsun. Şirketinizin zayıf yönlerini sadık müşterilerinizden, fazla açık sözlü dürüstlüğüne güvendiğiniz (size aman efendim - canım efendim demeyi beceremeyenlerden) çalışanlarınızın görüşlerini de alarak değerlendirin.

Sonra güçlü yönler kullanılarak fırsatlar nasıl değerlendirilir, zayıflıklar iyileştirilerek riskler nasıl önlenir onlara bakacağız. En kısa zamanda görüşmek dileği ile. Her şey güzel olacak.

Bay Poll: Yaptığım analiz sonucu, müşteri hizmetlerine çok fazla önem vermediğimizi fark ettim. Daha çok hizmet, daha çok yenilik yapmak lazım.

Mucize Mühendisi: Evet, artık rekabet çok fazla, fark yaratmak, iyi hizmet kaçınılmaz. Müşterimiz'den Müşterimiz'e (*Müşterimiz - Sn. Münir Arıkan'a özgü bir ifadedir.*) Geçmek gerekiyor. Müşterimiz bir süre sonra nasıl olsa bizdedir olmuştur. Bu düşünce firmaları istenmeyen sona götürebilir. O yüzden müşterimiz dersek belki empati ile biz olsak nasıl tavır görmek isterdik zihninizde beliriverir.

Kendimize daha bir çekidüzen veririz. Ancak iyi hizmet; canlılık ve enerji var ise yapılabilir.

Neyse siz ne yapmanız konusunda artık kararlısınız. Tutumunuzu belirlediniz. Bir toplantı düzenleyin ve içinizden geldiği gibi konuşun. Tutum seçme, inanç konusunda konuşun motivasyon sağlayın!

(Bay Poll) - Siz olsanız nasıl bir konuşma yapardınız?

(Mucize Mühendisi) - Haydi, Balık! felsefesini organizasyonunuzda uygulayalım.

Önce etkili ve kararlı konuşmanızı gerekecek: Ben olsam sanırım şunları söyledim.

"Ben çalışanlarımın canlı, enerjik ve mutlu olmasını istiyorum. Bundan sonra ne kadar mesai ye kaldığınız ve bilginizin yanında tutumunuz çok önemli!

Hayat öylesine yaşanmayacak, uyanık geçirdiğimiz saatlerin yarısını öylesine geçirmeyecek kadar değerli. Ve buradaki hiç kimsenin her ne sebeple olursa olsun, kimseyi üzme demotive etmeye hakkı yok. Buraya gelirken, lütfen gününüzü harika kılmaya kararlı olun.

İşi ciddiye almak demek, çok ciddi olmak anlamına gelmiyor. İşe oyun katmak serbest.

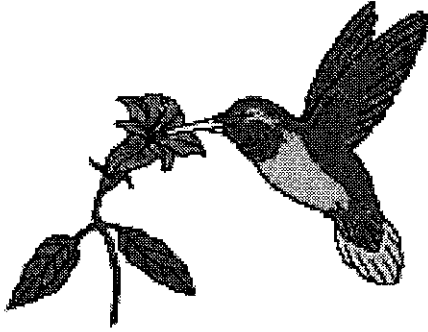
Enerjiniz azaldığında; yardım edecek birini bulun ona destekleyici sözler söyleyin, onu can kulağı ile dinleyin ve onun gününü gün edin."

İşte oyun, kaytarmaya neden olmaz, merak etmeyin! Oyun

yoksa bilin ki, mobing (cadı kazanı oyunu) vardır. Bu esnada elinizdeki entelektüel sermayeyi yeterince kullanamazsınız, mobing senaristleri enerji emicileri olarak görünmeyen verim kaybına neden olurlar.

“Etrafınızda nasıl insanlar görmek istiyorsanız öyle davranın!”

Yapılacakları madde madde sıralayabiliriz. Belki, ofisteki belli yerlere uygun posterler konulabilir.

TUTUM SEÇMEK - Günün mönüsü

:) Gülümseyerek çalışmak...

:(Yada bu ifade ile.

“Ben birincisini seçiyorum, sizlere de bunu tavsiye ediyorum”

OYUN : Eğlendirir, enerji ve yaratıcılık kazandırır. Bu bir yeni fikirler üretme oyunu olabilir.

Ayın en güzel fikrine ufak bir ödül alınabilir (kitap, CD gibi). Yılın en iyi katkısına daha değişik bir şeyler düşünülebilir.

GÜNÜ GÜN ETMEK : Müşterilerle bağ kurmak, çalışanların birbirleri ve müşterileri ile bağ kurması. Birbirlerinin gününü gün etmesi.

İLGİLİ VE HAZIR OLMAK : Gündüz düşleri kurmamak, ilgili hazır ve işe odaklı kalmak.

İlk kıvıldanmalardan sonra, elemanlarının takdir edilecek bir şeylerini bulmasını önerdim. Takdirler adil, herkese farklı ama aynı oranlarda yapılmalı idi. Elemanlar takdir edilecek şeyleri çoğaltmaya başlamıştı.

Patron genel müdür, hızla kopyalanmaya başlanmış olup ortamda değişiyordu. Kazan / kazan sistemi de firmada yerleşmeye başlamıştı..

Şirkette yeni bir dünya kurulmuştu. Bay Poll tüm bunları uygulamak için son derece kararlı ve hevesli davrandığı için sonuç harika idi. Uygulamaları esnasında telefon görüşmelerimiz ve benim firma ziyaretlerim de olmuştu. Yaklaşık 3 hafta sonra verim alınmaya başlandı.

Bu arada bir seminer talebinde bulunulmuştu. Firmada yaptığım seminer esnasında, Kazan / kazan sisteminde herkes için her şeyden yeterince mevcut olduğuna değindik.

Sayfamızda; ilham veren sözleri içeren bölümler ve kişisel iç dökme bölümleri de oldukça ilgi çekiyordu.

Sürekli kendini yenileyen, geliştirenler için her an her şey mümkündür, dolayısıyla kimse ile kendilerini mukayese etmeleri gerekmez. Onlar hep kendileri ile yarışırılar. Kendini çok iyi tanımak ve fark yaratan özelliklerini keşfetmek yepyeni kapılar açar!

Hayata hakimiyet, rüzgarın estiği yöne hareket etmemek için kendini tanımak en büyük bilgeliktir.

Neden bazı insanlar tohuma kaçarken bazıları ömürlerinin son gününe kadar vazgeçilmezliklerini korurlar? Bu bir bilmecedir. Tohuma kaçmak, yersiz bir ifade olabilir. Belki de bir çok insan günün birinde öğrenmek den ve gelişmekten vazgeçiyor.

JOHN GARDNER -BALIK

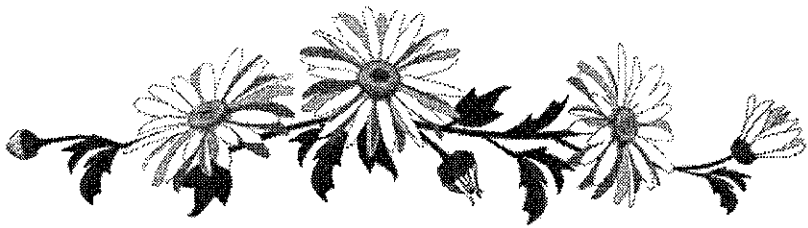
Bu firmaya desteğimiz bir seferle yada birkaç seferle bitmedi. Şirket misyonu olarak pek çok şeyi içselleştirebilmek için, amaca yönelik sürekli eğitime başlandı. Çünkü, eski alışkanlıklara dönmek kolaydı. Her türlü yenilik süreklilik olduğu takdirde ka-

lıcı olacaktı. Bir sürekli gelişim ve iyileştirme programı talebi aldık. Talepler diğer firmalardan da artarak gelmeye başladı.

En büyük mutluluk, kendinin en iyisi olma yolculuğuna çıkmış kimselerin oluşturduğu zinciri genişleterek bir çok hayatta katma eğer yaratmaktı.

Gelen soruları cevaplamaya çalışırken, bir çok denenmiş yaşanmış olayı inceliyor, sebep sonuç ilişkilerinden faydalanarak ve tabii danışanların gerçekten istediklerinin ne olduğunu saptayarak cevap veriyordum.

Aslında en güzeli bazen örnekler vererek, onları karara doğru yönlendirmek, seçimi onlara bırakmaktı.

TUTKUYU KEŞFETMEK

Sevdiklerimize istediğimiz şeyleri verebilmek için, sabah yataktan fırlarcasına kalkmamızı sağlayacak bir sebebimiz olmalı.

Bana göre hayatta en mutlu, en zengin kişiler tutkularını keşfetmiş kimselerdir. İçimizde farkında olmadığımız pek çok yeteneğimiz var. Bazılarımız tutkularını işinin içinde yaşama şansına sahiptir. Yada, işinizi tutkunuzla eşleştirebilirsiniz.

Hiçbir şeyle mutlu olamayacağınızı düşündüğünüz günlerde, mutluluk ve tatmin duygusunu tekrar yaşayabilmek bir mucize oluyor, hatta mucizelerin en büyüğü! Size bu mucizenizi gerçekleştirmeyi yardım edenlerden meşaleyi alıp sizde kutsal saydığınız yolculuğa devam ediyorsunuz.

İnsanların kendilerini iyi hissetmelerini, kendi mucizelerini gerçekleştirmelerini sağlamanın benim için bir tutku olduğunu fark ettim.

Bir kere kendi kendinize “ev aldım, araba aldım, çocuğumu okutuyorum, ya sonra? diye sormaya başlamış, bezginlik hissi yaşıyorsanız mutlaka hayatınızı yenilik getirecek bir keşfe ihtiyacınız vardır. Yapılacak o kadar çok şey var ki. Sizin için en iyiyi yine siz bulabilirsiniz, ancak o kadar kolay olmuyor bir sürü yeni faaliyet denemeniz, yeni insan tanımanız gerekiyor. Sorularınızın cevabını ararken bir düşünce diğerini tetikleyecek, bir sonraki adım sonuca giden bir adımı daha gerçekleştirmenizi sağlayacak.

Bir çok şartlanmalarla bir noktaya gelen insanlar olarak, tutkuyu keşfetmeden önce kendimizi keşfetmemiz gerekiyor.

Herkesin ilacı farklı, kardeşimin çok uzun süre gözünde göremediğim ışığı, sörf yapmaya başladıktan sonra görebildim. Sörf esnasında rüzgarla bütünleşme, çocukluğundaki kayıtsız geçirdiği denizle haşır neşir olma günlerine zihinsel yolculuk ve de kendisi ile aynı zevki paylaşan kimselerle birlikte olma duygusu onu böylesine farklı kılmış olmalı.

Bu günkü durumumuz dün verdiğimiz kararların neticesi. Yarın da aynı şekilde yaşamak istiyorsak devam etmekte bir

sakınca yok. Bu gün verdiğimiz kararlar önümüzdeki yaşantımızı etkileyecek, ne mutlu ki seçme özgürlüğümüz var.

Web-sitemi kurmadan önce, dergideki bir sayfalık yazımın arkasından okurumdan gelen mail beni çok duygulandırmıştı.

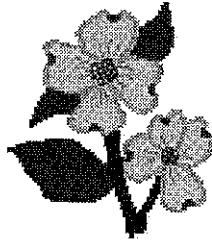
Şöyle diyordun; Bu günlerde her şey ters gidiyor sanki, her yer karanlık gibi. Ancak dergideki yazınızı okuduktan sonra sanki tünelin sonundaki ışığı gördüm.

Işığı görmesine neden olabilmek beni çok mutlu etmişti. Daha çok insan için, daha fazla şeyler yapabilmeyi yüreğimden geçir-dim.

Melekler, gerekli kimselere bu dileğimi fısıldadı, sonra onlar benim bu amaca yönelik girişimlerde bulunabilmem için "HAY-Dİ!" dediler ve insan meleklerim oldular!

Sonra, bizde insan melek olmak için bilinçli olarak rollerimize üstlenmeye hazır olduk.

Tutkuyu yaşamaya başladığınızda, yaşantınızdaki diğer tüm alanlarında sanki yoluna girdiğini fark edeceksiniz. İşte size sihir!

İTALYA'DAN BİR MESLEKTAŞIMIN ÖYKÜSÜ

Bazen bazı kimselerle aynı olmasa da, sanki benzer şeyleri yaşadığınızı düşünürsünüz ve de siz böyle düşünüyorsanız genel olarak bu doğrudur.

Belki bir çok şeyi kendi kararlılık ve emeğinizle, iyi niyetli çaba ile elde etmiş ve de etmektesinizdir, oralardan bir yerlerden tanışıyorsunuzdur kim bilir?!

İtalya'daki grup şirketimizde çalışan, çalışmaları, başarısı ve coşkusu nedeniyle takdir ettiğim genç arkadaşımızdan bana öyküsünü göndermesini rica ettim, memnuniyetle kabul etti. Bu öykü, verilen kararların ne kadar önemli olduğuna ve bir kez karar verildiğinde nelerin yapılabileceğine çok güzel bir örnek teşkil ediyor yada sevginin neler yaptırabileceğine.

Bu yolculuk öyküsünü Resul beyin kaleminden (e-mailinden) anlatmak istiyorum, sanırım böylesi daha güzel olacak.

1972 yılı, Kasım ayında (bir Kadir Gecesi) doğmuşum. İlk ve ortaokul eğitimimi Alibeyköy'de tamamladıktan sonra, tamamen kontrolüm dışında olarak ve sanki bir elin tutup götürmesiyle kendimi ortaokulun son iki yılında hayalini kurduğum Pertevniyal Lisesi'nde buldum.

Okula yazılış hikayemi hiç unutamıyorum! Bir gün bir ortaokul arkadaşımın öğretmen babasının çalıştırmakta olduğu kırtasiyeye gitmiştim. Oğlunun sınıf arkadaşı olduğumu öğrenince, sohbet derinleşmişti. Okul nasıl gidiyor dediğinde, her yıl takdir aldığımı gayet iyi gittiğini söyledim. Pertevniyal Lisesine gitmek istediğimi fakat bunun imkansız olduğunu söyledim.

Yüzünü hala unutamadığım, o kır saçlı güzel yüzlü amca bana demesin mi "sen gerekli evrakları hazırla, bana getir; müdür muavini benim arkadaşım birlikte gider kaydını yaptırırız. Başarılı bir öğrencinin iyi bir şekilde yetişmesine katkımız olursa ne mutlu bize" diyordu. Günlerce inanmadım, sanki bir mucize gerçekleşmişti. Liseden sonra iyi dershanelere gitmeme rağmen, üç

yıl sonra babamın da çok istemiş olduğu Makine Mühendisliği'ni kazanmıştım.

Öğrencilik yıllarımda, 7-8 yaşlarında iken yaz tatillerinde başlayan iş hayatım su satmak, tornacılık, kuyumculuk şeklinde başlayıp üniversite yıllarında televizyon muhabirliği olarak devam etti. 18-19 yaşlarımda, alkol boş gezmeler ve sohbetler geleneksel delikanlılık halleri yaşıyordum. Lise ikinci sınıftan eşimle tanıştığım yıla kadar bu durum devam etti.

1995 yılının bir parti sabahında asla alkol almamaya karar verdim ve bu kararıma da halen uymaktayım. Bu yıl kendime ve derslerime çeki düzen vermeye karar verdiğim yıldır, kararımı da başarı ile uygulamıştım.

1996 yılının 1 Eylül Akşamı, bir arkadaşımın telefon ile konuşurken bir anda tatile gitmeye karar verdik.

Tatil kararını verdiğimizde saat 20,00 suları idi. Bir saat sonra kendimizi Taksim 'den kalkan Kaş - Antalya otobüsünde bulduk. O tatilde eşimle tanıştım, inanılmaz bir şey..

Bir yıl boyunca, eşimle bir haftalık sürelerle İstanbul'da ve İtalya'da görüştük. Son olarak,

1997 yazında 5 haftalık bir yarım Türkiye turundan sonra ciddi olarak ileriye doğru planlar yapıp, hayaller kurmaya başladık.

İşte gerçek hedefler, kararlar bu süreçte başladı. Hedef önce bize yetebilecek uzun vadede ödeyebileceğimiz bir ev satın almak, ardından 1998 yazında benim İtalya'ya gitmem (Tüm vize güçlüklerini aşarak tabii,) ve orada tüm evrakları hazırlayıp evlenmemizle başlıyordu.

3 Ekim 1998 günü, İtalyan dostlarımla katıldığı sıcak bir düğünle evlendik. Benim düğünümde Türkiye'den bir tek ben vardım, kolay olmadı tabii. Evlilik ve gerekli tüm evrakların eşliğinde süresiz oturma izni aldığım ilk günden itibaren iş aramaya başladım.

Buradaki iş bulma kurumları, iki gün içinde iş bulup gerekli görüşmeyi sağlıyor. İlk işim tırlara çamaşır makineleri yüklemektir.

Dil problemim olduğu için, bu tarz bir iş olması çok normaldi. Yılmadım, çalıştım bir gün bile işsiz kalmadım. Bu arada, çalışma iznimin çıkmasına kadar geçen birkaç aylık sürede, eşim işe giderken bende onumla uyanıyor ve sabahın sekizinden, akşamın altısına kadar İtalyan'ca çalışıyordum. İşe çocuk hikayelerinin çevirilerini yapıp, yabancı kelimeleri ezberlemeye çalışmakla, fiil çekimlerini anlamaya çalışmakla başladım. Hepsi hala duruyor, ara sıra açar bakarım ve hala gözlerim dolar.

Evdeki çalışmalarımın ardından, tüm belgelerin eşliğinde devletin verdiği ücretsiz akşam dil kurslarına katıldığımda sadece 3-4 aydır orada olduğuma inanmadılar. Ortalama beş yıldır orada kalan yabancılarla aynı sınıfa yerleştirilmiştim, hatta yedi yıldır orada olan bir genç de aramızda idi.

Bu durum, hedeflere ulaşma yolunda verdiğim çabanın karşılığını almakta olduğumu gösteriyordu. Çok kötü koşullarda sürdürdüğüm işimi ve kursumu hiç aksatmadım. Bu durum altı ay sürdü. Nihayet, Mart 1999'son sınıftan kalan derslerimi vermek için Türkiye'ye döndüm. Sekiz adet zor dersin hepsini birden verdim. 2000 yılına kadar, geçici işler, Türkiye'ye sınavlar ve bitirme tezi için gidip gelmeler ile geçti.

Üniversite diplomamı alıp, İtalyan'ca konuşmaya başlayana kadar, ekmek parası için bir hayli alın teri döktüm...

Diplomamı alıp, konuşmamı geliştirdikçe ciddi bir iş aramaya başladım. Eşimin bir yakını sayesinde Mühendis ve teknisyenlere iş bulan bir kurumla bağlantı kurdum (tanıdık faktörü burada da devreye girdi). Bir çok firma ile görüştüm, bazıları beni beğenmedi, bazılarını ben beğenmedim. Şu an çalışmakta olduğum firmanın müdiresi beni ısrarla görüşmeye çağırıyordu. Israrlar neticesinde 150km uzaktaki Parma'ya gittim.

Hali hazırda 5.yılıma girdiğim gruba aşık olmuştum. İlk görüşmeden itibaren sanki çok uzun yıllar bu şirkette çalışacağımı hissetmiştim.

İş görüşmesinden eve dönerken hiç unutamadığım bir şey oldu. Gökyüzünde muhteşem bir gökkuşağı vardı, bu manzara bana anlatamayacağım bir huzur ve işlerin iyi gideceğine dair

işaret vermişti. 2 Mayıs 2000 tarihinde çalışmaya başladım. Bana dört aylık bir kurs programı hazırlamışlardı. Firmanın üretim bölümünde iki ay, diğer tüm ofislerde birer haftadan olmak üzere toplam dört aylık bir kurs programı hazırlamışlardı. Fabrika müdürünün büyük methi ile kursu tamamladım. Üretim bir ay, ofisler bir ay sürmüştü, çok ciddi destekler ve takdirler aldım.

Çalıştığım firmada çok mutlu idim. Tek problemim, eşimden ayrı kalmaktı. Hafta içi boyunca Parma'da Tardini Stadyumu'na komşu bir evde üniversite öğrencileri ile kalıyordum. Dört kişi idik, herkesin bir odası vardı. Mutfak ve banyo ortak kullanılıyordu.

Akşamları iş dönüşü aile acele soslu bir makarna yapıp yatıyordum. Erken yatmamın sebebi, düşlerimde olsun, İstanbul'dan birileri ile birlikte olmaktı.

Parma İtalya'nın en sisli şehridir. Hayatımda hiç görmediğim yoğunluktaki siste senenin altı ayı 150 km gidiş, 150 km dönüş yolu kat ettim. Unutulmayacak farklı bir tecrübe idi.

Çok defalar uzun ve yalnız yolculuklar esnasında avaz avaz ağladığım olmuştur.

Bir senelik meşakkatli çalışmanın ardından, firmada bulunan bir çok İtalyan mühendis uzun süredir orada çalışıyor olmasına rağmen fabrika müdür yardımcılığına beni getirdiler. O günkü heyecanımı unutamam. Bundan sonra bir yıl daha Parma'da çalıştım.

İnanılmaz diyaloglarım oldu. Fakat işim ne kadar güzel olursa olsun iki yıl eşimden ayrı kalmak hiç kolay değildi. Zaten burada ondan başka kimsem yoktu.

Firmadan ayrılma kararımı söylediğimde "Asla beni bırakmayacaklarını, istersem evime yakın olan grup şirketimizde çalışabileceğimi" söylediler, dünyalar benim oldu.

Eşime bu haberi vermek için telefon ettiğimde önce bir yere oturmasını ve sakin olmasını söyledim ve müjdeyi verdim. Dünyalar bizim olmuştı.

Parma'da son günümde bana sürpriz parti hazırladılar. O gün hayatımın en güzel günlerinden biri olmuştur. Sabah saat 10

suları idi. Çalıştığımız ofiste 20 kişi kadar olmamıza rağmen sürekli ofise birileri geliyor ve bir daha gitmiyordu. Ben bir yandan son gün olduğundan, eşyalarımı topluyor ve yerime gelecek olan arkadaşlara açıklamalarda bulunuyordum. Bir süre sonra ofiste kırk kişi olduk, ciddi bir kalabalık olmuştu, 50 ve sonra 60 kişi olduğun da neler olduğunu anlamış, oldukça heyecanlanmıştım.

Kısa bir süre sonra, ofisin dış kapısı açıldı, iki üç aşçı büyük tepsililerle pizzalar, pastalar ve meyve suları ile içeri girdiler. Şirketteki ofislerde çalışan herkes gelmişti. Çok güzel bir afiş hazırlamışlardı. Ortada benim bir resmim bir tarafta Türk Bayrağı, bir tarafta İtalyan bayrağı etrafında herkesin imzaları ve iyi dilekleri bulunuyordu.

Büyük bir duygu yoğunluğu yaşıyorduk, hediyeler ve kucaklaşmalarla evime yakın grubun diğer şirketine geçmiştim. Bu durumda kişisel tatminin yanında, ülkemi iyi temsil etmenin gururunu yaşamıştım.

Bu şirkete girdiğimde, geçmişte yaşana bir çok zararın tekrar yaşanmamasını ve kara geçilmesini sağladım. Tabii, herkes her şeyi hemen kabul etmiyordu. Sabırla mücadele ettim.

İki yıllık mücadelemın karşılığı; 15 yıl aradan sonra kara geçen bir bütçe, sizin gibi nazik arkadaşlarla nerede ise telepatik olarak birbirimizi anlayabilme olayının gelişmesi, “satış teknik müdür-lüğü” unvanını almam oldu.

Daha anlatılacak, yapılacak çok şey var, şimdilik bu kadar...

“Saygılar “diyerek mektubunu tamamlamış, her zamanki gibi.

- Ne mutlu sana Resul bey, yolun açık olsun! Yaptıklarının hepsi, gücünü sevgiden aldığı için bu kadar anlamlı olsa gerek.

Resul bey ile işimiz gereği telefonla görüşmelerimiz oluyor. Telefondaki içtenlik, işi konusundaki her an ilgili ve hazır oluşu onun anlattıkları konusunda beni şaşırtmadı.

Konuşmalarımız esnasında, ne olursa olsun bir gün memleketine

hizmet vermeyi çok istediğini söylemişti, biliyorum ki o da bir gün gerçekleşecek.

Bu günlerde baba olmaya hazırlanıyor, iyi bir baba olacağına da inanıyorum.

Söylediklerinden çok hoşuma giden hiç unutmadığım bir söz var ki kayda değer.

“Bir Türk olarak buralarda bir hoş seda bırakırsam, ne mutlu bana.”

Ne hoş bir dilek değil mi?

Aslında, birey olarak hepimiz hoş bir seda bırakabilirsek, ne mutlu bize!

İYİMSERLER KULÜBÜ İLE TOPLANTI

Bu gün, yaptığım seminerde bana verdikleri destek için onlara teşekkür etmem gerekiyor.

İlk olarak gelenler Bay Rich ile ben idim.

Benim mucizemi gerçekleştirmeme yardım ederek, başkalarına da yardım edebilmemizi sağladılar.

Web - sitesi üzerindeki çalışmalarım konusunda da yardımcı olmak istediler.

(Bay Rich) - Senin gözündeki ışığı görünce, bende kendi üzerimde çalışıp gerçek arzumu bulmaya karar verdim.

(Ben) - Ne güzel, sevindim. Bazı istekler dönemsel olarak değişebilir, bazıları ise sanki gerçekten yaradılışımızın asıl amacı olan evrensel hizmetleri ortaya çıkaran arzulardır.

Ruhsal tatmini ancak bu yolla sağlayabiliriz. Aslında senin ışığın hep mevcut, belkide zaten amacını yaşıyorsun. Yalnızca farkındalığın hazzına ve kendini dinlenmeye çekmeye ihtiyacın olabilir.

(Bay Rich) - Olabilir.

(Ben) - Benimde bu ara kendimi dinlenmeye çekmem gerekiyor aslında gün içinde belli zamanlarda böyle çekilişleri yaşamak stresi, telaşı engelliyor. Bunu her gün alışkanlık haline getirip yapabilmek oldukça faydalı...

(Bay Rich) - Aslında sana bir doğum günü kutlaması yapmamız gerekiyor.

Yeniden doğmuş gibisin.

(Ben) - Evet, kutlamaya değer sürekli kendimi yenilemem gereken bir çalışmanın içerisindeyim. Yaptığım her şeyin bir amaca yönelik olması isteğim nerede ise bir takıntı halinde. Her şey istediğim gibi geliyor, harika.

Bizimkiler gelmeye başladı.

(Kaan) - Oo. Siz toplantıya başlamışsınız bile.

(Ben) - Evet, ama çok şey kaybetmiş sayılmazsınız. Sevgi'ler de geliyor.

Evet, bir anda sekiz kişi olduk. Herkes kutlama yapma edası ile gelmiş, ne mutlu bize.

Uzun zamandır, nerede ise eğlence amaçlı toplanmıyorduk şimdi tam zamanı zihindeki soruları kesip, izleme - eğlenme vakti.

DÜŞLERİNİZİN PEŞİNDEN GİTMEK DEN ASLA VAZGEÇMEYİN

Bugünün teknoloji harikaları geçmişte hayalleri olan, olumlu düşünen, düşlerinin peşinde koşan kimselerin ürünüdür.

İster bir ev hanımı, ister bir çalışan olun mutlaka bir hayaliniz olsun. Hayalinizi olumlu düşünen sizi güçlendirecek kimselerle paylaşın. Hayal edilen imgelenen, zihinsel olarak kurgulanan her ne ise mutlaka elde etme şansınız olacaktır.

Bir insanın hayal kuramaması umutsuzlukla eşdeğerdir ki, bu da insanın adeta bitkisel hayat yaşamasını neden olur.

Sizi güçsüzleştirecek bir şekilde olumsuz enerji verenlerden uzak durmak daima faydalıdır. Olumsuz düşünen kimseler gerçekçi olduklarını söyleseler de, dünyayı yaşanır kılan, iyimserlerin düşünceleri, sözleri ve de enerjileridir.

Hayaller uğrunda çaba sarf edilebilecek, üzerinde çalışarak elde edilebilecek nitelikte ise gerçekleşme şansıda o kadar yüksektir.

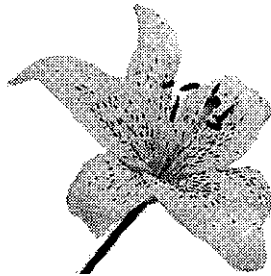
Oturduğumuz sandalye de üretilmeden önce zihinsel olarak tasarlanmış hayal edilmişti.

Hayal kurabilme, tasavvur edebilme kabiliyeti bize verilmiş olan harika bir yaratıcılık yetisidir. Bu yeteneği çok iyi değerlendirmek gerekir.

TUTKULU HAYALLER HEDEFLER HALİNE DÖNÜŞÜR. BAZILARI SADECE BİR DİLEK İLE MELEKLER TARAFINDAN GERÇEKLEŞTİRİLMİYİ BEKLER.

BAZILARI BİRAZ ÇABA, FARKLI BAKIŞ AÇISI İSTER. SİZİ YOLCULUK BOYU GÜÇLENDİRECEK OLANLAR DAHA ÇOK EMEK, İNANÇ VE BELKİ DE SİZE İNANANLARI DA GEREKLİ ŞART KOŞAR.

Çok çok istediğiniz dilediğiniz zaman, gerekli kimselere de ulaşabilirsiniz.

ASLA VAZGEÇMEYİN

SAĞDUYUMLA GÖRÜŞME

(Sağ duyum) - Sevgili mühendisim, dünyanın en iyi satıcılarından olabildin mi?

(Ben) - Hayır, henüz değil. Belki bir gün.

(Sağ duyum) - Neden?

(Ben) - Asıl işim sayesinde, henüz birinci basamağı atlayabildim. İkinci basamakta, birincil görevimde halen yapacaklarım olduğunu düşünüyorum. Bir basamak daha var, üçüncü basamak, o zamanda onu gerçekleştirebilme imkanım olabilecek. Sonra 4,5,6... v.s basamaklar çok, yaşadıkça. Ama o bir sonraki basamakta şimdi değil.

(Sağ Duyum) - Önceliklerini ve yapabileceklerini yalnız sen bilebilirsin.

(Ben) - Evet, bu herkes için geçerli. İstekler değişebiliyor, yıllar önce esnek saatleri olan rahat bir iş düşlerken bu gün çok çalışıp, çok kazanmak öncelikli olabiliyor. Yada, asla dediğin bazı şeyler için olabilir diyebiliyorsun. Hayat işte. Belki de böyle bildiği için sihirli ya.

(Sağ duyu) - Başka neler değişti?

(Ben) - Her şey yada çok şey...

(Sağ duyu) - Değişmeyen hiçbir şey yok mu?

(Ben) - Tabii ki var!

(Sağ duyu) - Nedir?

(Ben) - İçimdeki çocuk kadın! Onun değişmesini hiç istemedim.

(Sağ duyu) - Seni kutluyorum çocuk kadın, iki yıl önce konuşmaya başladığımız pek çok şeyi gerçekleştirdin. Bunu sen de kutlmalısın.

(Ben) - Tabii ki kutlayacağım, bir sonraki adım için güçlenmem gerekiyor. Bir gün, buralardan uçup gidene dek tüm basamaklarda seninle sohbetlerimiz devam edecek.

Sonra, bir hoş seda bırakarak, birlikte uçup gideceğiz.

(Sağduyu) - Daha çok işimiz var, uçmayalım lütfen... Ayaklarımız yere sağlam basıp işlerimizi yapacağız, mutlu edeceğiz, mutlu olacağız, daha zamanımız var.

(Ben) - Tabii canım. Daha yaşanacak ve yaşatacak çok şey var.

(Sağduyu) - Bir sonraki basamakta görüşmek üzere sevgi ile kal.

(Ben) - Sende.

YAPTIĞIMIZ ASLINDA BİR ÇOK KONUDA SEÇİM YAPMAKTI

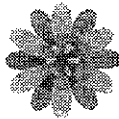
Seçme şansımızı içimizdeki tüm olumlu güçleri harekete geçirmek için kullanabiliriz.

Nasıl dersenez?

Sevmeyi, gülmeyi, yaratmayı, azmi, yüceltmeyi, büyümeyi, yaşamayı, inanmayı seçerek.

Tüm bunlar, paylaşıldıkça bir anlam ifade ettiği ve çoğaldığı için, tek başınıza yapmanız mümkün değil.

BU SEÇİMLERİ PAYLAŞAN - DESTEKLEYEN HERKESE
ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM.

BİTİRİRKEN

Bir gün bana “Hayatta nelerin olsun istersin? “sorusunu sorduklarında, fazla düşünmeden ancak çok yürekten “BİR ÇOCUĞUM, BİR KİTABIM, BİR AĞACIM olsun” demiştim.

Artık bir kitabım da var. Bu kitabın yazılış tarihi benim için çok sonraki zamanlar için düşünülen bir hayaldi. Bir gün bir dilek tutum, bu istek o kadar güçlü idi ki, tutkumu keşfetme peşinde iken bana bu fırsatı sunabilecek adresi bulmamı sağladı.

Doğru yere, yaşanmış - denenmiş ve iyi sonuç vermiş verilerle gelmiştim. Zor günlerde, kendim için en iyiyi bulmak amacıyla çok araştırmış, bulduğum yöntemleri denemiş iyi sonuçlar almıştım.

Faydalı olan her şeyi paylaşma isteği “Mucize Mühendisi”ni ortaya çıkardı.

Hepimiz birer Mucize Mühendisi olabiliriz. Mucizelerin en büyüğü biz iken neden hayatımızı da mucizevi bir şekilde etkilemesini bilemeyelim ki?

Hayaller kurmak, hedefler belirlemek, inanmak, emek vermek, çalışmak ve sonrada teslim olmak...

“Teslim olmak.” Dileklerini, emeğini ait olan yere emanet etmek ve size bir şekilde geri döneceğinden emin olmak. Bu basit iki sözcük aslında ne kadar derin anlam yüklü değil mi?

Basit görünen bir çok şey herkes için kolay olmuyor. Kolaylığı ve uygulanabilirliği tekrarlar ve yeterince içselleştirme ile mümkün.

İnanç odak noktası; inancı güçlendirmek için düşünceleri programlamasını bilmek gerekli.

Bir çok eski inançtan kurtulup, yenilerine sahip olmak bir değişim süreci gerektiriyor.

Tüm bunları bir oyun gibi kurgulamak hem daha etkili hem de daha az dramatik...

Keyifle, oynayarak çalışalım ki melekler de bize yardım etsinler.

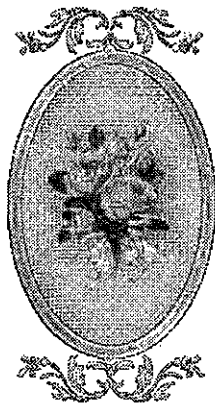
Sevgi ve iyi niyetli çaba daima meleklerinizi yanınızda görmeyi sağlayacak.

Sevgi ile kalın...

MUCİZELER, HAYATTAN VE UMUT ETMEKTEN
VAZGEÇMEYENLER İÇİN DAİMA VAR OLACAKTIR

MUCİZE MÜHENDİSİ

www.mucizemuhendisi.com

Kişisel Gelişim Dizisi

PZT
SA
ÇRS
PRŞ
CUM
CTS
PZ

1 HAFTADA NLP

7 GÜNDE YAŞAMINIZI DEĞİŞTİRİN

Mo Shapiro

Çeviri: Cengiz Erengil

Armoni
G E L İ Ş İ M

Kişisel Gelişim Dizisi

Kişisel Gelişim Rehberi

Cengiz Erengil

Artem Özhay

Armoni
G E L İ Ş İ M

Kişisel Gelişim Dizisi

NLP Sözlüğü

Adem Özbay

Gengiz Erengil

Armoni
G E L İ Ş İ M